

รายงานการประชุม สภาผู้แทนราษฎร

ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๒
(สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง)

พ.ศ. ๒๕๖๖

เล่ม ๒

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๑ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง)
ครั้งที่ ๒

ปีที่พิมพ์	๒๕๖๗
จำนวนหน้า	๙๕ หน้า
จำนวนพิมพ์	๗๑ เล่ม
ที่ปรึกษา	ว่าที่ร้อยตำรวจตรี อาพัทธ์ สุขะนันท์ นางสาวกัลยรัชต์ ขาวสำอางค์ นางสาววารุณี แก้วสอาด
จัดทำโดย	กลุ่มงานบรรณาธิการและเทคโนโลยีจัดการพิมพ์ สำนักการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
คณะทำงาน	นางสาวปณรสี ทิพย์โกศัย นางศุภรัตน์ สมรูป นางสาวธันยาภัทร์ เซ็นเชาวนิช
แบบปก	นายพิศิษฐ์ รัตนวงศ์ นายสุวัฒน์ จันสุตะ นางปิยฉัตร จิตต์เจริญ นางสาวปาริชาติ เม่นแย้ม นางสาวภณทิรา วรพันธ์โยธิน
ควบคุมการพิมพ์	นายสุรชัย เจนนุวัตร
พิมพ์ที่	สำนักการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ๑๑๑๑ ถนนสามเสน แขวงถนนนครไชยศรี เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ๑๐๓๐๐ โทร. ๐ ๒๒๔๒ ๕๙๐๐ ต่อ ๕๔๒๑

สารบัญ
รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๑
(สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง)

พ.ศ. ๒๕๖๖

.....

หน้า

ครั้งที่ ๒

วันพุธที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๖๖

๑. รายชื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ที่มาประชุม ลาประชุม และขาดการประชุม	๑
๒. เรื่องที่ประธานแจ้งต่อที่ประชุม	
๒.๑ รับทราบพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ประกาศแต่งตั้งประธานและรองประธานสภาผู้แทนราษฎร	๑๕
๒.๒ รับทราบการสิ้นสุดสมาชิกภาพ	๑๖
๒.๓ รับทราบประกาศสภาผู้แทนราษฎร เรื่อง ให้ผู้มีรายชื่อในลำดับถัดไปในบัญชีรายชื่อของพรรคการเมือง เลื่อนขึ้นมาเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแทนตำแหน่งที่ว่าง	๑๖
๒.๔ รับทราบกรณีศาลอาญามีนบุรีได้มีคำพิพากษาคดีหมายเลขดำที่ อ ๑๘๒๔/๒๕๖๖ และ คดีหมายเลขแดง ที่ อ ๑๘๘๙/๒๕๖๖	๑๖

	หน้า
๒.๕ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรปฏิญาณตนต่อที่ประชุมก่อนเข้ารับหน้าที่ ตามมาตรา ๑๑๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	๑๗
๒.๖ รับทราบการถ่ายทอดการประชุมทางวิทยุกระจายเสียงและ วิทยุโทรทัศน์	๑๙
๓. เรื่องอื่น ๆ	
๓.๑ กำหนดวันและเวลาการประชุมสภาผู้แทนราษฎร	๒๐
๓.๒ กำหนดวันเริ่มสมัยประชุมสามัญประจำปีครั้งที่สอง ตามมาตรา ๑๒๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	๔๗
๔. เรื่องด่วน	
- ญัตติด่วน เรื่อง สะพานยกระดับถนนอ่อนนุช-ลาดกระบังถล่ม	๕๒

.....

รายชื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ที่มาประชุม ลาประชุม และขาดการประชุม
ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๒ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง)
วันพุธที่ ๑๒ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

.....

รายชื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มาประชุม

๑. นางสาวกมลวรรณ ศุภดิษฐ์	๒. นายกมลศักดิ์ ลีวาเมาะ
๓. นายกรวีร์ ปริศนานันทกุล	๔. นายกรวีร์ สาระคำ
๕. นายกระแสร์ ตระกูลพรพงศ์	๖. นายกรุณพล เทียนสุวรรณ
๗. นายกฤษ ศิลปชัย	๘. นายกฤติทัช แสงธโนอิน
๙. นางสาวกฤษฏี ชีวะธรรมานนท์	๑๐. นายกฤษฏ์หิรัญ เลิศอุทธิภักดี
๑๑. นางสาวกฤษณา สีสลักษณ์	๑๒. นายกัณตภณ ดวงอัมพร
๑๓. นายกัณวีร์ สืบแสง	๑๔. นายกันต์พงษ์ ประยูรศักดิ์
๑๕. นางสาวกัลยพัชร รจิตโรจน์	๑๖. นายกาญจน์ ตั้งปอง
๑๗. นางสาวกาญจนา จังหะ	๑๘. นางสาวกานสินี โอภาสสร้างสรรค์
๑๙. นางสาวการณิก จันทดา	๒๐. นายกิตติ กิตติธรรมกุล
๒๑. นายกิตติ สมทรัพย์	๒๒. นางสาวกิตติ์ธัญญา วาจาดี
๒๓. นายกิตติภณ ปานพรหมมาศ	๒๔. นายกิตติศักดิ์ คณาสวัสดิ์
๒๕. นางสาวกุลวลี นพอมรบดี	๒๖. นายเกรียง กัลป์ตินันท์
๒๗. นายเกรียงไกร กิตติธเนศวร	๒๘. นายเกรียงยศ สุดลาภา
๒๙. นายเกรียงศักดิ์ ฝ่ายสีงาม	๓๐. นายเกษม อุประ
๓๑. นายเกียรติคุณ ตันยาง	๓๒. นายโกศล ปัทมะ
๓๓. นางขวัญเรือน เทียนทอง	๓๔. นางสาวชัตติยา สวัสดิผล

๓๕. นายคงกฤษ ฉัตรมาลีรัตน์
 ๓๗. นายครุমানิตย์ สังข์พุ่ม
 ๓๙. นายคำพอง เทพาคำ
 ๔๑. นายจตุพร กมลพันธ์ทิพย์
 ๔๓. นายจรัส คุ่มไข่น้ำ
 ๔๕. นายจักรกฤษณ์ ทองศรี
 ๔๗. นายจักรรัตน์ พัวช่วย
 ๔๙. นายจำลอง ภูนวนทา
 ๕๑. นายจิววัฒน์ ศิริพานิชย์
 ๕๓. นางสาวจิรัชยา สัพโส
 ๕๕. นางสาวจิราพร สินธุ์ไพร
 ๕๗. นายจตุติ ไกรฤกษ์
 ๕๙. นายจุลพงศ์ อยู่เกษ
 ๖๑. นางจุฬาลักษณ์ ชันสุธรรม
 ๖๓. นายเจษฎา ดนตรีเสนาะ
 ๖๕. นายฉลาด ขามช่วง
 ๖๗. นายเฉลิมชัย กุลาเลิศ
 ๖๙. นางสาวชญาภา สินธุ์ไพร
 ๗๑. นายชนนพัทธ์ นาคสัว
 ๗๓. หม่อมหลวงชโยทิต กฤดากร
 ๗๕. นายชลธานี เชื้อน้อย
 ๗๗. นายชลน่าน ศรีแก้ว
 ๗๙. นายชวาล พลเมืองดี
 ๘๑. นายชัชวาล อภิรักษ์มั่นคง
๓๖. นายศิรัชต์ ปานเนียม
 ๓๘. นายคอซีย์ มามู
 ๔๐. นายคุณากร มั่นนทีรัมย์
 ๔๒. นายจรรยา จตุรพรประสิทธิ์
 ๔๔. นายจักพันธ์ ปิยพรไพบูลย์
 ๔๖. นายจักรวาล ชัยวิรัตน์กุล
 ๔๘. นายจาตุรนต์ ฉายแสง
 ๕๐. นายจิตติพงษ์ วิริยะโรจน์
 ๕๒. นายจิววุฒิ สิงห์โตทอง
 ๕๔. นายจิรัฏฐ์ ทองสุวรรณ
 ๕๖. นายจිරเดช ศรีวิราช
 ๕๘. นายจรินทร์ ลักษณะวิศิษฎ์
 ๖๐. นายจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์
 ๖๒. นายเจเศรษฐ์ ไทยเศรษฐ์
 ๖๔. นายฉกาจ พัฒนกิจวิบูลย์
 ๖๖. นายฉัตร สุภัทรวณิชย์
 ๖๘. นายเฉลิมพงศ์ แสงดี
 ๗๐. นางสาวชนก จันทาทอง
 ๗๒. นายชยพล สท่อนดี
 ๗๔. นายชริน วงศ์พันธ์เที่ยง
 ๗๖. นางสาวชลธิชา แจ้งเร็ว
 ๗๘. นายชวน หลีกภัย
 ๘๐. นายชัชวาล แพทยาไทย
 ๘๒. นายชัชวาลล์ คงอุดม

๘๓. นายชัยเกษม นิติสิริ
 ๘๕. นายชัยทิพย์ กมลพันธ์ทิพย์
 ๘๗. นายชัยมงคล ไชยรบ
 ๘๙. นายชัยวัฒน์ สถาาวรวิจิตร
 ๙๑. นายชาติตรี หล้าพรหม
 ๙๓. นายชัชฌพงษ์ ตั่งเมธากุล
 ๙๕. นางสาวชุตติมา คชพันธ์
 ๙๗. นายชูชัย มุ่งเจริญพร
 ๙๙. นายชูศักดิ์ แม้นทิม
 ๑๐๑. นายเซตวัน เตื่อประโคน
 ๑๐๓. นายเซาวฤทธิ์ ขจรพงศ์กัรติ
 ๑๐๕. นายโชติวุฒิ ธนาคนานุสรณ์
 ๑๐๗. นายไชยวัฒนา ตินรัตน์
 ๑๐๙. นายไชยามพวาน มั่นเพียรจิตต์
 ๑๑๑. นายชูการ์โน มะทา
 ๑๑๓. นางสาวญาณธิชา บัวเฟื่อน
 ๑๑๕. นายฐากร ยะแสง
 ๑๑๗. นางฐิติมา ฉายแสง
 ๑๑๙. นายสุเทพ อุ๋อัน
 ๑๒๑. นายณรงเดช อุฬารกุล
 ๑๒๓. นางสาวณัฐจิรา อิมวิเศษ
 ๑๒๕. นายณัฐพงศ์ เปรมพูลสวัสดิ์
 ๑๒๗. นายณัฐพงษ์ เรืองปัญญาวุฒิ
 ๑๒๙. นายณัฐพงษ์ สุมนธรรม
 ๘๔. นายชัยชนะ เดชเดโช
 ๘๖. นายชัยธวัช ตูลาธน
 ๘๘. นายชัยวัฒน์ เป้าเปี่ยมทรัพย์
 ๙๐. นายชาติดา ไทยเศรษฐ์
 ๙๒. นายชิตวัน ชินอนุวัฒน์
 ๙๔. นายชุตติพงศ์ พิภพภิญโญ
 ๙๖. นายชูกัน กุลวงษา
 ๙๘. นายชูศักดิ์ ศิริมาศทอง
 ๑๐๐. รองศาสตราจารย์ชูศักดิ์ ศิรินิล
 ๑๐๒. นายเชวงศักดิ์ เร่งไพบูลย์วงษ์
 ๑๐๔. นายเชิงชาย ชาลีรินทร์
 ๑๐๖. นายไชยชนก ชิตชอบ
 ๑๐๘. นายไชยา พรหมา
 ๑๑๐. นายซากาเรีย สะอิ
 ๑๑๒. นายเชีย จำปาทอง
 ๑๑๔. นางญาณินาถ เข็มนาค
 ๑๑๖. นายฐิติกันต์ ฐิติพฤตกุล
 ๑๑๘. นายณกร ชารีพันธ์
 ๑๒๐. นายณพล เขยคำแหง
 ๑๒๒. นายณัฐชนน ศรีก่อเกื้อ
 ๑๒๔. นายณัฐชา บุญไชยอินสวัสดิ์
 ๑๒๖. นายณัฐพงษ์ พิพัฒน์ไชยศิริ
 ๑๒๘. นายณัฐพงษ์ สุปรียศิลป์
 ๑๓๐. นายณัฐพล ไทวิจักษณ์ชัยกุล

๑๓๑. นายณัฐวุฒิ บัวประทุม
 ๑๓๓. นายตฤพร ปุณณกันต์
 ๑๓๕. นายเดชอิสม์ ขาวทอง
 ๑๓๗. นางสาวตรีนุช เทียนทอง
 ๑๓๙. นายไทรเทพ งามกมล
 ๑๔๑. นายถิรเดช ตั้งมั่นก่อกิจ
 ๑๔๓. นายทรงศักดิ์ ทองศรี
 ๑๔๕. นายทรงศักดิ์ ส่งเสริมอุดมชัย
 ๑๔๗. พันตำรวจเอก ทวี สอดส่อง
 ๑๔๙. นายทศพร เสรีรักษ์
 ๑๕๑. นางทิพา ปวีณาเสถียร
 ๑๕๓. นายเทอดชาติ ชัยพงษ์
 ๑๕๕. นางเทียบจุฑา ขาวขำ
 ๑๕๗. เรืออากาศโท ธนเดช เฟ็งสุข
 ๑๕๙. นายธนยศ ทิมสุวรรณ
 ๑๖๑. นายธนาธร โล่ห์สุนทร
 ๑๖๓. นายธรรมนัส พรหมเผ่า
 ๑๖๕. นางสาวธัญธารีย์ สันตพันธุ์
 ๑๖๗. นายธานินท์ นวลวัฒน์
 ๑๖๙. นางสาวธิษะณา ชุณหะวัณ
 ๑๗๑. นายธีระชัย แสนแก้ว
 ๑๗๓. นายนครชัย ขุนณรงค์
 ๑๗๕. นายนพดล ทิพยชล
 ๑๗๗. นายนพดล มาตรศรี
๑๓๒. นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ
 ๑๓๔. นายดวงฤทธิ์ เบ็ญจาธิกุล ชัยรุ่งเรือง
 ๑๓๖. นายตรัยวรรณ อิ่มใจ
 ๑๓๘. นางสาวดวงทิพย์ จินตะเวช
 ๑๔๐. นายถนอมพงศ์ หลีกภัย
 ๑๔๒. นายทรงยศ รามสูต
 ๑๔๔. นายทรงศักดิ์ มุสิกอง
 ๑๔๖. นายทวิวงศ์ โตทวิวงศ์
 ๑๔๘. นายทวี สุระบาล
 ๑๕๐. นายทินพล ศรีธเรศ
 ๑๕๒. นางสาวทิสรัตน์ เลาหพล
 ๑๕๔. นายเท่าพิภพ ลิ้มจิตรกร
 ๑๕๖. นายธนกร วังบุญคงชนะ
 ๑๕๘. นายธนพัฒน์ ศรีชนะ
 ๑๖๐. นายธนา กิจไพบูลย์ชัย
 ๑๖๒. นายธเนศ เครือรัตน์
 ๑๖๔. นายธัญธร ธนิวัฒน์นาร
 ๑๖๖. นายธัญวัจน์ กมลวงศ์วัฒน์
 ๑๖๘. นางธวัลรัตน์ อังกินันท์
 ๑๗๐. นางสาวธีรรัตน์ สำเร็จวานิชย์
 ๑๗๒. นายธีรชัย พันธุมาศ
 ๑๗๔. นายนนท์ ไพศาลลิ้มเจริญกิจ
 ๑๗๖. นายนพดล ปัทมะ
 ๑๗๘. นายนพพล เหลืองทองนารา

๑๗๙. นายนรเสฏฐ์ ศิริโรจนกุล
๑๘๑. นายนรินทร์ คลังผา
๑๘๓. นายนิกร โสมกลาง
๑๘๕. นางสาวนิตยา มีศรี
๑๘๗. นายนิติศักดิ์ ธรรมเพชร
๑๘๙. นายนิยม วิวรรณดิษฐกุล
๑๙๑. นางสาวแนน บุญยธิดา สมชัย
๑๙๓. นายบัญญัติ บรรทัดฐาน
๑๙๕. นายบุญชัย กิตติธาราทรัพย์
๑๙๗. นายบุญเลิศ แสงพันธ์
๑๙๙. นายปกรณ์ จีนาคำ
๒๐๑. นายปกรณ์วุฒิ อุดมพิพัฒน์สกุล
๒๐๓. นางปัทมา ตันติรัตน์านนท์
๒๐๕. นายประดิษฐ์ สังขาย
๒๐๗. นางสาวประภา เสงไพบูลย์
๒๐๙. นายประมวล พงศ์ถาวราเดช
๒๑๑. พลเอก ประวิตร วงษ์สุวรรณ
๒๑๓. นายประสาธน์ ตันประเสริฐ
๒๑๕. นายประเสริฐ จันทรวงทอง
๒๑๗. นายประเสริฐพงษ์ ทรนุวัตร
๒๑๙. นายปริญญา ฤกษ์หร่าย
๒๒๑. นายปรีติ เจริญศิลป์
๒๒๓. นางปัญญารัตน์ นันทภูษิตานนท์
๒๒๕. นายปารเมศ วิทยารักษ์สรรค์
๑๘๐. นายนรากร นาเมืองรักษ์
๑๘๒. นายนเรศ ชำรงค์ทิพยคุณ
๑๘๔. นายนิคม บุญวิเศษ
๑๘๖. นายนิติพล ผิวเหมาะ
๑๘๘. นายนิพนธ์ คนขยัน
๑๙๐. นางนุชนาถ จารวณิชเสถียร
๑๙๒. นายบัญชา เดชเจริญศิริกุล
๑๙๔. นายบุญแก้ว สมวงศ์
๑๙๖. นางบุญยิ่ง นิติกาญญา
๑๙๘. นางสาวเบญจา แสงจันทร์
๒๐๐. นายปกรณ์ มุ่งเจริญพร
๒๐๒. นายปดิพัทธ์ สันติภาดา
๒๐๔. นายปรเมษฐ์ จีนา
๒๐๖. นายประภัตร โพธสุธน
๒๐๘. นางสาวประภาพร ทองปากน้ำ
๒๑๐. นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์
๒๑๒. นางสาวประวิมน์นุช เลิศจิตติสุทธิ์
๒๑๔. นายประสิทธิ์ ปัทมผดุงศักดิ์
๒๑๖. นายประเสริฐ บุญเรือง
๒๑๘. นางสาวปรัชญาวรรณ ไชยสีบ
๒๒๐. นายปรีดา บุญเพลิง
๒๒๒. นางสาวปวีตรา จิตตกิจ
๒๒๔. นายปารมี ไวจงเจริญ
๒๒๖. นายปิยชาติ รุจิพรวศิน

๒๒๗. นายปิยรัฐ จงเทพ
๒๒๘. นางสาวปิยะนุช ยินดีสุข
๒๒๙. นางสาวปิยะรัฐชย์ ดิยะไพรัช
๒๓๐. นางสาวผกามาศ เจริญพันธ์
๒๓๑. นายไผ่ ลิกค์
๒๓๒. นายพงศ์พันธ์ ยอดเมืองเจริญ
๒๓๓. นายพงษ์มนู ทองหนัก
๒๓๔. นายเพชร จันทรวงทอง
๒๓๕. นายพนม โพธิ์แก้ว
๒๓๖. นางสาวพนิดา มงคลสวัสดิ์
๒๓๗. นายพรชัย ศรีสุริยันโยธิน
๒๓๘. นายพรเทพ พูนศรีธนากุล
๒๓๙. นายพรเทพ ศิริโรจนกุล
๒๔๐. นางพรรณสิริ กุลนาถศิริ
๒๔๑. นายพริษฐ์ วัชรสินธุ
๒๔๒. นายพลพีร์ สุวรรณฉวี
๒๔๓. นายพลากร พิมพ์นิตย์
๒๔๔. นายพัฒนา สัพโส
๒๔๕. นายพันธ์ศักดิ์ บุญแทน
๒๔๖. นายภาณุวัฒน์ สะสมทรัพย์
๒๔๗. นางพิชชารัตน์ เลหาพงศ์ชนะ
๒๔๘. นายพิชัย แจ้งจรรยาวงศ์
๒๔๙. นายพิชัย ชมภูพล
๒๕๐. นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน
๒๕๑. นายพิทักษ์เดช เดชเดโช
๒๕๒. นายพีธา ลิ่มเจริญรัตน์
๒๕๓. นายพิบูลย์ รัชกิจประการ
๒๕๓. นายพิพิธ รัตนรักษ์
๒๕๕. นางสาวพิมพ์กาญจน์ กิระติวิราภรณ์
๒๕๖. นางพิมพ์กาญจน์ พลสมัคร
๒๕๗. นางสาวพิมพ์พร พรพฤตพันธ์
๒๕๘. นางสาวพิมพ์พิชชา ชัยศุกิจเจริญ
๒๕๙. นางสาวพิมพ์ภัทรา วิชัยกุล
๒๖๐. นางสาวพิมพ์ฤดา ตันจรัรักษ์
๒๖๑. พลเอก พิศาล วัฒนวงษ์คีรี
๒๖๒. นายพีระเดช ศิริวันสามนต์
๒๖๓. นายอนุชา บูรพชัยศรี
๒๖๔. นางสาวพุดิตา ชัยอนันต์
๒๖๕. นายพูนศักดิ์ จันทร์จำปี
๒๖๖. นายเพชรภูมิ อภรณ์รัตน์
๒๖๗. นางสาวเพชรรัตน์ ใหม่ชมภู
๒๖๘. นายไพโรจน์ โล่ห์สุนทร
๒๖๙. นางสาวภคมน หนูอนันต์
๒๗๐. นายภราดร ปริศนานันท์กุล
๒๗๑. นายภัณฑิลา น่วมเจิม
๒๗๒. นายภัทรพงศ์ ภัทรประสิทธิ์
๒๗๓. นายภัทรพงษ์ ลีลาภัทร์
๒๗๔. นางสาวภัสริน รามวงศ์

๒๗๕. นายภาคภูมิ บุลย์ประมุข
 ๒๗๗. นายภาณุ พรวัฒนา
 ๒๗๙. นายภูมิพัฒน์ พชรทรัพย์
 ๒๘๑. นายมณฑิเยร สงฆ์ประชา
 ๒๘๓. นายมนัสนันท์ หลีนวรัตน์
 ๒๘๕. นายมานพ ศิริภูวดล
 ๒๘๗. นางมุกดาวรรณ เลื่องสินิล
 ๒๘๙. นายยอดชาย พึ่งพร
 ๒๙๑. นายยุწყยดี วาบา
 ๒๙๓. นางสาวรภััสสรณ์ นิยะโมสถ
 ๒๙๕. นายรวี เล็กอุทัย
 ๒๙๗. นางสาวรักชนก ศรีนอก
 ๒๙๙. นายรังสิกร ทิมาตฤกะ
 ๓๐๑. นายรัชต์พงศ์ สร้อยสุวรรณ
 ๓๐๓. นางรัชณี พลเชื้อ
 ๓๐๕. นายราชิต สุดพุ่ม
 ๓๐๗. นายรุ่งโรจน์ ทองศรี
 ๓๐๙. นายฤกษ์ อยู่ดี
 ๓๑๑. นายล้ำเลิศ พัวพัฒนโชติ
 ๓๑๓. นายเลาพิง บัณฑิตเทอดสกุล
 ๓๑๕. นางสาวชिरาภรณ์ กาญจนะ
 ๓๑๗. นายวรท ศิริรักษ์
 ๓๑๙. นายวรรณรัตน์ ชาญนุกุล
 ๓๒๑. นางสาววรรณิดา นพสิทธิ์
๒๗๖. นายภาควัต ศรีสกุล
 ๒๗๘. นายภูมินทร์ ลีธีระประเสริฐ
 ๒๘๐. นายภูริวรรธก์ ใจสำราญ
 ๒๘๒. นางมนพร เจริญศรี
 ๒๘๔. นางสาวมัลลิกา จิระพันธุ์วานิช
 ๒๘๖. นายมานพ ศรีผึ้ง
 ๒๘๘. นายยศวัฒน์ มาไพศาลสิน
 ๒๙๐. ว่าที่ร้อยโท ยุทธการ รัตนมาศ
 ๒๙๒. นายรชตะ ต่านกุล
 ๒๙๔. นายร่มธรรม ขำนุรักษ์
 ๒๙๖. นายรอมฎอน ปันจอร์
 ๒๙๘. นายรังสรรค์ มณีรัตน์
 ๓๐๐. นายรังสิมันต์ โรม
 ๓๐๒. นางสาวรัชชนก สุขประเสริฐ
 ๓๐๔. นายรัฐ คลังแสง
 ๓๐๖. นางรำพูล ต้นติวณิชขานนท์
 ๓๐๘. นายเรืองวิทย์ คุณวัฒนาพงษ์
 ๓๑๐. นายลัทธชัย โชคชัยวัฒนากร
 ๓๑๒. นางสาวลลิตาภรณ์ วรินวัชรโรจน์
 ๓๑๔. นายเลิศศักดิ์ พัฒนชัยกุล
 ๓๑๖. นายวรโชติ สุคนธ์ขจร
 ๓๑๘. นายวรภพ วิริยะโรจน์
 ๓๒๐. นางสาววรรณวิภา ไม้สน
 ๓๒๒. นายวรวงศ์ วรปัญญา

๓๒๓. นายวรวิจน์ เอื้ออภิญญกุล
 ๓๒๕. นายวรศิษฏ์ เลียงประสิทธิ์
 ๓๒๗. นายวรายุทธ ทองสุข
 ๓๒๙. นายวัชรพงศ์ คูวิจิตรสุวรรณ
 ๓๓๑. นายวัชรพล ขาวขำ
 ๓๓๓. นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา
 ๓๓๕. นายวารุจ ศิริวัฒน์
 ๓๓๗. นายวิทยา แก้วภราดัย
 ๓๓๙. นายวิทวิสิทธิ์ ปันสวนปลูก
 ๓๔๑. นางสาววิภาณี ภูคำวงศ์
 ๓๔๓. นายวิริยะ ทองผา
 ๓๔๕. นายวีโรจน์ ลักษณะนาอติศร
 ๓๔๗. นางสาววิสาระดี เตชะธีราวัฒน์
 ๓๔๙. นายวีรนนท์ ฮวดศรี
 ๓๕๑. นายวีรภูธ รักเที่ยง
 ๓๕๓. นายวุฒินันท์ บุญชู
 ๓๕๕. นายวุฒิพงษ์ นามบุตร
 ๓๕๗. นายศรัณย์ ทิมสุวรรณ
 ๓๕๙. นางสาวศศินันท์ ธรรมนิฐินันท์
 ๓๖๑. นายศักดิ์ดา วิเชียรศิลป์
 ๓๖๓. นายศักดิ์สยาม ชิดชอบ
 ๓๖๕. นายศาสตรา ศรีปาน
 ๓๖๗. นายศิริสิทธิ์ สงนุ้ย
 ๓๖๙. นายศิริโรจน์ ธนิกกุล
 ๓๖๔. ผู้ช่วยศาสตราจารย์วรวิทย์ บารู
 ๓๖๖. นายวรสิทธิ์ กัลป์ตินันท์
 ๓๖๘. นายวรารุช ศิลปอาชา
 ๓๓๐. นายวัชระ ยาวอหะซัน
 ๓๓๒. นางวันเพ็ญ พร้อมพัฒน์
 ๓๓๔. นายวาโย อัครรุ่งเรือง
 ๓๓๖. นายวิชัย สุดสวาสดี
 ๓๓๘. นายวิทวัส ตีชะวาณิชย์
 ๓๔๐. นายวินัย ภัทรประสิทธิ์
 ๓๔๒. นายวิรัช พิมพะนิตย์
 ๓๔๔. พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์
 ๓๔๖. นางสาววิลดา อินฉัตร
 ๓๔๘. นายวิสุทธิ์ ไชยณรุณ
 ๓๕๐. นายวีรภัทร คันธะ
 ๓๕๒. นายวีระพล จิตสัมฤทธิ์
 ๓๕๔. นายวุฒิพงษ์ ทองเหลา
 ๓๕๖. นางสาวศนิवार บัวบาน
 ๓๕๘. นางสาวศรีโสภา โกฎคำลือ
 ๓๖๐. นายศักดิ์ชาย ตันเจริญ
 ๓๖๒. นายศักดิ์นัย นุ่มหนู
 ๓๖๔. นายศักดิ์สิทธิ์ ขาวทอง
 ๓๖๖. นายศิริสิทธิ์ เลิศด้วยลาภ
 ๓๖๘. นางสาวศิริกัญญา ตันสกุล
 ๓๗๐. นายศิริวัฒน์ ขจรประศาสน์

๓๗๑. นายศิวัช พงศ์ธีระกุลย์
 ๓๗๓. นายศุภโชค ศรีสุขจร
 ๓๗๕. นายศุภณัฐ มินชัยนันท์
 ๓๗๗. นายชฎา ขาวขำ
 ๓๗๙. นางสาวสกุณา สาระนันท์
 ๓๘๑. นายสนอง เทพอักษรณรงค์
 ๓๘๓. นายสมเจตน์ แสงเจริญรัตน์
 ๓๘๕. นายสมดุลย์ อุตเจริญ
 ๓๘๗. นายสมพงษ์ อมรวิวัฒน์
 ๓๘๙. นายสมยศ พลายด้วง
 ๓๙๑. นายสมศักดิ์ บุญประชม
 ๓๙๓. นายสยาม หัตถสงเคราะห์
 ๓๙๕. นายสรรพัญญู ศิริไพล์
 ๓๙๗. นายสรวงค์ เทียนทอง
 ๓๙๙. นางสาวสร้อยนันท์ อรรณนพพร
 ๔๐๑. นายสุชาติ บุตรเนียร
 ๔๐๓. นายสหัสวัต คุ้มคง
 ๔๐๕. นายสังคม แดงโชติ
 ๔๐๗. นายสันต์ แซ่ตั้ง
 ๔๐๙. นายสัมฤทธิ์ แทนทรัพย์
 ๔๑๑. นายสาเหมุหามัด อัลอิตรูส
 ๔๑๓. นายสิทธิชัย หล่อประสงศ์สุข
 ๔๑๕. พันโท สินธพ แก้วพิจิตร
 ๔๑๗. นางสาวสิริภัส กองตระการ
๓๗๒. นายศุทนต์สิทธิ์ พงษ์ฐศักดิ์
 ๓๗๔. นายศุภโชติ ไชยสัจ
 ๓๗๖. นายศุภกรณ์ กิตยาธิคุณ
 ๓๗๘. นายสกล สุนทรวาณิชย์กิจ
 ๓๘๐. นายสงคราม กิจเลิศไพโรจน์
 ๓๘๒. นายสมเกียรติ ตันติลภตระกูล
 ๓๘๔. ว่าที่ร้อยตรี สมชาติ เตชถาวรเจริญ
 ๓๘๖. นายสมบัติ ยะสินธุ์
 ๓๘๘. นายสมมุติ เบ็ญจลักษณ์
 ๓๙๐. นายสมศักดิ์ เทพสุทิน
 ๓๙๒. นายสยาม เฟื่องทอง
 ๓๙๔. นายสรพัช ศรีปราชนู
 ๓๙๖. นายสรรเพชญ์ บุญญามณี
 ๓๙๘. นายสรวิทย์ ศุภภินิตา
 ๔๐๐. นายสุภภูมิพงษ์ เกี่ยวข้อง
 ๔๐๒. นางสาวจิดต์ เลหาะโรจนพันธ์
 ๔๐๔. นายสะถิระ เผือกประพันธ์
 ๔๐๖. นายสัญญา นิลสุพรรณ
 ๔๐๘. นายสัมพันธ์ มะยูโซ๊ะ
 ๔๑๐. นายสาธิต ทวีผล
 ๔๑๒. นายสิงหนภณ ดีนาง
 ๔๑๔. นายสิทธิพล วิบูลย์ธนากุล
 ๔๑๖. นายสิริน สงวนสิน
 ๔๑๘. นางสาวสุขสมรวย วันทนีกุล

๔๑๙. นายสุชาติ ตันเจริญ
 ๔๒๑. นายฐากร ตัณฑสิทธิ์
 ๔๒๓. นางสาวสุดาวรรณ หวังศุภกิจโกศล
 ๔๒๕. นายสุทิน คลังแสง
 ๔๒๗. นายสุธรรม แสงประทุม
 ๔๒๙. นางสุพัชรี ธรรมเพชร
 ๔๓๑. นายสุภกร ตันติไพบูลย์ธนะ
 ๔๓๓. นางสุภาพร สลับศรี
 ๔๓๕. นายสุรชาติ ชาญประดิษฐ์
 ๔๓๗. นายสุรทิน พิจารณ์
 ๔๓๙. พลตำรวจตรี สุรพล บุญมา
 ๔๔๑. นายสุรวิท ทองบุ
 ๔๔๓. พลตำรวจตรี สุรินทร์ ปาลาเร่
 ๔๔๕. นายสุไลมาน ปือแนปีแน
 ๔๔๗. นายเสมอกัน เทียงธรรม
 ๔๔๙. นายหรั่ง ฐระพล
 ๔๕๑. นายองอาจ ฉัตรชัยพลรัตน์
 ๔๕๓. นายอดิพงษ์ ฐิติพิทยา
 ๔๕๕. นายอดิศักดิ์ แก้วมุงคุณทรัพย์
 ๔๕๗. นายอนันต์ ผลอำนวย
 ๔๕๙. นายอนุชา สะสมทรัพย์
 ๔๖๑. นายอนุรักษ์ จูริมาศ
 ๔๖๓. นายอนุสรณ์ แก้ววิเชียร
 ๔๖๕. นายอภิชา เลิศพชรกมล
 ๔๖๗. นางสาวสุนัฐชา โล่สถาพรพิพิธ
 ๔๖๙. นางสาวสุดารัตน์ พิทักษ์พรพัลลภ
 ๔๗๑. นายสุทธิชัย จรุงเนตร
 ๔๗๓. นายสุธรรม จิตงาม
 ๔๗๕. นายสุพล จุลใส
 ๔๗๗. นายสุพัฒน์พงษ์ พันธุ์มีเขาว์
 ๔๗๙. นางสาวสุภาพร กำเนิดผล
 ๔๘๑. นายสุรเกียรติ์ เทียนทอง
 ๔๘๓. นายสุรเชษฐ์ ประวีณวงศ์วุฒิ
 ๔๘๕. นายสุรพจน์ เตชะเจริญสุข
 ๔๘๗. นายสุรพันธ์ ไวยากรณ์
 ๔๘๙. นายสุรศักดิ์ พันธุ์เจริญวรกุล
 ๔๙๑. นายสุริยะ จีรุงรุ่งเรืองกิจ
 ๔๙๓. นายสุวรรณา กุมภีโร
 ๔๙๕. นายโสภณ ชาร์มย์
 ๔๙๗. นายองค์การ ชัยบุตร
 ๔๙๙. นายองอาจ วงษ์ประยูร
 ๕๐๑. นายอดิศร เพียงเกษ
 ๕๐๓. นายอนันต์ ปริดาสุทธิจิตต์
 ๕๐๕. นายอนุชา นาคาศัย
 ๕๐๗. นายอนุทิน ชาญวีรกูล
 ๕๐๙. นายอนุรัตน์ ตันบรรจง
 ๕๑๑. นายอนุสรณ์ เอี่ยมสะอาด
 ๕๑๓. จำอากาศเอก อภิชาติ แก้วโกศล

๔๖๗. นายอภิชาติ ตีรสวัสดิ์ชัย
 ๔๖๘. นายอภิชาติ ศิริสุนทร
 ๔๖๙. นายอภิสิทธิ์ ไส้สัทรูไกล
 ๔๗๐. นายอมรเทพ สมหมาย
 ๔๗๑. ว่าที่ร้อยตรีหญิง อรพรรณ จันทาเรือง
 ๔๗๒. นายอรรถกร ศิริลัทธยากร
 ๔๗๓. นายอรรถพล ไตรศรี
 ๔๗๔. นายอรรถพล วงษ์ประยูร
 ๔๗๕. นายอลงกต มณีภาค
 ๔๗๖. นางอวยพรศรี เขาวลิต
 ๔๗๗. นายอักร ทองใจสด
 ๔๗๘. นายอักรเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์
 ๔๗๙. นายอักรนนท์ กัณณกิตตินันท์
 ๔๘๐. นายอักรแสนศิริ โล่หิระ
 ๔๘๑. นายอับลออายี สาแม็ง
 ๔๘๒. นายอาทิตย์ หวังศุภกิจโกศล
 ๔๘๓. นายอำนาจ ลิขิตอำนวยชัย
 ๔๘๔. นายอามินทร์ มะยูโซ๊ะ
 ๔๘๕. นายอำนาจ วิลาลัย
 ๔๘๖. นายอิทธิพล ชลธราศิริ
 ๔๘๗. นายเอกนัซ อินทร์รอด
 ๔๘๘. นายเอกนัฏ พร้อมพันธุ์
 ๔๘๙. นายเอกราช ช่างเหลา
 ๔๙๐. นายเอกราช อุดมอำนวย
 ๔๙๑. นางสาวแอนศิริ วลัยกนก
 ๔๙๒. นายโอชิษฐ์ เกียรติกิ่งชูชัย

รายชื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ลาประชุม

๑. ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง
 ๒. นายวันนวัติ สมบูรณ์
 ๓. นายศักดิ์ ชารัมย์
 ๔. นายสรชาติ สุจิตต์
 ๕. นายสุชาติ ชมกลิ่น
 ๖. พลตำรวจเอก เสรีพิศุทธ์ เตมียเวส
 ๗. นางหทัยรัตน์ เพชรพนมพร
 ๘. นายอาสพลธ์ สรรณไตรภพ

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๑
ครั้งที่ ๒ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง)
วันพุธที่ ๑๒ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๖
ณ ห้องประชุมสภาผู้แทนราษฎร อาคารรัฐสภา

.....

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๓๑ นาฬิกา
จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๔๙๒ คน

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เรียนท่านสมาชิก
ขณะนี้ผู้ลงชื่อเข้าประชุมจำนวน ๓๒๐ ท่าน ครบองค์ประชุมแล้วนะครับ ผมขออนุญาต
เปิดการประชุมและดำเนินการประชุมตามระเบียบวาระต่อไปครับ

ระเบียบวาระที่ ๑ กระทั่งถาม วันนี้ไม่มีนะครับ

นายอดิศร เพียงเกษ (แบบบัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญครับ

นายอดิศร เพียงเกษ (แบบบัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานครับ ผม นายอดิศร
เพียงเกษ สส. แบบบัญชีรายชื่อ พรรคเพื่อไทย จากจังหวัดขอนแก่น กระผมเป็น สส. ใหม่
ขออนุญาตปรึกษาท่านกรณีกระทั่งถามผมทราบว่าไม่มี แต่สภาผู้แทนราษฎรเราต้อง
เป็นที่แก้ไขปัญหาของชาติบ้านเมือง ผมขออนุญาตปรึกษาท่านประธานว่ากรณีที่เกิดขึ้น
ที่ลาดกระบัง ที่สะพานลุ่มพังลงมาเราจะหาโอกาสที่ไหน วันนี้ได้พูดเรื่องราวนี้เอาเรื่องราว
ที่เกิดขึ้นเป็นปัจจุบันมาพูดในสภา ทราบว่าวันนี้ไม่มีวาระ แต่สะพานมันลุ่มไปแล้ว พังไปแล้ว
ใครต่อใครก็วิ่งไปแก้ไขปัญหา ผมอยากให้สภาแห่งนี้เป็นที่แก้ไขปัญหา ท่านประธานสภา
ทั้ง ๓ ท่านเป็นประธานใหม่กรุณาหาทางออกให้แก่พี่น้องประชาชนด้วยครับ ขอกราบ
ขอบพระคุณครับ ๑๗ ปีไม่ได้พูด มีความสุขแล้วครับ

นายวันฉุยหมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอบพระคุณมากครับ ท่านอดีตรที่มีความห่วงใยต่อประชาชน แต่เนื่องจากวันนี้เรายังไม่มีผู้รับผิดชอบคนใหม่ แต่คนเก่าเขาต้องรับผิดชอบอยู่แล้ว ทั้งผู้ว่า กทม. และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐบาล แต่เนื่องจากวันนี้เป็นการประชุมครั้งแรก แล้วก็ไม่ได้แจ้งให้รัฐบาลทราบว่า เราจะมีกระทู้ถาม ผมต้องขอไปตามนี้ก่อนนะครับ วันนี้เราได้ทราบความห่วงใยของ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่เกิดสะพานล้มลงมา ซึ่งจากการติดตามข่าวผู้เกี่ยวข้องเขาก็ติดตามจะแก้ปัญหาอยู่แล้ว ขอบพระคุณครับ

ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

๒.๑ รับทราบพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ประกาศแต่งตั้งประธาน และรองประธานสภาผู้แทนราษฎร

ด้วยได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ประกาศแต่งตั้งประธาน และรองประธานสภาผู้แทนราษฎรแล้ว

ผมจึงขอเชิญท่านสมาชิกทุกท่านโปรดยืนขึ้นเพื่อรับฟังพระบรมราชโองการ และขอเชิญเลขาธิการสภาอ่านพระบรมราชโองการครับ

(สมาชิกและผู้ที่อยู่ในห้องประชุมได้ยืนขึ้นเพื่อรับฟังพระบรมราชโองการ)

นางพรพิศ เพชรเจริญ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

“พระบรมราชโองการ
ประกาศ
แต่งตั้งประธานและรองประธานสภาผู้แทนราษฎร

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ
พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ
พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่สภา
ผู้แทนราษฎรได้ลงมติ เมื่อวันที่ ๔ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๖ เลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ให้เป็นประธานและรองประธานสภาผู้แทนราษฎร ดังนี้

๑. นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา เป็นประธานสภาผู้แทนราษฎร
๒. นายปดิพัทธ์ สันติภาดา เป็นรองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง
๓. นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน เป็นรองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง

จึงแต่งตั้งให้ผู้มีนามดังกล่าวเป็นประธานและรองประธานสภาผู้แทนราษฎร
ตามความในมาตรา ๑๑๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๕ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๖ เป็นปีที่ ๘
ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี”

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญนั่งครับ
ต่อไปจะเป็นเรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุมทราบ ซึ่งมีจำนวน ๓ เรื่อง

๒.๒ รับทราบการสิ้นสุดสมาชิกภาพ

ด้วยคุณหญิงสุตารัตน์ เกยุราพันธุ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคไทยสร้างไทย
ได้มีหนังสือขอลาออกจากการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ตั้งแต่วันที่ ๑๐ กรกฎาคม
๒๕๖๖ เป็นต้นไป จึงเป็นผลให้สมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลง
ตามมาตรา ๑๐๑ (๓) ของรัฐธรรมนูญ จึงเรียนแจ้งให้ท่านสมาชิกเพื่อทราบครับ

๒.๓ รับทราบประกาศสภาผู้แทนราษฎร เรื่อง ให้ผู้ที่มีชื่อในลำดับถัดไป
ในบัญชีรายชื่อของพรรคการเมืองเลื่อนขึ้นมาเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแทนตำแหน่ง
ที่ว่าง

ตามที่ นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค และคุณหญิงสุตารัตน์ เกยุราพันธุ์
ได้มีหนังสือขอลาออกจากการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จึงเป็นเหตุให้สมาชิกภาพ
ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้ง ๒ ท่านสิ้นสุดลงตามมาตรา ๑๐๑ (๓) ของรัฐธรรมนูญ
ตั้งแต่วันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๖๖ และวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๖๖ ตามลำดับครับ

๒.๔ กรณีที่ศาลอาญามีนบุรีได้มีคำพิพากษาคดีหมายเลขดำ ที่ อ ๑๘๒๔/๒๕๖๖
และคดีหมายเลขแดง ที่ อ ๑๘๘๘/๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๖๖ พิพากษาให้จำคุก
และปรับนางสาวณิธิภัทร์ กุลเศรษฐสิทธิ์ โดยโทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้ และคดีได้
ถึงที่สุดแล้ว เป็นเหตุให้สมาชิกภาพของนางสาวณิธิภัทร์ กุลเศรษฐสิทธิ์ สิ้นสุดลง
ตามมาตรา ๑๐๑ (๑๓) ของรัฐธรรมนูญ ตั้งแต่วันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๖๖ นั้น ต่อมาประธาน
สภาผู้แทนราษฎรได้มีประกาศสภาผู้แทนราษฎรและได้มีประกาศในราชกิจจานุเบกษา
ให้ผู้ที่มีชื่อในลำดับถัดไปในบัญชีรายชื่อเลื่อนขึ้นมาเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ตามมาตรา ๑๐๕ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ ดังนี้ ๑. นายอนุชา บูรพชัยศรี ลำดับที่ ๑๔
ของพรรครวมไทยสร้างชาติ แทน นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค ๒. นายสุเทพ อุ๋อัน ลำดับที่ ๔๐

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอบคุณครับ
เชิญนั่งลงได้ครับ ดังนั้นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของเราก็ครบ ๕๐๐ คน ที่จะปฏิบัติหน้าที่
ได้องค์ประชุมในขณะนี้ก็หนึ่งเท่ากับ ๒๕๐ นะครับ

นายณัฐวุฒิ บัวประทุม (แบบบัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานครับ ณัฐวุฒิครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญครับ

นายณัฐวุฒิ บัวประทุม (แบบบัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพ
ผม ณัฐวุฒิ บัวประทุม ผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคก้าวไกล ท่านประธานครับ
ผมต้องขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพครับ กรณีที่ท่านประธาน
อ่านการพ้นจากตำแหน่งของอดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อของ
พรรคก้าวไกล คุณณธิภัทร์ กุลเศรษฐสิทธิ์ ในหลักกฎหมายเป็นไปตามนั้นครับ แต่ผมคิดว่า
เพื่อความเป็นธรรมแล้วก็การยืนยันข้อเท็จจริงให้กับคุณณธิภัทร์ อยากจะนำเรียนต่อ
ท่านประธาน แล้วก็อยากจะนำเรียนต่อเพื่อนสมาชิก แล้วก็อยากจะนำเรียนต่อพี่น้อง
ประชาชนว่าคุณณธิภัทร์ กุลเศรษฐสิทธิ์ ได้แสดงเจตจำนงตั้งแต่แรกว่าประสงค์ที่จะ
ลาออกจากการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และได้ยืนยันเจตจำนงนั้นอีกครั้งหนึ่ง
เมื่อครบกำหนดระยะเวลาของคดีถึงที่สุดครับ หามิใช่เป็นกรณีของการพ้นจากตำแหน่ง
โดยคำพิพากษาของศาล แต่เป็นเจตจำนงที่เจ้าตัวยืนยันตั้งแต่ต้นเพื่อยืนยันหลักการแล้ว
ก็สิ่งที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพึงปฏิบัติ ผมขออนุญาตนำเรียนท่านประธานเพื่อ
บันทึกไว้ครับ แล้วก็นำไปยังเพื่อนสมาชิกทุกท่านเพื่อทราบเพื่อเป็นบรรทัดฐาน
และเป็นตัวอย่างที่ดีแก่สังคมครับ ขอขอบคุณท่านประธานครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอบคุณ
ท่านณัฐวุฒิมากครับ ทีนี้เนื่องจากว่าวันนี้ผมและรองประธานสภาทั้งสองได้ขึ้นมา
ปฏิบัติหน้าที่เป็นครั้งแรก ก็ขอเรียนสั้น ๆ กับสมาชิกทุกท่านว่าผมและรองประธานสภา
ทั้งสองเราจะปฏิบัติหน้าที่ท่ามกลางความเป็นกลางทางการเมือง และจะปฏิบัติหน้าที่
เต็มความสามารถเพื่อประโยชน์ของประชาชน เกียรติ และศักดิ์ศรีของรัฐสภา และ

สภาผู้แทนราษฎรทั้งหมด แต่ทั้งนี้พวกผมทั้งสามจะปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเรียบร้อย และมีประสิทธิภาพของการประชุมนั้นกระผมต้องขอกราบเรียนด้วยความเคารพต่อสมาชิกทุกท่านว่าผมต้องขอความร่วมมือและสนับสนุนของพวกเราทุกคนครับ อันนี้เพื่อประชาชนและประเทศชาติของเรา ก็อยากจะเรียนไว้เท่านั้นก่อนในเบื้องต้นที่ประชุมแล้วสำหรับผมและรองประธานทั้ง ๒ ท่านก็พร้อมที่จะรับคำติชมจากสมาชิกทุกท่าน เพราะว่าเราไม่มีมนุษยปัญญาคนใดที่จะมีความสมบูรณ์ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ท่านจะตำหนิติชมผมได้ทั้งในห้องประชุมหรือท่านจะเสนอแนะด้วยวิธีใด ห้องของผมและรองประธานทั้งสองพร้อมที่จะเปิดกว้างสำหรับสมาชิกตลอดเวลาที่เรามาปฏิบัติหน้าที่ด้วยกันนะครับ หน้าที่ความเป็นประธานและรองประธานสภานั้นเป็นหน้าที่ที่กำหนดเท่านั้น แต่ความเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้แทนของปวงชนนั้นเรามีเท่า ๆ กันทุกคนครับ ขอขอบคุณครับ

๒.๖ รับทราบการถ่ายทอดการประชุมทางวิทยุกระจายเสียงและโทรทัศน์ ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๑๘ วรรคสอง กำหนดให้ประธานสภาจะต้องจัดให้มีการถ่ายทอดสดการประชุมทางวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์หรือสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศประเภทอื่นที่ประชาชนสามารถจะรับได้อย่างทั่วถึงตั้งนั้นเพื่อให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้ ประธานสภาจึงอนุญาตให้สถานีวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาในฐานะสื่อของฝ่ายนิติบัญญัติดำเนินการถ่ายทอดสด การประชุมสภาผู้แทนราษฎรตลอดวาระของการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ และอนุญาตให้กรมประชาสัมพันธ์นำสัญญาณการออกอากาศดังกล่าวไปเผยแพร่ผ่านช่องทางของกรมประชาสัมพันธ์ทุกครั้งที่มีการประชุมครั้งที่สำคัญ ทั้งนี้ เนื่องจากการถ่ายทอดสดก็อยากจะเรียนให้ท่านสมาชิกได้มีความระมัดระวังในการอภิปราย เพราะหากถ้อยคำที่กล่าวนั้นไปปรากฏข้างนอก เนื่องจากจะมีการกระจายทางโทรทัศน์และกระจายเสียงออกไปบริเวณข้างนอกด้วย การกล่าวถ้อยคำนั้นถ้าเป็นลักษณะของการผิดทางอาญาหรือละเมิดสิทธิในทางแพ่งต่อบุคคลอื่นซึ่งไม่ใช่เป็นสมาชิกรัฐสภาหรือคณะรัฐมนตรีเอกสิทธิ์นั้น

จะไม่คุ้มครอง เพราะฉะนั้นก็เพียงแต่ว่าอยากให้ท่านได้ระมัดระวังนะครับ จึงเรียนมาเพื่อทราบนะครับ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ระเบียบวาระที่ ๓ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องที่ค้างพิจารณา ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๖ เรื่องที่เสนอใหม่ ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๗ เรื่องอื่น ๆ

๗.๑ กำหนดวันและเวลาการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

เนื่องจากว่าข้อบังคับ ข้อ ๑๙ วรรคสอง ได้กำหนดให้ที่ประชุมของสภาผู้แทนราษฎรนั้นเป็นผู้กำหนดเวลาการประชุม ให้กำหนดตามรัฐธรรมนูญซึ่งกำหนดไว้ว่าในปีหนึ่งต้องมีสมัยประชุม ๒ สมัย สมัยละ ๑๒๐ วัน แต่ในข้อบังคับกำหนดว่า ๑๒๐ วันนั้นจะกำหนดประชุมสัปดาห์ละกี่วันและวันใดบ้างนั้นเป็นเรื่องที่สภาจะเป็นคนกำหนดนะครับเพราะฉะนั้นผมจึงอยากจะเสนอปรึกษาหารือกับท่านสมาชิกว่าในสมัยประชุมนี้ ซึ่งได้เปิดสมัยประชุมตั้งแต่วันที่ ๓ กรกฎาคมแล้ว แล้วก็สิ้นสุด ๑๒๐ วัน คือวันที่ ๓๐ ตุลาคมนั้น เราจะประชุมสัปดาห์ละกี่วัน เอาประเด็นแรกก่อนสัปดาห์ละกี่วัน แล้วก็เวลาเท่าไรเอาไว้เป็นญัตติที่ ๒ เชิญท่านสมาชิกครับ จะมีผู้เสนอให้มีการประชุมสัปดาห์ละกี่วัน ผมให้ข้อมูลเบื้องต้นเพราะว่าเป็นที่ทราบดีอยู่แล้ว แต่มีสมาชิกใหม่ก็หลายท่าน ว่าเดิมเราได้กำหนดไว้ให้ประชุมสัปดาห์ละ ๒ วัน คือวันพุธและวันพฤหัสบดี แต่ถ้ามีวาระพิเศษประธานก็จะกำหนดเพิ่มขึ้นได้ ก็ประกอบกับข้อมูลเบื้องต้นว่าจะได้อภิปรายสั้นลงนะครับ ทำไม่จึง ๒ วัน อันนี้เนื่องจากว่าสภาเดิมของเรามีห้องประชุมเพียงห้องเดียวต้องใช้ทั้งสมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจึงต้องใช้เวลาประชุมร่วมกัน ในสัปดาห์หนึ่งถ้าวุฒิสภาประชุม สภาผู้แทนราษฎรก็ไม่ประชุม วันไหนที่สภาผู้แทนราษฎรประชุม วุฒิสภาก็ต้องงดประชุมก็ไปประชุมคณะกรรมการแทน

ยกเว้นว่าการประชุมร่วมกัน อันนี้เป็นข้อมูลเท่านั้นครับก็เชิญท่านเสนอได้ นะครับ
ท่านสุธรรม แสงประทุม เชิญครับ

นายสุธรรม แสงประทุม (แบบบัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม นายสุธรรม แสงประทุม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคเพื่อไทย
ก่อนอื่นขอแสดงความยินดีกับท่านประธานและรองประธานทั้งสองที่ได้รับเกียรติจาก
สมาชิกให้เข้ามาเป็นตัวแทนอันทรงเกียรติของพวกเรา ท่ามกลางสถานการณ์บ้านเมือง
ซึ่งมีความหมายและมีความสำคัญยิ่งที่ประชาชนทั้งหลายได้มอบหมายไว้วางใจให้
มีการเปลี่ยนผ่านบ้านเมืองอย่างสงบสันติ ตั้งแต่ท่านประธานได้แสดงความเห็นต่อ
สาธารณชนว่าบ้านเมืองเรามีความจำเป็นอย่างไร ตอนมีการรวมกันของพรรคฝ่ายค้าน
๘ พรรควันนั้นแล้ว ผมเห็นว่าท่านประธานเป็นคนที่มีคุณสมบัติเหมาะสมอย่างยิ่งที่จะ
นำพาสภาของเราในวันนี้

ประการที่ ๒ ท่านประธานครับ สืบเนื่องจากบ้านเมืองเราได้สะสมปัญหา
ไว้มากมายในช่วง ๘-๙ ปีที่ผ่านมา แล้ววิกฤติต่าง ๆ นั้นทับถมประชาชนในทุกด้าน
ทั้งด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม ชีวิตความเป็นอยู่ ประชาชนได้แสดงประชามติ
ผ่านการเลือกตั้งที่รุนแรงตรงไปตรงมา เพราะฉะนั้นเป็นภาระของพวกเราที่เข้ามาสู่สภา
แห่งนี้ที่จะนำเอาภารกิจนั้นมาขับเคลื่อนให้เกิดความสำเร็จ ให้คุ้มกับที่ประชาชนลงทุน
ไม่รับเงิน ไม่กลัวอิทธิพล เข้ามาสู่สภาแห่งนี้ เพราะฉะนั้นผมอยากเสนอให้มีการประชุม
สภาอาทิตย์ละ ๓ วัน โดยการค้ำประกันถึงว่าผู้แทนราษฎรเราวันเสาร์ วันอาทิตย์ก็ไปเยี่ยมเยียน
พี่น้องประชาชน ไปพบปะรับฟังทุกข์สุขของพี่น้องประชาชน วันจันทร์เย็นก็น่าจะได้
กลับมาเตรียมการเพื่อเอาภาระ เอาความเดือดร้อน เอาปัญหาต่าง ๆ มาขับเคลื่อน
ผ่านสภาผู้แทนราษฎร ในรูปของกระทู้ ญัตติ หรือเสนอผ่านการแก้ไขกฎหมาย ทั้ง
๓ ประการนี้ล้วนต้องใช้เวลา และท่ามกลางวิกฤติอย่างนี้ผมจึงอยากให้เราได้ใช้เวลา
วันอังคารอีก ๑ วัน เพราะท่านประธานบอกว่าเราอุตสาหกรรมสร้างรัฐสภาแห่งนี้
ทั้งในเรื่องโครงสร้าง อาคาร วัสดุ และทุ่มเททรัพยากรทุกอย่างเพื่อให้สภาเป็นทางออก

ของปัญหาของประเทศและเป็นสถาบันหลัก ผมถึงอยากให้พี่น้องประชาชนได้อุ่นใจว่า
สภาของเรารับรู้ทุกข์สุขของพี่น้องประชาชน

ประการที่ ๓ สถานการณ์โลกวันนี้มีความสับสนวุ่นวายอย่างยิ่ง
ท่านประธานเองนอกจากจะรับรู้ความรู้สึกทุกข์สุขของพี่น้องประชาชนแล้ว ยังเป็น
ตัวแทนของสถาบันหลักของเมืองเราที่จะถ่ายทอดความรู้สึกเหล่านี้ไปนานาชาติหรือ
ไปสู่เวทีสากล แล้วเวทีสากลวันนี้ก็มีทั้งโรคภัยไข้เจ็บ ทั้งสงครามที่กำลังรอมร่ออยู่ และ
ในบ้านเราเองทุกข์สุขต่าง ๆ ท่านก็รับรู้ แล้วเมื่อวานท่านอดีตนายกรัฐมนตรีก็ได้
ประกาศชัดเจนที่จะวางมือ เปิดช่องให้ฝ่ายประชาธิปไตย ให้ตัวแทนประชาชนได้มา
ทำหน้าที่แทนอย่างชัดเจนตรงไปตรงมา ผมว่าสัญญาณเหล่านี้ได้ส่งผลให้พี่น้อง
ประชาชนได้เห็นถึงทิศทางของบ้านเมืองที่ไปสู่ทางที่คลี่คลายในการแก้ปัญหา และ
คิดว่ากลไกต่าง ๆ ที่เคยวางไว้เพื่อจะรักษาอำนาจอะไรก็ดีก็คงจะได้เข้าใจเจตจำนง
ของท่านอดีตนายกรัฐมนตรี ขอแสดงความชื่นชมไว้ตรงนี้ เพราะฉะนั้นท่านประธานครับ
ผมถึงอยากเสนอให้มีการประชุม ๓ วัน ส่วนเวลานั้นอยากให้ที่ประชุมได้ช่วยกัน
พิจารณาครับ เพราะเราทุกคนต่างแบกรับภาระมาคนละมุม และต้องใช้สถานที่ให้คุ้มค่าที่สุด
เพื่อให้สอดคล้องตามเจตจำนงของประชาชน ขอบพระคุณครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอบพระคุณ
ท่านสุธรรมมากครับ โดยสรุปท่านเสนอการประชุมเป็น ๓ วันนะครับ เนื่องจากว่า
มีท่านสมาชิกอยากจะเสนอและแสดงความคิดเห็นในเรื่องจำนวนวันประชุมนี้หลายท่าน
ผมก็ต้องขอความกรุณาว่าขอให้อยู่ในประเด็นนี้ แต่ว่าเนื่องจากวันนี้เราไม่มีวาระอะไร
มากนักเราก็คงไม่กำหนดว่าจะต้องอภิปรายกันกี่นาที ขอให้ท่านพูดอยู่ในวาระที่แล้วกัน
นะครับขณะนี้ก็มีผู้ที่จะเสนออภิปรายเพิ่มเติมอีก ๕ ท่าน ผมอ่านชื่อไว้ก่อนเผื่อท่านจะ
ได้เตรียมตัวท่านต่อไปก็เป็นคุณณัฐพงษ์ เรื่องปัญญาวุฒิ แล้วต่อไปท่านक्रमานิตย์ สังข์พุ่ม
ท่านต่อไปก็เป็นท่านอนันต์ ผลอำนวย แล้วก็ตอนนี้ชื่อสุดท้ายอยู่ที่ผมก็คือท่านอรรถกร
ศิริลัทธยากร ก็เป็นไปตามลำดับนี้ ต่อไปขอเชิญท่านณัฐพงษ์ครับ

นายณัฐพงษ์ เรื่องปัญหาวุฒิ (แบบบัญชีรายชื่อ) : รบกวณฝ่ายโสด
ได้เตรียม Slide ประกอบการนำเสนอ

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิด Presentation)

นายณัฐพงษ์ เรื่องปัญหาวุฒิ (แบบบัญชีรายชื่อ) : ซึ่งผมจะรบกวน
เวลาประชุมไม่นานนะครับ นำเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ ผม นายณัฐพงษ์
เรื่องปัญหาวุฒิ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล แบบบัญชีรายชื่อ ท่านประธานครับ
ผมค่อนข้างเห็นด้วยกับท่านสุธรรมที่เสนอให้มีการกำหนดวันประชุม ๓ วันต่อสัปดาห์
ประกอบไปด้วยวันอังคาร วันพุธ และวันพฤหัสบดี ด้วยเหตุผลที่ว่าในสภาชุดที่แล้วเรา
ได้มีวาระค้างพิจารณา รวมถึงกฎหมายที่เสนอมมาจากภาคประชาชนและ สส.สมาชิก
สภาผู้แทนราษฎรของเราทั้งพรรคฝ่ายค้านและฝ่ายรัฐบาลเป็นจำนวนมาก ก็คิดว่า
สมัยประชุมนี้ แล้วก็สภาชุดนี้เราจะได้ทำหน้าที่กันอย่างเต็มที่ครับ ทั้งนี้ผมจะขออนุญาต
ท่านประธานใช้เวลาสภาสั้น ๆ นำเสนอ Slide ที่ฝ่ายโสดนำเสนอได้เลยประกอบการ
ตัดสินใจของเพื่อนสมาชิกทุกท่าน ซึ่งผมคิดว่าวันนี้เป็นญัตติที่พวกเราต้องการทำหน้าที่
ในฐานะตัวแทนปวงชนชาวไทยกันอย่างเต็มที่ คิดว่าเราน่าจะได้ข้อสรุปกันโดยไม่ต้อง
ใช้การลงมติ ก็อาจจะใช้วิธีการที่ใช้ตามข้อบังคับ ข้อ ๘๘ ไปได้เลย ท่านประธานครับ
Slide ๕ หน้าวันนี้ที่ผมเตรียมมาอยากจะนำเสนอผ่านท่านประธานไปยังเพื่อนสมาชิก
ทุกท่านก็คือผลงานของรัฐสภาเราในชุดที่ผ่านมา ซึ่งผมอยากจะเน้นย้ำว่าเป็นเรื่องของ
กระบวนการในฝ่ายนิติบัญญัติ พยายามจะ Point ไปที่เรื่องของกระบวนการ

Slide หน้าแรก ๔ ปีที่ผ่านมา มีกฎหมายที่ถูกแท้งถึง ๓๔๙ ฉบับครับ
ท่านประธาน มีกฎหมายถูกเสนอเข้าสู่สภาทั้งหมด ๔๒๗ ฉบับ ผ่านสภาเราไปแค่
๗๘ ฉบับเท่านั้น หักลบในส่วนที่นายกรัฐมนตรีปิดตกเนื่องจากเป็นร่างการเงินไป ๕๙ ฉบับ
หักลบส่วนที่ตกในสภา หักลบส่วนอื่น ๆ ออกไปนี้กฎหมายแท้งถึง ๓๔๙ ฉบับนะครับ
ผมมีเชิงอรรถเล็กน้อยส่วนที่นายกรัฐมนตรีใช้อำนาจนายกรัฐมนตรีปิดตกในฐานะ

เป็นร่างการเงิน ๕๙ ฉบับเลย และมากที่สุดในประวัติศาสตร์ในช่วงตลอด ๒๐ ปีที่ผ่านมา แต่อันนั้นไม่เป็นอะไรครับ วันนี้ผมต้องการอภิปรายในเรื่องของกระบวนการฝ่ายนิติบัญญัติ

ขอ Slide หน้า ๒ ครับ Slide หน้า ๒ เราจะเห็นได้ว่าก่อนสี่เขียว ๆ ครับ ท่านประธาน ก่อนสี่เขียว ๆ นั่นคือก่อนที่กฎหมายผ่านสภาออกไป จะเห็นว่าสูงสุดในแห่งแรกก็คือเป็นกฎหมายที่เสนอมาจากคณะรัฐมนตรีเท่านั้น มีบางส่วน ๔ ฉบับ เป็นกฎหมายที่เสนอมาจาก สส. ฝ่ายรัฐบาลที่สามารถผ่านสภาไปได้ แต่กฎหมายที่เสนอมาจาก สส. พรรคฝ่ายค้านก็คือพวกผมในปัจจุบันที่นั่งอยู่ฝั่งนี้ แต่เราสลับฝั่งกันในสมัยประชุมนี้ นะครับ กับกฎหมายที่เสนอโดยภาคประชาชนไม่มีผ่านสภาไปเลย ย้ำอีกครั้ง นะครับ ๔ ปีที่ผ่านมากฎหมายที่เสนอมาจากประชาชนและตัวแทนประชาชน ไม่ว่าจะเป็น ค้านหรือรัฐบาล แต่โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ถ้ามาจากพรรคฝ่ายค้านไม่เคยผ่านสภาเราไปเลย

ขอ Slide ที่ ๓ ไม่เพียงเท่านั้นครับ กระบวนการที่ล่าช้าในการพิจารณาพระราชบัญญัติของฝ่ายนิติบัญญัติเราทำให้รัฐบาลชุดที่แล้วใช้อำนาจผิด ๆ ถูก ๆ ในการตราเป็นพระราชกำหนด เห็นชัดที่สุดกฎหมาย พ.ร.ก. อุ้มหายที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยไปแล้วว่าไม่ได้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ เพราะว่าไม่ได้เป็นเหตุจำเป็นเร่งด่วน นะครับ เราจะเห็นว่าจากตัวเลขสถิติซึ่งเป็นข้อเท็จจริง พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา ใช้อำนาจฝ่ายบริหารในการตรา พ.ร.ก. มากสุดในรอบ ๒๐ ปี ถึง ๑๓ ฉบับ

ขอ Slide ถัดไปครับ นอกจากนี้ผมอยากจะบอกเพื่อนสมาชิกทุกท่าน ที่วันนี้เรานั่งสลับฝั่งกันในสภานะครับ พวกผมเองพร้อมยินดีเป็นอย่างยิ่งและผมก็เชื่อว่าเพื่อนสมาชิกทุกคนในสภาพร้อมเป็นอย่างยิ่งที่จะโหวตกฎหมายทุกอย่างไม่ว่าจะเสนอมาจากฝ่ายใด ถ้าเป็นประโยชน์ต่อพี่น้องประชาชนเราพร้อมที่จะลงมติให้ครับ ยกตัวอย่างเช่น พ.ร.บ. คุ้มครองแรงงานที่เสนอโดยพรรคภูมิใจไทย พ.ร.บ. ป้องกันการกระทำความผิดซ้ำที่เสนอโดยคณะรัฐมนตรี และอีกหลาย ๆ ฉบับที่อยู่ใน Slide หน้านี้ ผมไม่ขออ่านทั้งหมดเดี๋ยวจะเสียเวลา ทุกท่านจะเห็นได้ว่าโดยหลักสถิติที่ผ่านมา

พรรคฝ่ายค้าน สส. ที่นั่งอยู่ในสภาชุดนี้ในสภาชุดที่แล้วเราก็ลงมติโหวตผ่านให้ถ้าเป็นกฎหมายที่เป็นเพื่อผลประโยชน์ประชาชน

ขอ Slide หน้าสุดท้ายครับ สุดท้ายเรายังมีกฎหมายค้างท่อที่ผมได้นำเรียนท่านประธานครับอยู่ในสภาชุดที่แล้วอีก ๑๘๐ ฉบับ ซึ่งแท่งที่สูงที่สุดคือกฎหมายที่เสนอมาจากภาคประชาชน ๕๔ ฉบับ ทุกท่านลองคิดว่าถ้าวันนี้บอกว่าจะเรานำกฎหมายที่ค้างท่อจากสภาชุดที่แล้วใช้อำนาจคณะรัฐมนตรีหีบมาพิจารณาใหม่ แปลว่าเรามีอีก ๑๘๐ ฉบับที่ยังไม่ต้องเสนอเพิ่มอยู่ในวาระการพิจารณาอยู่แล้วนะครับ แล้วทุกท่านคิดว่าถ้าเรายังใช้จำนวนวันประชุมแบบเดิมสภาผู้แทนราษฎรเราจะสามารถผ่านกฎหมายที่เป็นประโยชน์ต่อพี่น้องประชาชนได้ทันหรือเปล่า อันนี้ก็จะเป็นข้อมูลการประกอบการตัดสินใจของเพื่อนสมาชิกทุกท่านนะครับ ฝ่ายโสดนำ Slide ลงได้แล้วนะครับ ซึ่งผมเห็นว่าโดยหลักเหตุและผลบนข้อเท็จจริงต่าง ๆ เหล่านี้พวกเราพร้อมทำหน้าที่เต็มที่ แล้วก็คิดว่าไม่ว่าจะมาจาก สส. ฝ่ายค้านหรือรัฐบาลเราพร้อมที่จะผ่านกฎหมายที่เป็นประโยชน์ต่อพี่น้องประชาชน แล้ววันนี้คิดว่าไม่น่าจะต้องมีการลงมติครับด้วยความเคารพเพื่อนสมาชิกทุกท่าน ขอขอบคุณครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอขอบคุณคุณณัฐพงษ์มากครับ ก็เสนอคล้าย ๆ กับคุณสุธรรมเป็นการประชุมสัปดาห์ละ ๓ วันครับ ขอเชิญท่านต่อไป ท่านक्रमานิตย์ สังข์พุ่ม ครับ

นายक्रमานิตย์ สังข์พุ่ม (สุรินทร์) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผมक्रमานิตย์ สังข์พุ่ม ผู้แทนจากเมืองสุรินทร์ โดยความบังเอิญผมนี้กว่าท่านประธานจะเรียกผมเป็นคนแรก ท่านได้กรุณาเรียกท่านสุธรรมซึ่งอยู่พรรคเดียวกัน แต่ผมยังไม่ได้ตัดสินใจนะครับ ขอฟังเหตุผลจากพรรคอื่น ๆ ก่อน ผมขอสงวนไว้สักนิดหนึ่ง เพราะว่าถ้าลุกขึ้นมา ๓ คน เป็นเพื่อพรรคไทย ๒ คนเลยมันดูกระไร ๆ อยู่ครับ ผมขออนุญาตยังไม่แสดงเหตุผล ขอขอบคุณครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอขอบคุณท่านคุณครุमानิตย์ครับ ท่านไม่แสดงเหตุผลตอนนี้ แต่ถ้าท่านเห็นจะแสดงภายหลังได้ แต่ท่านไม่แสดงเลยก็ได้ครับ ไม่เป็นอะไร ถ้าตรงกับความคิดของท่านแล้ว ต่อไปครับ ท่านอนันต์ ผลอำนวย ซึ่งความจริงท่านเคยเป็นอดีตประธานคณะกรรมการกิจการสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งมีส่วนสำคัญในการที่จะดูแลกิจการของสภาของพวกเราครับ ผมขอเชิญท่านอนันต์ ผลอำนวย ครับ

นายอนันต์ ผลอำนวย (กำแพงเพชร) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายอนันต์ ผลอำนวย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดกำแพงเพชร พรรคพลังประชารัฐ ต่อข้อหาหรือที่ท่านประธานให้สมาชิกได้หาหรือว่าจะประชุมสัปดาห์ละกี่วันในแต่ละสมัยประชุมนั้น ผมขอให้กระชับเวลาแล้วก็ขอให้ความเห็นสั้น ๆ อย่างนี้ว่าผมเห็นสมควรที่จะใช้ตามประเพณีเดิม ๆ ที่เราได้ทำกันมา ไม่ได้แปลว่าของเดิมเปลี่ยนไม่ได้ นะครับ คือใช้วันประชุมเพียง ๒ วัน เหตุผลผมอยากกราบเรียนท่านประธานและท่านสมาชิกว่าในการประชุม ๒ วันหรือ ๓ วันไม่สำคัญเท่ากับการควบคุมกำกับดูแลการประชุมนั้นให้เต็มประสิทธิภาพที่ที่ประชุมจะทำได้ ถ้าประชุม ๓ วัน ที่ประชุมควบคุมดูแลการประชุมไม่เต็มประสิทธิภาพมันก็ไม่ได้มีค่าอะไร

ในประการถัดมา ตามข้อบังคับการประชุมก็ให้อำนาจท่านประธานสภาสามารถเรียกประชุมเพิ่มเติมถ้ามีเหตุความจำเป็นและเร่งด่วนได้ ผมว่าด้วยเหตุผลเหล่านี้มันขึ้นอยู่กับถ้าในที่ประชุมพูดวนไปวนมา ในที่ประชุมพูดซ้ำซาก ในที่ประชุมอย่างที่เราเห็นปัญหาในอดีต ๔ ปีที่ผ่านมา ประชุมสัปดาห์ละ ๔ วันก็ไม่มีประโยชน์อะไร แต่ถ้า ๒ วัน เราเริ่ม ๐๙.๓๐ นาฬิกา จะไปเลิก ๒ หุ่ ๓ หุ่ แล้วเต็มวันทั้ง ๒ วันขอให้เต็มแล้วก็ขอให้ป็นเนื้อหาสาระจริง ๆ ไม่เอาประเด็นอื่น ๆ มาพูดอ้อมไปอ้อมมา ผมคิดว่ามันก็จะเกิดประโยชน์กับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้ง ๕๐๐ ท่านในห้องประชุมแห่งนี้ครับ ขอขอบคุณมากครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอบคุณท่านอนันต์ ผลอำนวย ครับ ท่านเสนอคือเหมือนเดิม ๒ วัน แต่ถ้ามีวาระพิเศษเพิ่มเติมก็ให้ประธานกำหนดเพิ่มเติม อันนี้โดยสรุปผมฟังจากท่านนะครับ ท่านต่อไปก็ท่านอรรถกร ศิริลัทธยากร แต่มีผู้เสนอเพิ่มเติมจะขออภิปรายนะครับ มีท่านสุรินทร์ ปาลาเร่ อีก ๑ ท่าน ก็เตรียมตัวไว้ หลังจากท่านอรรถกรก็จะเป็นท่านสุรินทร์ต่อไปครับ

นายอรรถกร ศิริลัทธยากร (ฉะเชิงเทรา) : กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ กระผม อรรถกร ศิริลัทธยากร สส. จังหวัดฉะเชิงเทรา พรรคพลังประชารัฐ ต่อข้อหารือที่ท่านประธานได้กรุณากำหนดในระเบียบวาระการประชุมในวันนี้ ซึ่งต้องบอกว่าเรื่องที่เราระชุมอยู่ ณ ขณะนี้จะเป็นการวางกรอบแนวทางการทำงานของพวกเราสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต่อไปนะครับ ผมเรียนท่านประธานอย่างนี้ว่าผมเคารพในความเห็นของเพื่อนสมาชิกหลาย ๆ ท่านเมื่อสักครู่นี้ที่ได้เสนอการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ๓ วันบ้าง ๒ วันบ้าง แต่ในความคิดเห็นของผม ท่านประธานครับ และในความคิดเห็นของเพื่อนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากพรรคพลังประชารัฐซึ่งเราได้มีการประชุมกันในวันอังคารที่ผ่านมา เราเห็นว่าการประชุมสภาผู้แทนราษฎรเราควรจะต้องการประชุมไว้ที่ ๒ วัน เหตุผลต่าง ๆ มีดังนี้ครับ การประชุม ๒ วันไม่ได้ทำให้การพิจารณากฎหมายล่าช้าแต่อย่างใด แต่ท่านประธานครับถ้าเราลองมองไปที่รายละเอียดในการประชุมสภาผู้แทนราษฎรในวาระ ๔ ปีที่ผ่านมาหรือว่าในสภาชุดที่แล้วชุดที่ ๒๕ นั้นมีการใช้เวลาในเรื่องของการอภิปรายข้อกฎหมาย มีการใช้เวลาในการอภิปรายในเรื่องของรายงาน มีการใช้เวลาอภิปรายในเรื่องของญัตติเป็นจำนวนมาก จนทำให้การพิจารณากฎหมาย จนทำให้การพิจารณารายงาน จนทำให้การพิจารณาญัตติต่าง ๆ เกิดความล่าช้าซึ่งผมก็ไม่ได้บอกว่าเป็นความผิดของใคร เพราะพวกเราทุกคนมีเอกสิทธิ์ แต่อย่างไรก็ดีความล่าช้าตรงนั้นนำไปสู่การหยิบยกขึ้นมาถกเถียงในการประชุม Whip ทั้ง ๓ ฝ่ายซึ่งผมเข้าประชุมอยู่เป็นประจำมีการขอความร่วมมือหลายครั้งหลายคราว่าเพื่อนสมาชิกจากพรรคการเมืองหนึ่ง ผมขออนุญาตไม่เอ่ยนามนะครับ ได้ใช้เวลาเยอะทำให้เกิด

การล่าช้าในการพิจารณากฎหมายต่าง ๆ แต่อย่างที่ผมเรียนต่อท่านประธานไปว่า การใช้เวลาเยอะไม่ใช่เรื่องที่ดีนะครับ แต่ถ้าเราอยากที่จะทำการประชุมให้มีประสิทธิภาพ ถ้าเราอยากจะใช้เวทีของการประชุมนี้ให้สามารถสำเร็จลุล่วงไปได้บรรลุตามเป้าหมายที่เราตั้งไว้เนื่เราก็มาบริหารเวลากัน ต้องขอบพระคุณนะครับท่านประธาน เมื่อสักครู่นี้ที่ท่านกรุณาบอกพวกเราทุก ๆ คนว่าห้องประชุมของท่านประธานก็ดี ห้องประชุมของท่านรองทั้ง ๒ ท่านก็ดีจะเปิดกว้างสำหรับเราทุกเมื่อ นี่คืโอกาส ดังนั้นเองผมมองว่าถ้าช่วงไหนเราพิจารณากฎหมายล่าช้า เราก็ส่งตัวแทนของพรรคการเมือง เราก็ส่งตัวแทนที่เป็น Whip เข้าไปขอท่านประธานว่าเราขอประชุมเพิ่ม อาจจะเพิ่มมาวันอังคารก็ได้ อาจจะเพิ่มมาในวันศุกร์ก็ได้ ผมเชื่อว่าท่านประธานและท่านรองประธานทั้ง ๒ ท่านก็ยินดีอยู่แล้ว นอกจากนี้ครั้บท่านประธานด้วยความเคารพ ผมเคยเป็น สส. ระบบบัญชีรายชื่อ รอบนี้ผมเข้าสภามาในฐานะ สส. ที่ลงเลือกตั้งแบบเขตเลือกตั้ง ผมเข้าใจภารกิจของ สส. ทั้ง ๒ แบบเป็นอย่างดี และผมเห็นใจเพื่อน ๆ สมาชิกที่ลงเลือกตั้งแบบเขต ที่เป็น สส. แบบเขต ท่านพิเชษฐท่านรองหนึ่งด้วย ท่านก็ต้องใช้เวลาส่วนหนึ่งกลับไปเพื่อไปร่วมงานประเพณีกับพี่น้องประชาชน เพื่ออะไรครั้บ ในเมื่อเราไปร่วมงานกับพี่น้องประชาชนเราก็สามารถรับฟังปัญหาจากปากของพี่น้องประชาชน แล้วเราก็นำปัญหาที่เราเจอในพื้นที่มาแก้ไ้กันในสภาแห่งนี้ ดังนั้นเองผมจึงเรียนท่านประธานว่าการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ๒ วันเป็นการกำหนดเวลาที่มีความเหมาะสมแล้ว ผมจึงขออนุญาตนำเสนอท่านประธานและที่ประชุมให้ประชุม ๒ วันในวันพุธและวันพฤหัสบดี กราบขอบคุณครั้บ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอบพระคุณท่านอรรถกร ศิริลัทธยากร มากครั้บ ก็เสนอให้เป็น ๒ วัน แต่ถ้ามีกรณีพิเศษประธานสามารถจะนัดเพิ่มได้ ก็คล้าย ๆ กับท่านอนันต์ครั้บ ต่อไปเชิญท่านสุรินทร์ ปาลาเร่ ครั้บ

พลตำรวจตรี สุรินทร์ ปาลาเร่ (สงขลา) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครั้บ กระผม พลตำรวจตรี สุรินทร์ ปาลาเร่ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา

พรรคประชาธิปัตย์ ในการหารือกันในเรื่องที่ประชุม ๒ วันหรือ ๓ วันนี้ผมไม่ตั้งใจจะครับ แต่ผมตั้งใจว่าขอความกรุณาอย่าประชุมวันศุกร์ เพราะวันศุกร์นี้เป็นวันทำพิธีทางศาสนา พวก สส. ของเราเองและการรวมกลุ่มของประชาชนที่จะต้องไปละหมาดวันศุกร์ตามหลักการของศาสนา ก็ขอความกรุณานะครับ แต่ความเห็นส่วนตัวว่าเราน่าจะประชุม ๒ วันอาทิตย์หนึ่ง ๓ วันอาทิตย์ เว้นอาทิตย์ เป็นลักษณะอย่างนี้ ผมคิดว่าเป็นเรื่องที่จะพบกันครึ่งทาง แต่อย่างไรก็แล้วแต่วันศุกร์ขอความกรุณาครับ ขอขอบคุณครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอขอบคุณ คุณสุรินทร์ ปาลาเร่ มากครับ ต่อไปขอเชิญคุณชัยชนะ เดชเดโช แล้วต่อไปส่งรายชื่อมาแล้ว ก็เตรียมตัวท่านทศพร เสรีรักษ์ ครับ

นายชัยชนะ เดชเดโช (นครศรีธรรมราช) : กราบเรียนท่านประธานสภา ที่เคารพ กระผม ชัยชนะ เดชเดโช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ นครศรีธรรมราช ก่อนอื่นต้องขอแสดงความยินดีกับท่านประธานสภาและท่านรองประธานสภา ทั้ง ๒ ท่านนะครับ ผมต้องขอบคุณเพื่อนสมาชิกในสภาทรงเกียรติแห่งนี้ ที่ได้เสนอความเห็นกัน หลากหลายในการกำหนดวันประชุมสภาผู้แทนราษฎร แต่ในส่วนตัวผมและพรรคประชาธิปัตย์ เรามีความเห็นว่าการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ที่ผ่านมามีเหตุหลักปฏิบัติที่เราประชุมสัปดาห์ละ ๒ วันคือวันพุธกับวันพฤหัสบดี ส่วนเรื่องเวลาว่าจะเริ่มวันพุธเช้าหรือวันพุธบ่ายนั้นเราค่อยมาหารือกำหนดอีกทีหนึ่ง ผมเรียนอย่างนี้ท่านประธานครับ ผมเห็นด้วยกับความเห็นของท่านอานวย ถ้าสัปดาห์ไหนที่เราต้องประชุม ๓ วันก็กำหนดเป็นวาระพิเศษ ผมทราบดีว่าสภาแห่งนี้ต้องพิจารณา กฎหมายหลายฉบับ และสมัยที่ผ่านมาสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ เราก็ทำงานอย่างมุ่งหมาย แต่บางครั้งเราเจอด้านบางด้าน เกมการเมืองบางเกม ก็ทำให้กฎหมายล่าช้าไป ผมต้องขอชื่นชมการทำงานของประธานสภาที่ผ่านมาคือท่านชวน หลีกภัย ที่ดำรงตำแหน่งประธานสภาและทำงานได้อย่างดีเยี่ยม ผมขอเสนอว่า ๒ วัน ถ้ามีสัปดาห์ไหนเป็นพิเศษ ก็เสนอไปครับ ขอขอบคุณมากครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอบขอบคุณชัยชนะครับ ต่อไปเชิญคุณทศพรครับ ก็มีอีกท่านหนึ่งส่งรายชื่อมาแล้วเตรียมตัวได้ คุณปรเมษฐ์ จินา ครับ

นายทศพร เสรีรักษ์ (แพร์) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ผม นายทศพร เสรีรักษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดแพร่ พรรคเพื่อไทย ถ้าท่านประธานยังพอจะจำได้เมื่อปี ๒๕๓๙ ในวันที่ท่านประธานเป็นประธานครั้งแรกวันนั้นผมก็เคยลุกขึ้นเสนอว่าควรจะมีประชุมสัปดาห์ละ ๓ วัน แต่ก็ไม่สำเร็จ วันนี้ผมไม่ได้ตั้งใจว่าจะ ๒ หรือ ๓ วัน แต่ผมสนใจว่าการทำงานในสภาผู้แทนราษฎรทำอย่างไรจะมีประสิทธิภาพที่สุด ผมไม่อยากจะเห็นสภาพที่ สส. ต้องวิ่งจากห้องประชุมกรรมาธิการมาตามเสียงออกเพื่อมาโหวตในห้องประชุมใหญ่แล้วก็วิ่งกลับไปประชุมกรรมาธิการ แล้วประชาชนเขาก็จินตนาการว่า สส. วิ่งประชุมห้องโน้นห้องนี้เพื่อรับเบี้ยเลี้ยง รับเบี้ยประชุมกัน ตรงนี้ผมก็อยากฝากไว้ให้ท่านประธานได้พิจารณาหาทางแก้ไขด้วย ส่วนจะเรื่อง ๒ วันหรือ ๓ วันก็ขออนุญาตรับฟังเสียงในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรแห่งนี้ ขอบขอบคุณครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอเชิญคุณปรเมษฐ์จินา ผมคิดว่าเราได้ฟังสรุปอยู่ ๒ ประเด็นคือว่า ๓ วันกับ ๒ วัน ถ้าเห็นว่ามีวาระจำเป็นเร่งด่วนท่านประธานสภาก็จะกำหนดเพิ่มเติมได้ มันก็อยู่ในประเด็นนี้ละครับ ต่อไปท่านปรเมษฐ์ จินา ครับ ตอนแรกก็ท่านอดิศรได้พูด แล้วท่านจุลพันธ์ก็เสนอต่อผมอยากเป็นข้อสรุปก็แล้วกัน จากท่านอดิศร แล้วท่านจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ เป็นท่านสุดท้ายได้ไหมครับ เชิญท่านปรเมษฐ์ จินา ครับ

นายปรเมษฐ์ จินา (สุราษฎร์ธานี) : กราบเรียนท่านประธานสภาแล้วก็ผู้ทรงเกียรติที่เคารพรักทุกท่านครับ ปรเมษฐ์ จินา รวมไทยสร้างชาติ สุราษฎร์ธานี ผมก็ขออนุญาตร่วมด้วย เนื่องจากว่าในส่วนของการประชุมสมัยที่ผ่านมามองว่าจริง ๆ ถ้าเราควบคุมประสิทธิภาพในเรื่องของการประชุมให้มันได้ผล แล้วก็ในส่วนของกฎหมายสามารถประกาศใช้ในราชกิจจานุเบกษานั้นก็คือผลลัพธ์ แต่ว่าเราทำอย่างไร

ให้กระบวนการประชุมมีประสิทธิภาพ คงจะไม่ใช้ผลสำเร็จอยู่ที่จำนวนวัน เพราะฉะนั้น มองว่าในส่วนของการประชุมวันพุธ วันพฤหัสบดีก็เหมาะสมนะครับ แล้วก็ที่ทางบ้าน เขาฝากมาว่าก่อนที่จะนำกฎหมายเข้ามาพิจารณาในสภาน่าจะมีการให้ประชาชน ได้แสดงความคิดเห็นและได้ประชาพิจารณ์ด้วย ผมมองว่าถ้าเวลาที่เหลืออกตัวอย่างว่า วันอังคารพรรคพวกของเราส่วนหนึ่งก็อาจจะต้องไปเป็นคณะรัฐมนตรี ซึ่งก็จะต้อง มีผู้ช่วยหรือว่ามีผู้ติดตามต่าง ๆ มากมายเพราะฉะนั้นก็ต้อง Save วันอังคารให้กับ การประชุมคณะรัฐมนตรี แล้วก็ส่วนหนึ่งวันจันทร์กับวันศุกร์ นอกจากพิธีทางศาสนา แล้วก็ เราจะมีการประชุมคณะกรรมการด้วยนะครับก็จะ Save วันตรงนั้น เราไม่ได้มีการประชุม แค่ ๒ วัน เพราะฉะนั้นในส่วนของทั้ง ๕ วันแล้วเราก็ใช้ให้มีประสิทธิภาพ แล้วก็ที่สำคัญ อีกส่วนหนึ่งคือการประชุมร่วมกันแบบนี้ถ้าข้อมูลรายละเอียดไม่มีการทำการบ้านให้มีการตกผลึกให้มากที่สุดมันก็จะเสียเวลา เพราะฉะนั้นชุดย่อย ๆ กรรมการที่เกี่ยวข้อง กับกฎหมายตัวนั้น ๆ ท่านไปทำการบ้าน แล้วก็ลงไปทำประชาพิจารณ์กับพี่น้องประชาชน แล้วก็ที่เหลืต้องขออนุญาตด้วยเพราะว่าบางท่านที่เป็น สส. บัญชีรายชื่ออาจจะไม่ได้ ลงพื้นที่เหมือนกับตัวแทนเขต ตัวแทนเขตนอกจากจะต้องไปร่วมงานพิธีต่าง ๆ แล้ว สิ่งที่เราลงไปก็จะเป็นปัญหาที่ชาวบ้านฝากให้เรามาแก้ในระดับประเทศ เพราะว่า ในจังหวัดหรือว่าในเขตเขาไม่สามารถแก้ได้แล้ว มันเหนือกว่าความสามารถของเขาแล้ว ก็จะมาฝากเรา เพราะถ้าเราลงไปในพื้นที่ปัญหาก็จะได้เข้ามาที่สภาโดยตรงครับ ขอขอบคุณมากครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอขอบคุณมากครับ
ต่อไปขอท่านอดิศร เชิญครับ

นายอดิศร เพียงเกษ (แบบบัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม นายอดิศร เพียงเกษ สส. แบบบัญชีรายชื่อ พรรคเพื่อไทย จากจังหวัดขอนแก่น
กรณีกำหนดวันประชุมนี้จะเป็นที่ถกเถียงกันทุกสมัย มีเหตุมีผลกันทุกสมัยได้ถกเถียงกันมา
เพราะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไปอาสามาจนได้รับเลือกตั้ง ไม่ว่าจะระบบเขตและระบบ

บัญชีรายชื่อก็คือ สส. ความเป็นจริงหน้าที่ของท่านต้องประชุมวันจันทร์ถึงวันศุกร์เลยนะครับ เขาให้มาประชุม แต่ระบอบประชาธิปไตยของเรานั้นเกี่ยวพันกันเยอะ มีฝ่ายบริหาร ฝ่ายนิติบัญญัติ มีวุฒิสมาชิกด้วย ประเพณีที่ผ่านมามักสมัยเขาถึงกำหนดให้ประชุมอาทิตย์ละ ๒ วัน โดยคำหนึ่งถึงฝ่ายบริหาร ฝ่ายคณะรัฐมนตรี โดยคำหนึ่งถึงวุฒิสมาชิก แต่ก็ไม่ปิดกั้นที่ทางสภาจะเปิดให้ประชุมรัฐสภาหรือสภาผู้แทนราษฎรเมื่อมีกรณีสำคัญ ๆ ผมเห็นด้วยกับท่านสุธรรม แสงประทุม เพื่อนผมซึ่งไม่ได้เข้าสภามานาน คงจะมีความขยันขันแข็งเป็นพิเศษ อยากจะประชุม ๓ วันหรือ ๗ วัน ก็เป็นภาระหน้าที่ของท่าน แต่เมื่อผมคำนึงถึงวัฒนธรรม ประเพณีของเราที่ได้เดินกันมาจนถึงปัจจุบัน ถ้าประธานจะไม่ต้องถามมติก็ได้ ให้เป็น ๒ วัน และ ๓ วันก็แล้วแต่ท่านประธานหรือการประชุมรัฐสภาต่อไป ก็จะได้ดำเนินการต่อไปผมจะได้คู่มือของท่านรองหนึ่ง รองสองด้วย วันนี้ยังไม่เห็นคู่มือทั้ง ๒ ท่าน เห็นเฉพาะคู่มือของท่านประธานครับ ขอขอบคุณครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอบพระคุณท่านอดีตรมมากครับ ต่อไปผมก็จะให้ท่านจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ ได้สรุป แต่มีผู้ขออีก ๑ ท่าน ผมคิดว่าน่าจะเป็นคนสุดท้าย ขออนุญาตจริง ๆ เพราะว่าประเด็นมันจะซ้ำ ๆ แล้วก็คือคุณณัฐวุฒิ บัวประทุม ก็ขอให้คุณณัฐวุฒิ บัวประทุม เป็นคนสุดท้ายนะครับ เพราะว่าเราได้ข้อมูลค่อนข้างจะครบถ้วนแล้ว ส่วนจะต้องลงมติหรือไม่ลงมติก็หาหรืออีกครึ่งหนึ่งครับ เชิญท่านจุลพันธ์ครับ

นายจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ (เชียงใหม่) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม จุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ พรรคเพื่อไทยครับ ต่อเรื่องของการประชุมของพวกเรานี้เราก็ถกเถียงกันมาทุกครั้ง ครั้งนี้ก็เป็นอย่างอื่นหนึ่งที่มีข้อเสนอมากมาย จริง ๆ แล้วมีแค่ ๒ กลุ่ม หลัก ๆ ก็คือจำนวนวันประชุมจะเป็น ๓ วัน หรือเป็น ๒ วัน ซึ่งผู้เสนอจากปากฝั่งของพรรคเพื่อไทยแล้วก็พรรคก้าวไกลซึ่งก็เป็น ๘ พรรค ซึ่งมีการเจรจาในเรื่องของการร่วมรัฐบาลกันอยู่ก็ได้เสนอ ๓ วัน แต่แน่นอนมีความเห็นต่างซึ่งพวกเรายอมรับฟังครับ ท่านประธานครับ ประเด็นสำคัญกว่าในเรื่องของวัน

ประเด็นแรกที่ยากจะเรียนต่อท่านประธานคือเรื่องของเนื้อหาในแต่ละการประชุม ซึ่งท่านรองประธาน คนที่สอง ท่านพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน ต้องขอบคุณท่านนะครับ ท่านเป็นผู้ที่เสนอในเรื่องความสำคัญของการหารือในแต่ละวัน ซึ่งเพื่อนสมาชิกจากการพูดคุยกันในวงกว้างเห็นด้วยในเรื่องของการเพิ่มเวลาแล้วก็เพิ่มจำนวนของการหารือ เพราะว่าเป็นปกติของสภาที่เราจะสามารถโดยตรงไปยังหน่วยงานของภาครัฐ แล้วก็ได้รับการแก้ไขปัญหาให้กับพี่น้องประชาชน เพราะด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๔๔ พวกเราถูกมัดมือมัดเท้าไม่สามารถที่จะไปช่วยเหลือแก้ไขปัญหาให้ชาวบ้านได้ ต้องขอขอบคุณในคำรินี้ แล้วก็ขอท่านประธานครับ พวกเราขอเสนอรับฟังข้อเสนอของท่านและขอเสนอในกรอบเรื่องของการหารือก่อนว่า ในแต่ละวันที่เราประชุม อยากจะให้มีการหารือ ๓๐ คนเป็นอย่างน้อย และเพิ่มเวลาเป็นท่านละ ๒ นาที ๓๐ วินาที จะตราว ๑ ชั่วโมง ๑๕ นาทีในแต่ละวัน ซึ่งจะเป็นประโยชน์มากขึ้นอย่างมหาศาลในประเด็นแรกก่อน

ประเด็นที่ ๒ เรื่องของการถกเถียงในเรื่องของกรอบวันการประชุม เรียนต่อท่านประธานครับ เราคงไม่อยากจะมาลงมติในวันแรกที่เราประชุมสภาผู้แทนราษฎรกันในเรื่องนี้ มันหารือกันได้ ท่านได้เสนอในเรื่องของกรอบวันมาที่ ๒ วัน พวกผม ๓ วัน พวกเรามีใจอยากทำงานให้ประชาชนทุกคนครับ เพราะฉะนั้นในเรื่องของข้อเสนอนี้จากการพูดคุย ต้องกราบขอขอบคุณท่านสุธรรม แสงประทุม ท่านณัฐพงษ์ เรื่องปัญญาวุฒิ ที่ได้เสนอเรื่องของกรอบเวลาที่ ๓ วัน และยอมที่จะเข้าใจว่าเราต้องพยายามบริหารจัดการเพื่อให้เกิดความมีส่วนร่วมจากทุกฝ่ายและได้รับการยอมรับจากทุกฝ่าย ซึ่งในเรื่องของกรอบเวลานั้นผมต้องเรียนต่อท่านประธานครับ อยากจะให้ท่านประธานได้รับทราบในมุมมองของพวกเราว่า ๑. คือเราอยากจะให้งานสภามันเดินหน้า แล้วก็บรรลุผลตามที่พวกเราได้รับปากกับพี่น้องประชาชนก่อนที่เราจะเข้ามานั่งกันอยู่ในที่นี้ซึ่งต้องใช้เวลา เพราะฉะนั้น ถ้าเราจะมีการประชุมแทนที่จะเป็น ๓ วัน เหลือเพียง ๒ วัน เหมือนที่เราได้เคยทำมาในอดีต ก็อยากจะให้ยึดแนวทางที่เราได้

เคยทำมาในการประชุมสภาผู้แทนราษฎรใน ๔ ปีที่ผ่านมา นั่นก็คือเมื่อมีกฎหมายที่สำคัญ เมื่อมีวาระกฎหมายที่เรามีความจำเป็นจะต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จ ในแต่ละสัปดาห์ เราอาจจะเพิ่มวันประชุมเป็น ๓ วันได้โดยขึ้นกับคำริของท่านประธานและการหารือร่วมกันระหว่างท่านประธานและ Whip ทั้ง ๒ ฝ่าย ข้อเสนอแนะก็คือหมายความว่า การประชุมเรากำหนดที่ ๒ วันไว้ก่อน และบวก ๑ เมื่อมีความจำเป็น อันนี้เป็นข้อเสนอที่น่าจะยอมรับและไปด้วยกันได้ทุกฝ่ายนะครับ

ในส่วนของการหารือ นั้น ผมขอย้อนกลับไปประเด็นเรื่องของการหารือสักครู่ครับ มีเพื่อนสมาชิกได้มีข้อเสนอที่เป็นประโยชน์ การหารือในช่วงเช้าในแต่ละวันที่พวกเราได้ทำกันมานั้นมันเกิดประโยชน์ มีการถามตอบ มีการติดตามจากหน่วยงานของรัฐสภา ซึ่งเป็นประโยชน์กับประชาชน เป็นประโยชน์กับเพื่อนสมาชิกเป็นอย่างมาก แต่ความล่าช้าของมันเกิดขึ้นมาทุกครั้ง เพราะฉะนั้นถ้าท่านประธานจะสามารถดำเนินแล้วก็ประสานงานฝ่ายบริหารเพื่อให้ส่งตัวแทนของกระทรวง ผมไม่ได้หมายความว่า เป็นคณะรัฐมนตรีนะครับ ตัวแทนของกระทรวง เจ้าหน้าที่กระทรวงที่มีความเกี่ยวข้องหลาย ๆ กระทรวงมากระทรวงละคนสองคนก็พอเพื่อมารับในช่วงเช้า เพราะเพื่อนสมาชิกมีการหารือกว้างขวาง หลากหลาย แล้วก็เข้าถึงหน่วยงานมากมาย ถ้าเขามารับฟังเราที่นี้ในช่วงเช้าก็เป็นการรับปัญหาโดยตรงเพื่อที่จะเร่งรัดกระบวนการในการแก้ไขปัญหา อันนี้เป็นอีกประเด็นหนึ่งที่ยากจะฝากท่านประธานเพราะฉะนั้นผมได้เรียนท่านประธาน ๒ ประเด็นนะครับ ๑. คือการหารือ ๒. คือเรื่องของวันประชุมที่กำหนดให้เป็น ๒ และบวก ๑ ในกรณีจำเป็น ก็ขอท่านประธานได้โปรดพิจารณาครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เรียนท่านจุลพันธ์ครับ ในเรื่องของการหารือก็รับว่าเป็นข้อเสนอของท่าน ผมจะนำไปหารือกับรองประธานทั้งสอง กับ Whip ที่เราจะมีต่อไปว่าเวลาจะเอาอย่างเดิมหรือเพิ่ม อันนี้เป็นการกำหนดภายใน ส่วนที่จะแจ้งให้รัฐบาลนั้นเดี๋ยวจะดำเนินการตามที่ท่านเสนอ

เพราะฉะนั้นก็อยู่ในช่วงของการหารือเรื่องจำนวนวันต่อสัปดาห์ก่อนนะครับ ต่อไปขอเชิญท่านณัฐวุฒิ บัวประทุม ครับ

นายณัฐวุฒิ บัวประทุม (แบบบัญชีรายชื่อ) : ขอบขอบคุณครับ ท่านประธานที่เคารพ ผม ณัฐวุฒิ บัวประทุม ผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคก้าวไกล ขออนุญาตที่จะเอ่ยคำว่าคนจังหวัดอ่างทองเป็นครั้งแรกในการประชุมสภาในชุดนี้ครับ ท่านประธานครับ ต้องขอบพระคุณเพื่อนสมาชิกหลายท่านครับ ผมคิดว่าเราได้ข้อสรุปที่ใกล้เคียงกันในเชิงหลักการว่าการประชุมนั้นจะเกิดขึ้นในกี่วันต่อสัปดาห์ แต่ผมอยากจะย้ำและขอใช้สิทธิพาดพิงที่คุณจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ ได้รวมชื่อผมกับคุณณัฐพงษ์ เรื่องปัญญาวุฒิป็นชื่อเดียวกันในฐานะที่คุณณัฐพงษ์ เรื่องปัญญาวุฒิป็นคนเสนอประเด็นว่าอยากจะมีการประชุม ๓ วัน ที่จำเป็นต้องพูดรวมแบบนี้เพราะผมคิดว่าประเด็นสำคัญเพื่อนสมาชิกเห็นตรงกันว่าข้อเท็จจริงที่ไม่อาจปฏิเสธได้ก็คือ ข้อเท็จจริงที่คุณณัฐพงษ์ได้นำเสนอว่าในช่วง ๔ ปีของ สส. ในชุดที่ ๒๕ นั้นมีประเด็นใด ๆ ที่ค้างการพิจารณาที่สำคัญไปกว่านั้นก็คือกฎหมาย หลายฉบับที่ยังไม่ได้ถือว่าตกไปนะครับ เพียงแต่ว่าค้างการพิจารณาบางประเด็นสำคัญ เช่นการแก้ไขประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยเรื่องสมรสเท่าเทียมก็ไม่ได้ตกไป ยังค้างการพิจารณา ซึ่งผมเชื่อมั่นว่าไม่ว่าพรรคใดจะขึ้นมาเป็นรัฐบาลก็น่าจะหยิบยกกฎหมายเหล่านี้เข้ามาพิจารณา นี่เป็นข้อมูลสำคัญที่สภาแห่งนี้ต้องบันทึกไว้ แล้วก็ป็นเรื่องจริงที่ผมเชื่อว่าเพื่อนสมาชิกก็จะหยิบยกข้อมูลตรงนี้ที่จะมาใช้ประกอบการพิจารณาว่าวันประชุมนั้นควรจะมึระยะเวลาเป็นกี่วันต่อสัปดาห์ อย่างไรก็ตามมีบางประเด็นที่เพื่อนสมาชิกได้พูดถึงและผมคิดว่าจำเป็นต้องทำความเข้าใจว่า ข้อเสนอของพรรคก้าวไกลที่บอกว่า ๓ วันในตอนแรกนั้นเราไม่ได้หมายถึงว่ากรณีที่จะประชุมในวันอังคารจะเริ่มตั้งแต่เวลาเช้า เพราะว่าเพื่อนสมาชิกบางท่านก็กังวลว่าในเช้าวันอังคารนั้นมักจะเป็นกรณีของการประชุมคณะรัฐมนตรีบางพรรคอาจจะมีการประชุม สส. ในช่วงเวลาบ่าย ถ้าพวกผมเป็นรัฐบาลหรือท่านที่เคยเป็นรัฐบาลท่านก็ทราบดีว่าปกติจะมีการประชุม Whip วันจันทร์ในส่วนองรัฐบาล

ท่านก็เกรงว่าปัญหาของพี่น้องประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ท่านอาจจะไม่มีเวลาที่พิจารณา แต่ข้อเสนอแรกของเราในการประชุมที่เพิ่ม ๓ วัน เพิ่มเป็นวันอังคารนั้นยืนบนพื้นฐานที่วันอังคารเราจะไม่ไปแตะครับ ไม่ให้กระทบต่อการประชุมคณะรัฐมนตรี ก็คือการเริ่มการประชุมในช่วงบ่ายเป็นต้นไป แน่نونเราอาจจะเลิกกันคำนี้หนึ่ง แต่ผมเชื่อมั่นว่าวิสัยทัศน์ของท่านประธานและท่านรองประธานทั้ง ๒ ท่านก็พูดชัดเจนในการแสดงวิสัยทัศน์หรือข้อหาหรือที่มีปรากฏต่อสาธารณะว่าเราจะไม่ให้การประชุมนั้นเย็นเยื่อจนข้ามคืนต่าง ๆ ซึ่งทำยที่สุดแล้วผลกระทบก็เกิดขึ้นกับพี่น้องประชาชน นั่นคือสิ่งที่อยากจะชี้แจงครับ

อีกสิ่งหนึ่งที่อยากจะชี้แจงและจำเป็นต้องอธิบายต่อเพื่อนสมาชิกในอดีตที่ผ่านมาเราเข้าใจว่ามีการเสนอรายงานจากหน่วยราชการต่าง ๆ เป็นจำนวนมากที่ต้องเสนอตามกฎหมาย มีรายงานของคณะกรรมการที่ค้างการพิจารณาเป็นจำนวนมากที่ไม่อาจดำเนินการได้แล้วเสร็จและทัน แน่نونท่านไม่ได้เอ่ยโดยตรงว่าเป็นพรรคการเมืองใดที่ใช้เวลาในการอภิปรายเป็นจำนวนมากขนาดนั้น แต่ความจริงท่านน่าจะเอ่ยอีกสักนิดหนึ่งว่า อาจจะเป็นพรรคอันดับหนึ่งในวันนี้ที่ใช้เวลาอภิปรายจำนวนมากขนาดนั้นก็ได้ แต่ทั้งนี้ทั้งนั้น นั่นไม่ใช่ความเป็นจริงครับ ความเป็นจริงผมเชื่อมั่นว่าสภาชุดที่ผ่านมาสมาชิกทุกคนได้แสดงให้เห็นว่ารายงานของคณะกรรมการมีความสำคัญและนำไปสู่การแก้ไขปัญหา ผมยกตัวอย่างแค่เรื่องเดี่ยวนะครับ รายงานของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาแก้ไขปัญหาการล่องละเมิดทางเพศนำไปสู่การที่รัฐบาลชุดที่ผ่านมาของ พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา ได้ออกเป็นแผนปฏิบัติการแล้วก็ป็นวาระแห่งชาติ สิ่งเหล่านี้จะบอกว่าไม่สำคัญไม่ได้ครับ แต่เพื่อการเดินหน้าการทำงานที่ของพวกเรา ท่านประธานครับ ผมคิดว่าการที่เราแบ่งเวลาออกเป็น ๓ วันนั้นเพราะเราต้องการกำหนดให้ชัดเจนว่าวันใดควรจะต้องพิจารณาเป็นเรื่องได้ เช่นกรณีของวันพุธควรจะต้องเป็นการพิจารณาเรื่องกฎหมายที่เสนอโดยรัฐบาลหรือไม่ และท่านจะเห็นได้ว่าในสมัยประชุมที่ผ่านมา ๆ มาสมาชิกของทุกพรรคก็ช่วยกันในการรักษาองค์ประชุมเป็นอย่างดี

อันนี้เป็นสิ่งที่พวกเราในฐานะ สส. พวกผมก็เพิ่งเข้ามา แค่วันที่ ๒ ขึ้นมาต่อสมาชิกทุกท่าน วันพฤหัสบดีก็ชัดเจนว่าจะมีวาระใด แต่สิ่งที่ขาดหายไปและบางครั้งมันตอบกับพี่น้องประชาชน มันตอบจากพวกเราเองกันไม่ได้ นะครับ เช่นกรณีการเสนอกฎหมายของเพื่อนสมาชิกที่เข้าชื่อกันอย่างน้อย ๒๐ คน เสนอเป็นกฎหมายหรือกรณีที่ภาคประชาชนที่ยากเย็นนะครับ ถึงแม้ว่าปัจจุบันการเข้าชื่อเสนอกฎหมายจะใช้วิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ที่รวดเร็วมากยิ่งขึ้น บางครั้งเช่นอิเล็กทรอนิกส์ใส่รหัสประชาชน เลขประจำตัวประชาชนก็สามารถเสนอกฎหมายได้ แต่การจะรวมสัก ๑๐,๐๐๐ ชื่อในการเสนอไม่ใช่เรื่องง่าย นะครับ ท่านประธาน ฉะนั้นปรากฏว่าพอสภาไม่สามารถพิจารณาได้ทันเป็นอันตกไป สิ่งที่ภาคประชาชนรวมเข้ามา เสนอกันมา กว่าที่จะเดินมาถึงสภาทางลาดเอียงยังไม่ค่อยมีเลย นี่ตัวแทนคนพิการสากลบอกกับผม ซึ่งต้องฝากท่านประธานในการปรับแก้ด้วยความเคารพ พี่น้องประชาชนมาร้องเรียนจากจังหวัดชัยภูมิบอกกับผมว่าเจ้าหน้าที่ห้ามคนที่ใส่รองเท้าแตะเข้าสภา สิ่งเหล่านี้ต้องแก้ไขครับ แต่ไม่เป็นไร เรามีวาระที่จะพูดกันในอนาคต ผมคิดว่าเพื่อการเดินหน้าการทำหน้าที่ของเราข้อสรุปที่น่าจะตรงกันวันนี้ก็คืออย่างน้อยที่สุดรักษากติกาเดิม เพิ่มเติมคือการรักษาองค์ประชุมว่า ๒ วันต่อสัปดาห์น่าจะเป็นข้อเสนอที่เราเห็นตรงกันมากที่สุด และทำงานอย่างเต็มประสิทธิภาพใน ๒ วันดังกล่าว แบบนี้พรรคก้าวไกลก็เห็นด้วยครับ แล้วก็ข้อเสนอร่วมกันกรณีของ ๘ พรรคร่วมที่เราเดินหน้ากำลังจะจัดตั้งรัฐบาลเห็นชอบกับข้อเสนอของพรรคเพื่อไทย โดยคุณจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ และเพื่อนอีก ๖ พรรคที่เหลือเห็นตรงกันว่าอย่างน้อย ๒ วันต่อสัปดาห์น่าจะลงตัวที่สุด แต่อย่างไรก็ตามอย่างที่ผมได้เน้นย้ำว่าในกรณีที่จะเพิ่มเป็นวันพิเศษนั้นเป็นไปได้ไหมว่าขอเป็นพันธสัญญาร่วมกัน ซึ่งแน่นอนว่าพวกเราต้องช่วยกันครับ และท้ายที่สุดอยู่ที่ท่านประธานจะวินิจฉัยหรือตัดสินใจ ก็คือว่าขอพันธสัญญาร่วมกันว่าเมื่อใดก็ได้แต่ที่มีกฎหมายที่เสนอโดยตัวแทนของพวกเรา สส. ซึ่งอาจจะข้ามพรรคก็ได้รอบที่แล้วผมก็เสนอร่าง พ.ร.บ. ศาลจรรยาบรรณคุณนิกร จำนำจากพรรคชาติไทยพัฒนา นี่ก็เสียดายที่ยังไม่ได้ถูกพิจารณา ขอเป็นพันธสัญญาร่วมกันและ

ขอเป็นพันธสัญญาร่วมกันว่าเมื่อใดที่มีกฎหมายที่เสนอจากพี่น้องประชาชนค้างวาระเมื่อไร เราจะเพิ่มวันประชุมตรงนั้นทันที แน่แน่นอนผมไม่กล้าจะไปบอกว่าท่านประธานวินิจฉัยแบบนั้นนะครับ แต่ผมเชื่อมั่นว่าเพื่อนสมาชิก เห็นตรงกัน และจะเป็นพันธสัญญาร่วมกันว่า ๒ วันนั้นคือ Fight บังคับ คือสิ่งที่เราจะเดินหน้า แต่ขอเป็นพันธสัญญาร่วมกันว่าเมื่อใดที่มีกฎหมายของพี่น้องประชาชน เมื่อใดที่มีกฎหมายของเพื่อนสมาชิกค้าง เราจะเพิ่มวันคล้าย ๆ กับว่าเป็นไปโดยอัตโนมัติหรือโดยทันทีในการประชุมต่อสัปดาห์นี้ยังไม่พูดถึงการประชุมร่วมซึ่งอาจจะมีการนัดเป็นระยะ ผมคิดว่าแบบนี้ทางพวกเราพรรคก้าวไกลเองก็เห็นชอบ แล้วก็จะเดินหน้าร่วมกันไปครับ ซึ่งในท้ายที่สุดนั้นสิ่งที่สำคัญที่สุดก็คือผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นกับพี่น้องประชาชนที่เลือกพวกเราเข้ามาเมื่อวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ก็ขอนำเรียนขอถอนข้อเสนอในส่วนของการประชุม ๓ วันต่อสัปดาห์ เป็น ๒ วันต่อสัปดาห์ บวกกับเงื่อนไขว่าหากมีกฎหมายที่ค้างการพิจารณาเมื่อใดก็ขอให้มีการนัดประชุมเป็นพิเศษ ซึ่งแน่นอนอาจจะหมายถึงรวมถึงกรณีที่มีวาระจำเป็นอื่น ๆ ด้วย คิดว่าแบบนี้การทำหน้าที่ของพวกเราในสมัยนี้ก็น่าจะเดินหน้าไปด้วยกันได้ครับ และผมเชื่อมั่นว่าองค์ประชุมไม่ใช่ของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง แต่องค์ประชุมเป็นเรื่องของตัวแทนประชาชนทุกคน ขอขอบคุณครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอขอบคุณคุณณัฐวุฒิเป็นอย่างมาก ก็คือตอนนี้เราเหลือเพียงข้อเสนอเดียวคือประชุมสัปดาห์ละ ๒ วัน แต่ประธานหรือสมาชิกเห็นว่ามีความจำเป็นจะต้องประชุมเพิ่ม ก็ขอให้ประธานกำหนดเป็นการประชุม ผมขอเพิ่มเติมตรงนี้ว่าสิ่งที่พวกเราพูดวันนี้ก็เป็นประโยชน์มาก ผมยินดีที่จะปฏิบัติตามในเรื่องที่ว่าเราจะไม่ให้การประชุมของเราเย็นเยื่อ แต่สาระนั้นน้อย เราจะพยายามเน้นว่าการประชุมนั้นจะต้องมีสาระมากที่สุดเพื่อประสิทธิภาพ แล้วจะพยายามให้การประชุมนั้นเกิดประสิทธิภาพเพื่อประโยชน์ของประชาชนนะครับ แล้วก็ต้องขอความร่วมมืออย่างที่ว่าพวกเราพูดก็คือว่าวันของการประชุมจะไม่สำคัญเท่ากับความร่วมมือของการประชุมที่พร้อมเพรียงกัน แล้วร่วมมือกันอภิปรายอยู่ในประเด็น ผมคิดว่า

บางครั้ง ๒ วันอาจจะได้ประโยชน์มากกว่า ๓ วันก็ได้ ขึ้นอยู่กับวิธีการจัดการในเรื่องนี้ ผมกับรองประธานทั้งสองเราจะได้หารือกันแล้วก็อาจจะต้องเชิญ Whip เพื่อให้การประชุมของเราสมาชิกสภาชุดที่ ๒๖ นี้มีประสิทธิภาพมากที่สุด ก็อยากให้พวกเราเข้าใจที่เรากิปรายไม่ใช่ว่าเราอยากจะมาประชุมบ่อยหรือมาก แต่เราต้องการที่จะทำภารกิจนั้นในทุกอย่างที่เรามี ซึ่งมีเรื่องกรรมธิการมีอะไร ซึ่งจะต้องพยายามให้มันมีคุณภาพ คุ่มค่ากับเวลาที่เรามาอยู่ในสภานี้ ถ้าอย่างนั้นผมคงจะไม่ต้องโหวตกันว่าจะ เป็น ๒ วัน หรือ ๓ วัน เพราะได้ถือนแล้ว ก็ถือเอาประเด็นว่าเราจะมีการประชุมสัปดาห์ละ ๒ วัน แต่ก็เพิ่มได้ตามความจำเป็น ความเร่งด่วนจากประธานก็ได้ สมาชิกเสนอมาก็ได้ว่า ควรจะเพิ่มครับ ก็ขอบคุณท่านสมาชิกที่เราได้กิปราย แล้วไม่ต้องโหวตกัน ถือว่าเป็นนิมิตหมายของความร่วมมือที่ดีมากครับ ต่อไปก็จะเป็นการเสนอ คงจะไม่ต้องพูดวันไหนบ้าง เพราะว่าไม่มีผู้พูดว่าเป็นอย่างอื่น เท่าที่ฟังเมื่อสักครู่ว่าเสนอเป็นวันพุธกับวันพฤหัสบดีก็มีเหตุผลแล้ว ผมคิดว่าถ้าเอาตามนี้ก็ไม่ต้องอภิปรายกันในเรื่องวันเอาตามนี้ละครับ ประชุมสัปดาห์ละ ๒ วัน คือวันพุธวันกับพฤหัสบดี ส่วนการหารือจะใช้เวลากี่นาที่ผมว่าเราพูดตอนนี้เลย

นายอดิศร เพียงเกษ (แบบบัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญครับ

นายอดิศร เพียงเกษ (แบบบัญชีรายชื่อ) : ผม อดิศร เพียงเกษ ขออนุญาตนิดหนึ่งครับ ถ้าวันพุธ วันพฤหัสบดีที่สัปดาห์ละ ๒ วันตรงกับวันหยุดราชการจะเหลือวันเดียว เราจะเพิ่มอีกในสัปดาห์นั้นเป็น ๒ วันได้ไหมครับ หรืออย่างไร

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : อันนี้ที่เราปฏิบัติกันมานะครับ เป็นวันหยุดราชการเราก็จะไม่มีการประชุมนอกจากเป็นเรื่องของการต่อเนื่อง ก็ขอความร่วมมือสมาชิก ผมเข้าใจครับ วันหยุดราชการบางวันสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของเราต้องไปร่วมพิธี ถ้าเป็นวันหยุดที่เกี่ยวกับพิธี เช่นวันเฉลิมหรือวันในต่างจังหวัดวันสงกรานต์อะไรพวกเราต้องไปร่วมพิธี เพราะฉะนั้นถ้าเรา

จะเพิ่มในวันหยุดโดยที่ไม่จำเป็นแก่การต่อเนื่งการลงมติก็คิดว่าคงไม่ คุณอดิศรครับ ก็ยังบอกว่าถ้าจำเป็นเพิ่มได้ ถ้าไม่จำเป็นก็เอา ๒ วัน วันพุธกับวันพฤหัสบดีครับ ที่นี้ก็มีเรื่องหนึ่งที่ต้องหาหรือเช่นเดียวกันก็คือว่าเราจะเริ่มเวลาใด เช่นว่าคราวที่แล้ว ผมก็ต้องพูดเรื่องคราวที่แล้ว เข้าใจว่าทุกคนก็ส่วนใหญ่คือเริ่ม ๐๙.๓๐ นาฬิกา ส่วนเรื่องการหาหรือเดี่ยวพูดอีกทีเพราะได้เวลาแล้ว คุณจุลพันธ์ครับ จะหาหรือเพิ่มเวลาอีกนิดหน่อยอะไรอย่างนี้ เดี่ยวค่อยเข้ามาอีกตอนหนึ่ง เอาเรื่องว่าเวลาเริ่มครับ เวลาเริ่มเอาอย่างเดิมใช้ไหมครับ มีผู้จะอภิปราย เชิญท่านรังสิมันต์ โรม ก่อน แล้วก็ท่านสุธรรมขอพูดด้วย ก็เห็นใจท่านไม่ได้เข้ามาหลายปีเห็นใจ ไม่เป็นอะไร ขอพูดสั้น ๆ ก็แล้วกันครับ ท่านรังสิมันต์ โรม เชิญครับ

นายรังสิมันต์ โรม (แบบบัญชีรายชื่อ) : เรียนท่านประธานครับ ผม รังสิมันต์ โรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบบัญชีรายชื่อ พรรคก้าวไกลครับ ขออนุญาตท่านประธานเพื่อความชัดเจนนะครับ แล้วก็รวมถึงจากที่มีการหารือกัน สำหรับวันพุธและวันพฤหัสบดี ขอให้เป็นการเริ่มการประชุมเวลา ๙ โมงตรงเป็นต้นไป ในส่วนของการหาหรือขอเป็น ๓๐ คนต่อวัน แล้วก็เพิ่มเวลาเป็นคนละ ๒ นาที ๓๐ วินาที เพื่อให้ประเด็นการหาหรือที่เป็นปัญหาของพี่น้องประชาชนสามารถหาหรือได้เพิ่มขึ้นเพื่อจะได้นำสู่การแก้ปัญหาต่อไป ขอขอบคุณครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอขอบคุณคุณรังสิมันต์มากครับ ก็ว่าไปพร้อมเลยวันพุธ วันพฤหัสบดีเริ่ม ๐๙.๐๐ นาฬิกา กับเรื่องหาหรือ เหมือนกับคุณจุลพันธ์คือขอเพิ่มจาก ๒ นาที เป็น ๒ นาทีครึ่ง แล้วก็วันละ ๓๐ คน เดี่ยวอันนี้ต้องดูเวลาอีกที เดิมวันละกี่คนครับ เดิมก็ ๓๐ คนอยู่แล้วนะครับ แต่เพิ่มเวลาเป็น ๒ นาที ๓๐ วินาที เชิญท่านสุธรรมครับ

นายสุธรรม แสงประทุม (แบบบัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุธรรม แสงประทุม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคเพื่อไทย ก็ขอขอบคุณเพื่อนสมาชิกและสภาแห่งนี้ที่เอาความห่วงใยของพี่น้องประชาชนมาผลักดัน

ขับเคลื่อน แต่อยากทำความเข้าใจว่านอกจากจะประชุม ๓ วันประชุมใหญ่อย่างนี้แล้ว เรายังมีสภาเล็กก็คือคณะกรรมการทุกคณะที่จะประชุมควบคู่กันไปนะครับ สภา นั้นจะเป็นตัวแทนของพรรคการเมืองทุกพรรครวมเป็นคณะกรรมการสามัญซึ่งมันสามารถวิเคราะห์ได้เชิงลึกและขับเคลื่อนได้ เพราะฉะนั้นผมไม่ขัดข้องครับ ถ้าเราต้องการให้ประสิทธิภาพของการทำงานและการกำหนดเวลาที่มีคุณภาพก็ขอ ๒ วัน แต่อยากให้ประธานได้กำกับให้คณะกรรมการซึ่งเป็นสภาเล็กสามารถเคลื่อนในเชิงลึก และมีข้อสรุปที่เป็นประโยชน์ต่อชาติบ้านเมืองด้วย ทราบว่ามีอยู่ ๓๕ คณะด้วยกัน และยังมีคณะกรรมการวิสามัญอีกให้พี่น้องประชาชนได้เข้าใจภาพรวมว่าสภาใหญ่ และย่อส่วนมาเป็นสภาเล็กในการทำงานเชิงลึกยังมีอีก ขอขอบพระคุณครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอบคุณ ท่านสุธรรมครับก็มีคุณรังสิมันต์เสนอให้เริ่มประชุม ๐๙.๐๐ นาฬิกา แล้วก็มีการหารือ ก่อนเข้าระเบียบวาระวันละ ๓๐ คน เพิ่มเป็นเวลา ๒ นาที ๓๐ วินาที เชิญครับ ท่านใด ที่เสนอในเรื่องเริ่มเวลา เชิญข้างหลังได้เลยครับ

นายเทอดชาติ ชัยพงษ์ (เชียงใหม่) : กราบเรียนท่านประธานครับ ผม เทอดชาติ ชัยพงษ์ สส. เชียงราย เขต ๕ พรรคเพื่อไทย ท่านประธานครับ ผมเป็น สส. หน้าใหม่ของสภาแห่งนี้ สิ่งหนึ่งที่ผมได้ไปพบปะกับพี่น้องประชาชนและสิ่งที่พี่น้อง ประชาชนอยากเห็นก็คือการทำหน้าที่ของ สส. ในสภาผู้แทนราษฎรในการทำหน้าที่ นิติบัญญัติครับ การประชุม ๒ วันที่ลงมติไปแล้วผมก็ถือว่าอย่างน้อยไปสำหรับการที่จะต้อง มาทำกฎหมายเพื่อประชาชนที่จะทำหน้าที่ออกกฎหมายอีกหลายฉบับและยังค้างคาอยู่ อันนั้นก็ไม่ใช่ไร เรียบร้อยไปครับ ท่านประธานครับ การที่เราจะทำเรื่องหารือแล้วก็ ทำเรื่องเวลาเพิ่มขึ้น ถ้าเราจะให้เวลาแค่ ๒ นาที ๓๐ วินาทีนั้น มันเพิ่มขึ้นมา ๓๐ วินาที ผมไม่ได้มีประโยชน์อะไรเลยนะครับ เพราะฉะนั้นการที่เพิ่มเวลามันก็ต้องเพิ่มเวลา ให้เหมาะสมกับข้อหารือต่าง ๆ ที่ทางผู้แทนของพี่น้องราษฎรจะได้นำเสนอต่อสภาแห่งนี้ เพื่อที่จะแก้ไขปัญหาของพี่น้องประชาชนได้ เพราะฉะนั้นเรื่องเวลา ๒ นาที ๓๐ วินาที

มันไม่เพียงพอ การเพิ่ม ๓๐ วินาทีที่ไม่มีประโยชน์อะไรเลยครับ เพราะฉะนั้นสิ่งที่อยากจะเห็นก็คือเวลาที่เพิ่มขึ้นของ สส. ที่ทำหน้าที่ในสภาไม่ว่าจะเป็นชุดเล็กหรือชุดใหญ่ก็ตาม เพราะฉะนั้น ๒ วันของการประชุมในเรื่องของวันส่วนเวลานั้นถ้าเราเพิ่มเวลาควรที่จะเพิ่มเวลาไป ๓ นาที ให้เหมาะกับการที่จะนำข้อปัญหาต่าง ๆ ให้กับทางสภาได้ช่วยกันแก้ไขปัญหาดังนี้ ให้เหมาะสมกับการดำเนินการของพวกเราในการเป็นตัวแทนของพี่น้องประชาชน อันนี้สิ่งที่พี่น้องอยากเห็นครับ ท่านประธานครับ ขอขอบคุณครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอขอบคุณมากครับ มีสุขภาพสตรียกมือขึ้นมา ขอประทานโทษ ผมมองหน้าไม่ชัด สุภาพสตรีเชิญครับ

นางฐิติมา ฉายแสง (ฉะเชิงเทรา) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ดิฉัน ฐิติมา ฉายแสง สส. ฉะเชิงเทรา เขต ๑ พรรคเพื่อไทยค่ะ ท่านคะ อยากจะปรึกษาเรื่องหรือหนอยนะคะ ดิฉันเองร้างราจากสภาไปนานถึง ๑๒ ปี แต่พอมาเป็น สส. ก่อนจะเข้ามาในสภานี้เรื่องที่พี่น้องประชาชนเดือดร้อนมันเยอะเหลือเกิน ตอนนี่เกือบ ๑๐ เรื่องแล้วที่ต้องการที่จะหารือ ยังไม่เข้าใจว่าท่านจะเริ่มเวลาไหน อย่างไร ถ้าเกิดว่าคำนวณตามที่ท่านจุฬพันธ์พูดว่าคนละ ๒ นาที ๓๐ วินาที ถ้า ๓๐ คนมันเข้าไปเป็นชั่วโมงแล้วก็ท่านจะเริ่มการประชุมสมมติว่าเริ่มที่ ๐๙.๓๐ นาฬิกา แล้วหารือมันจะเริ่มกันตอนไหนและประชุมจริง ๆ มันจะเริ่มตอนไหน อยากได้ความชัดเจนมากขึ้นค่ะ ขอพระคุณค่ะ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ที่ทำกันผ่านมาเมื่อถึงเวลาที่กำหนดประชุมผู้ที่อยากจะถามปัญหาที่พร้อมในห้องประชุมแล้วเราก็จะเริ่มทันที ทั้ง ๆ ที่องค์ประชุมอาจจะยังไม่ครบ ลงชื่อยังไม่ครบ แต่ก็เริ่มเรื่องของการหารือได้เลยนะครับ ครั้งก่อนก็ ๒ นาที คราวนี้ก็มีการเสนอกันขอเป็น ๒ นาที ๓๐ วินาที ส่วนจะเป็น มากกว่านั้นก็เดี๋ยวดูอีกทีครับ ในเรื่องนี้ผมเห็นที่ผ่านมาทุกคนพูดในเวลา ๒ นาทีก็รู้สึกว่าได้เนื้อหาสาระพอ แต่บางอย่างก็ยังรู้สึกว่าเร่งมากไปก็อยากให้มันสบาย ๆ ในการเสนอเนื้อหาแล้วก็ได้ประโยชน์มาก ผมทราบจาก สส. ว่าเรื่องที่หารือนี้เป็นหลักเป็นฐานที่ทำให้ประชาชนได้ผลงานไป คือหมายความว่า

หารือด้วยปากเปล่าทางสภาก็จะทำหนังสือสิ่งที่ท่านหารือไปโดยตรงที่หน่วยงานนั้น แล้วเขาก็จะตอบไปยังผู้หารือ ท่านจะได้แจ้งประชาชนได้ และอีกอันหนึ่งบางทีหนังสือของสภายังไม่ได้ไปถึง แต่เจ้าหน้าที่ของกระทรวง ทบวง กรมที่เขามานั่งอยู่เขาก็จะรีบไปดำเนินการในส่วนนั้นนะครับ เพราะเขาก็รู้ว่าถ้าพูดในต่อนหารือประชาชนติดตามแล้ว เขาก็จะต้องทำ มีปัญหาอุปสรรคเขาก็จะได้แจ้งให้ผู้หารือได้ทราบ อันนี้ได้ประโยชน์ครับ เพราะฉะนั้นในเรื่องเวลาเดิม ๒ นาที ถ้าเราเอา ๒ นาที ๓๐ วินาทีไปก่อน แล้วถ้าเห็นจำเป็น เพราะอันนี้เราปรับได้ ผมนกับท่านรองซึ่งพิจารณาเรื่องนี้ปรับได้ เพื่อประโยชน์สูงสุดก็คือได้งานของประชาชนนะครับ อันนี้ท่านอดิศรขอพูดอีกที่ได้ครับ เชิญครับ

นายอดิศร เพียงเกษ (แบบบัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม อดิศร เพียงเกษ แบบบัญชีรายชื่อ พรรคเพื่อไทย เราต้องให้เกียรติประธานเดิมที่เปิดช่องหายใจให้มีการหารือคือ ฯพณฯ อู๋ทัย พิมพิไจน แห่งพรรคไทยรักไทย ผมติดตามสภาชุดที่แล้วก็ขยันขันแข็ง มีประโยชน์อย่างที่ท่านประธานกราบเรียน แต่ผมอยากให้ที่ประชุมแห่งนี้ยึดกับเทคโนโลยีสมัยใหม่ ผมเล่น TikTok ทุกวันนะครับ TikTok เขาจะให้เวลา ๓ นาทีพอดี ๆ จบสิ้นกระแสดความ ไม่เชื่อท่านประธานพรั่งนี้เข้าเจอผมที่ TikTok ก็ ๓ นาที ก็อยากให้ผู้หารือที่ประชุมตรงนี้ใช้เทคโนโลยีที่เป็นสากลทั้งหมด เริ่มต้น จบสิ้นกระแสดความ ๓ นาที ต่อรองจาก ๒ นาทีครึ่งเป็น ๓ นาที ไม่เสียหายครับ เวลาประชาชนที่มากถกเถียงกันตรงนี้มีประโยชน์มาก ถ้าเพิ่มอีกสัก ๑๕ นาทีหรือ ๓๐ นาที ขออนุญาตเอา TikTok เป็นบรรทัดฐานครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอเชิญคุณนิคม บุญวิเศษ ครับ

นายนิคม บุญวิเศษ (แบบบัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ กระผม นายนิคม บุญวิเศษ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบบัญชีรายชื่อ พรรคเพื่อไทย ต่อเนื่องจากการหารือเพื่อเป็นประโยชน์สูงสุดของพี่น้องประชาชน ผมเห็นว่าการที่จะเพิ่มเวลาจาก ๒ นาที เป็น ๒ นาทีครึ่ง หรือเป็น

๓ นาทีก็ตามนะครับ ผมคิดว่าการเพิ่มจำนวนคนจาก ๑๕ คน เป็น ๒๐ คนต่อฝ่าย มันจะมีประสิทธิภาพมากกว่า เราอาจจะใช้เวลา ๒ นาทีก็ได้ เพราะเราสามารถพูดคุยได้ และในรายละเอียดต่าง ๆ เราก็สามารถส่งท่านประธานได้ แต่ถ้าจะเพิ่มเวลา ผมคิดว่าเพิ่มจำนวนสมาชิกจากการหารือฝ่ายละ ๑๕ คน เป็นฝ่ายละ ๒๐ คน ในเวลา ๒ นาที ถ้าเราเทียบกันแล้วผมคิดว่าการหารือจาก ๑๕ คน เป็น ๒๐ คนจะได้ประโยชน์สูงกว่าครับ กราบขอบคุณมากครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอขอบคุณคุณนิคมครับ ของคุณนิคมก็ประเด็นว่าเอา ๒ นาทีเท่าเดิม แต่ว่าเพิ่มเป็นจำนวนผู้ที่จะมาขอหารือ ผมขอย้ำอีกครั้งตอนหารือปีที่แล้ววันละ ๑๕ คนใช้ใหม่ครับ แล้วก็ ๒ วัน ๓๐ คน วันละ ๓๐ เลยใช้ใหม่ครับ ฝ่ายละ ๑๕ คน ขอประทานโทษครับ ผมไม่ได้นั่งอยู่ในสภาตอนหารือ คราวที่แล้วก็ตก ๒ นาทีที่ผ่านมา แต่หารือวันละ ๓๐ คน โดยแบ่งเป็นฝ่ายค้านกับฝ่ายรัฐบาลฝ่ายละ ๑๕ คน แต่คราวนี้ก็จะตรงกันว่า ๓๐ คนที่มีความไม่ตรงกันก็คือเรื่องเวลา ๒ นาที ๓๐ วินาที กับ ๓ นาที อันนี้พอที่จะประนีประนอมโดยไม่ต้องโหวตได้ไหมครับ ผมชอบเดินทางสายกลาง ถ้ากลาง ๆ คือมี ๒ นาทีของคุณนิคมท่านสุดท้าย คนนี้ก็ขึ้นอยู่กับแล้วครับ กับเสนอเป็นส่วนใหญ่ก็คือ ๒ นาทีครึ่ง กับมีบางท่านเสนอ ๓ นาทีเชิญท่านจุลพันธ์ครับ

นายจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ (เชียงใหม่) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม จุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เชียงใหม่ พรรคเพื่อไทย ต่อข้อเสนอในเรื่องของกรอบเวลาการประชุมในแต่ละวันนะครับ ระหว่างที่ท่านประธานได้หารือเพื่อนสมาชิก ผมเองก็ได้เดินปรึกษาหารือกับหลาย ๆ ฝ่าย รวมถึงผู้เสนอหลายท่าน ขณะนี้ค่อนข้าง จะได้เป็นข้อสรุปที่พอจะนำเสนอเป็นญัตติต่อท่านประธานได้ นั่นก็คือให้เรามีการหารือในทุกเช้าที่ประชุมเป็นเวลา ๑ ชั่วโมงครึ่ง ๓๐ ท่าน ท่านละ ๓ นาที เป็นเวลาชั่วโมงครึ่งแล้วเราก็จะเริ่มเข้าสู่ระเบียบวาระหลังจากนั้น โดยเราจะเริ่มประชุมในแต่ละวันเวลา ๐๙.๐๐ นาฬิกาตรง เราจะได้เริ่มเข้าระเบียบวาระเวลา ๑๐.๓๐ นาฬิกา

เหมือนเช่นที่เราได้เคยทำมา จะเป็นเวลาเดิมที่เราได้เริ่ม เมื่อก่อนเราเริ่ม ๙ โมงครึ่ง หรือ ๑ ชั่วโมง เข้าระเบียบวาระ ๑๐ โมงครึ่ง ครึ่งนี้เราจะเริ่ม ๐๙.๐๐ นาฬิกา หรือ ๑ ชั่วโมงครึ่ง เข้าระเบียบวาระเวลา ๑๐.๓๐ นาฬิกา ก็ขอเสนอท่านประธานและขอผู้รับรองครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ไม่ต้องเสนอเป็นญัตติ หรือกันอยู่ เดี่ยวค่อยว่ากันอีกที ก็ตกลงเป็น ๓ นาที แต่เวลาเริ่ม ๙ โมง แต่ถ้าเราดำเนินการเห็นว่ามันยืดออกไปมากผมอาจจะต้องหารือ เพราะว่าเวลาหารือนี้ ผู้หารือก็มาเวลาเปี้ยบ ถ้าเห็นว่ามันจะกินเวลาการประชุมมากไป ผมอาจจะมาตกลงกับผู้ที่จะหารือว่าเริ่มสัก ๐๘.๔๕ นาฬิกาได้ไหม เอาก่อนสัก ๑๕ นาที เพราะเราจะเริ่มช้ากว่านั้นก็เกรงว่าการจรรยาจรอาจจะติดขัด ท่านอยากจะมาเร็ว แต่ปัญหาเรื่องการจรรยาจรคือถ้า ๓ นาทีไม่ได้กินเวลา แต่เราจะเริ่มก่อนสัก ๑๕ นาที เพราะว่าถ้าแจ้งทางผู้หารือไม่ขัดข้องก็จะดำเนินการตามนี้ ก็น่าจะได้อิสระรูปที่จะไม่ต้องโหวตกันนะครับ แต่ท่านสส. ใหม่ท่านหนึ่งที่เข้ามาปฏิญาณตนวันนี้ท่านเป็นคนทำงานมาเยอะ ท่านอนุชา บุรพชัยศรี จะขอแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ ขอเชิญท่านอนุชาครับ

นายอนุชา บุรพชัยศรี (แบบบัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพครับ ผม อนุชา บุรพชัยศรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรครวมไทยสร้างชาติครับ ท่านประธานครับ ผมได้มีโอกาสไปทำงานปฏิบัติหน้าที่ในฐานะรองเลขาธิการนายกรัฐมนตรีฝ่ายการเมืองที่ทำเนียบรัฐบาล แล้วก็ท่านนายกรัฐมนตรี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา ก็ได้กรุณาให้กำกับดูแลหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการประสานงานของสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งก็คือเรื่องการหารือของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในชุดที่แล้วนะครับ ซึ่งเอกสารที่ท่านสมาชิกได้ดำเนินการไม่ว่าจะเป็นด้วยลายลักษณ์อักษรหรือว่าการที่จะลุกขึ้นเพื่อหารือในที่ประชุมแห่งนี้ ผมอยากจะกราบเรียนว่าทางรัฐบาลได้ให้ความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะฉะนั้นผมถึงได้เข้าใจถึงความสำคัญของการปรึกษาหารือ เพราะบางครั้งแม้จะมีการหารือแค่เพียง ๒ นาที

แต่ได้มีการพูดถึงเรื่องของการปฏิบัติหน้าที่ของหลายหน่วยงานแล้วก็หลายกระทรวงด้วย เพราะฉะนั้นสิ่งที่สำคัญก็คืออยากที่จะให้ทุกท่านได้เข้าใจ แล้วก็ให้ท่านประธาน ได้ทราบถึงความสำคัญที่รัฐบาลได้ดำเนินการผ่านมา ซึ่งผมคิดว่าในอนาคตก็จะเป็น เรื่องที่เช่นเดียวกันในการปฏิบัติ ถ้าเราจะมี การดำเนินการในการปรึกษาหารือ แต่สิ่งหนึ่ง ที่ผมอยากจะเสนอท่านประธานก็คือว่าอาจจะเป็นเรื่องของการดำเนินการที่ต้องมี ความรวดเร็วในเรื่องของการที่จะเสนอไปทางรัฐบาลหรือหน่วยงาน เพราะบางครั้ง การหารือของท่านสมาชิกที่ลุกขึ้นหารือในที่ประชุมแห่งนี้ปรากฏว่าเรื่องกว่าจะไปถึง รัฐบาลอาจจะทำให้เกิดความล่าช้าบ้างนะครับ เพราะฉะนั้นเรื่องของความเร่งด่วน เรื่องของความสำคัญในการที่หารืออาจจะไม่เหมือนกับที่ท่านสมาชิกได้ลุกขึ้นหารือ ในช่วงขณะนั้น ผมยกตัวอย่างเช่นเรื่องของปัญหาอาจจะมีอุทกภัยในพื้นที่ น้ำท่วม น้ำแล้ง แต่กว่าที่จะดำเนินการในเรื่องของเอกสารต่าง ๆ ก็คือว่ากว่าจะไปถึงหน่วยงาน อาจจะไประยะหนึ่งแล้ว ซึ่งการแก้ปัญหาก็ไม่ได้เต็มที่ที่ไม่ใช่แค่เพียงเรื่องของ ระยะเวลาในการที่หารือว่าจะเป็นที่หรือว่าจำนวนกี่คนก็ตามแต่ว่าในเรื่องของ Back Office ที่อาจจะต้องมีการปรึกษาหารือเพิ่มเติมทั้งในส่วนของผู้แทนราษฎรเอง แล้วก็ในส่วนของที่เกี่ยวข้องกับทางรัฐบาล เพื่อที่จะได้ร่นระยะเวลาในการที่จะต้อง ทำเอกสารต่าง ๆ เพื่อที่จะตอบกลับมาให้กับทางด้านสมาชิกเพื่อให้สมาชิกได้กลับไป แจ้งให้กับทางด้านพี่น้องประชาชนที่เดือดร้อน ผมคิดว่าอันนี้ก็เป็นส่วนที่สำคัญอีก ส่วนหนึ่งที่เราคงจะต้องมามองด้วยนะครับ นอกเหนือจากการที่เราประชุมเพื่อหารือ ในสภาแห่งนี้แห่งนี้ แต่เรื่องอื่น ๆ ในเรื่องของการที่จะต้องดำเนินการไปที่ หน่วยงานต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นกระทรวง ไม่ว่าจะเป็นที่ทำเนียบ ไปถึงท่านนายกรัฐมนตรี รองนายกรัฐมนตรีแต่ละท่านด้วยครับ กราบขอบพระคุณท่านประธานครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอบคุณ คุณอนุชามากครับ ต่อไปผมอยากจะให้เชิญคุณรังสิมันต์ โรม ได้สรุปเพราะท่านเป็น คนเสนอคนแรกในเรื่องที่เราได้หารือไปเชิญคุณรังสิมันต์ครับ

นายรังสิมันต์ โรม (แบบบัญชีรายชื่อ) : เรียนท่านประธานครับ ผม รังสิมันต์ โรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคก้าวไกล ก็ต้องเรียนท่านประธานอย่างนี้เดิมนี่ผมเสนอไปนะครับ

ประการแรก ก็คือว่าเวลาในการเริ่มประชุมคือ ๐๙.๐๐ นาฬิกา ซึ่งเรื่องนี้เท่าที่รับฟังเพื่อนสมาชิกก็น่าจะไม่มีประเด็นปัญหาที่เป็นข้อขัดแย้งในเรื่องเวลาเริ่มต้น

ในส่วนที่ ๒ ที่ผมเสนอก็คือจะเป็นในเรื่องของการหารือที่เดิมที่ผมเสนอ ๓๐ คน เป็นคนละ ๒ นาที ๓๐ วินาที ซึ่งจริง ๆ ต้องเรียนท่านประธานแล้วก็ขอชี้แจงนิดเดียวในส่วนประเด็นนี้ว่าสาเหตุที่มีการเสนอในลักษณะนี้ พอดีเมื่อวานได้มีการประชุมกันแล้วก็ได้ข้อสรุปเป็นแบบนี้ จึงเป็นเหตุผลว่าทำไมตอนต้นผมเองถึงเสนอ ๓๐ คน คนละ ๒ นาที ๓๐ วินาที แต่เมื่อเสนอไปแล้วเพื่อนสมาชิกทั้งหลายมีความเห็นว่า ๒ นาที ๓๐ วินาทีมันไม่เพียงพอ อยากจะขยายเวลาเป็น ๓ นาที ด้วยเหตุผลว่าอยากจะนำเสนอประเด็นปัญหาในพื้นที่ต่าง ๆ เพื่อเป็นพื้นที่ของการแก้ไขปัญหาในสภาต่อไป ในความเป็นจริงแล้วไม่ว่าจะเป็นการหารือก็ดี การเข้าสู่ระเบียบวาระต่าง ๆ ความจริงแล้วมันก็เป็นการทำงานเพื่อประเทศชาติทั้งสิ้น แต่อย่างไรก็ตามถ้าเราอยากจะให้น้ำหนักในเรื่องของการหารือที่เพิ่มขึ้นไปอีก ๓๐ วินาที จากที่ทางผมได้เสนอไปทางพรรคก้าวไกลเราก็ยินดีนะครับ ถ้าเป็นเช่นนั้นนั้นก็จะเป็น ๓๐ คน ของวันพุธและของวันพฤหัสบดีคนละ ๓ นาที รวมเวลาถ้าเราเริ่มต้น ๐๙.๐๐ นาฬิกา เราก็จะเสร็จในช่วงของการหารือคือ ๑๐ โมงครึ่ง ถ้าเป็นแบบนี้ก็คิดว่าน่าจะเดินต่อกันได้ แล้วก็จะได้มีเวลา มีพื้นที่ในการหารือต่อไปนะครับ ก็เรียนท่านประธานครับ ขอขอบคุณครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอขอบคุณคุณรังสิมันต์มากครับ เราน่าจะได้ข้อสรุปแล้วว่าเริ่มประชุมเวลา ๐๙.๐๐ นาฬิกา แล้วก็หารือ ๓๐ คน ใช้เวลาคนละ ๓ นาที ก็เป็นไปตามนี้นะครับ ขอขอบคุณมากครับ

ต่อไปก็คือจะเป็นการกำหนดวันที่เปิดสมัยประชุม ซึ่งตามรัฐธรรมนูญได้กำหนดว่าการประชุมสภาผู้แทนราษฎรนั้นกำหนดเป็น ๒ สมัยประชุม สมัยประชุมละ

๑๒๐ วัน ก็ประมาณ ๔ เดือน ที่นี้สำหรับสมัยประชุมของสภาของเราชุดที่ ๒๖ นี้ สมัยแรกได้กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกาแล้วนะครับ คือวันที่เปิดประชุมวันแรกที่มี พระราชกฤษฎีกาคือวันที่ ๓ กรกฎาคม วันที่ ๓ กรกฎาคมก็เปิดเป็นวันแรก จะสิ้นสุดลง ในวันที่ ๓๐ ตุลาคม ก็ ๑๒๐ วันพอดี ที่นี้เราจะมาหารือกันว่าสมัยที่สองนี้ซึ่งต้องใช้เวลา ๑๒๐ วันเช่นเดียวกันนั้นเราจะเริ่มวันไหนดี เพราะว่าท่านอาจจะนึกตารางวันที่ยังไม่ออกดี ผมขอなたักตาก่อน แต่ไม่จำเป็นต้องเอาตามนี้ เราเปิดประชุมวันที่ ๓ กรกฎาคม ครบที่ต้องปิดสมัยประชุมวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๖๖ ก็จะมีเวลาภายในปีนี้นะครับ แล้วก็ตุลาคม พฤศจิกายน ธันวาคม อันนี้ทางฝ่ายสำนักงานก็เสนอมาหลายวัน แต่ผม จะลองดูว่าท่านจะเห็นด้วยหรือไม่ ถ้าสมัยที่สองเราเริ่มวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๖๗ มันจะครบ ๑๒๐ วัน คือวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๖๗ ที่เป็นวันที่ ๑๕ มกราคมที่เรา ไม่เริ่มก่อน ความจริงเริ่มก่อนก็ได้เพราะว่าต้องได้เวลาประชุม ๘ เดือนเท่านั้นครับ ที่นี้สำหรับเราจะหยุดกี่วันนั้นก็เป็นเรื่องจังหวะของเรา ถ้าเอาวันที่ ๑๕ มกราคมนั้น เพื่อที่จะหลีกเลี่ยงว่าอย่างไร ๆ ปีใหม่ วันที่ ๑ ถึงวันที่ ๓ วันที่ ๔ มันก็เป็นวันหยุด แล้วเราก็อยากจะใช้เวลากับประชาชนมาก ถ้าเป็นวันที่ ๑๕ มกราคมมันก็จะเลยวันปีใหม่ และอีกวันหนึ่งพวกเรามักจะขาดประชุมไปก็คือวันเด็ก วันเด็กน่าจะอยู่ในช่วงวันเสาร์แรก หรือวันเสาร์ที่สอง วันเด็กพวกเราก็ต้องไปร่วมงานกับเขาบางทีนะครับ แล้วก็มาครบ เอาวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๖๗ มีเวลาที่พักประชุม ๕๐ วันใช้ไหมครับ อันนี้เป็น Choice ที่เสนอในกระดานแล้ว เสนอใน Board แล้วมีทั้งหมด ๕ ตารางเวลา ท่านจะเลือกเสนอได้ ตามความเหมาะสม ต้องขอร้องด้วย ผมเสนอเอาสุดท้ายขึ้นมาก่อนที่ว่าสมัยที่สองเริ่ม วันที่ ๑๕ มกราคม แต่ท่านจะไปเริ่มวันที่ ๑๕ พฤศจิกายนวันที่ ๑ ธันวาคม วันที่ ๑๕ ธันวาคม วันที่ ๑ มกราคม ก็ได้ทั้งนั้นครับ เราหารือจากเหตุผลของท่าน เชิญครับ

นายณัฐวุฒิ บัวประทุม (แบบบัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานครับ
ท่านประธานอนุญาตไหมครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ครับ เชิญเลยครับ

นายณัฐวุฒิ บัวประทุม (แบบบัญชีรายชื่อ) : ขอขอบคุณครับ ท่านประธานที่เคารพ ผม ณัฐวุฒิ บัวประทุม ผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคก้าวไกล คนจังหวัดอ่างทองครับ ท่านประธานครับ ต้องขอบพระคุณที่ทางเจ้าหน้าที่ทางสำนักงาน แล้วก็ท่านประธานได้กรุณามีดำริ แล้วก็เสนอเป็นตารางเพื่อประกอบการพิจารณา ตัดสินใจของพวกเราว่าวันที่จะเป็นวันเริ่มสมัยประชุม สมัยประจำปีครั้งที่สองนั้นควรจะเป็นวันใดแล้วก็ข้อเสนอหนึ่งของท่านประธานนั้นก็คือในรูปแบบที่ ๔ ซึ่งจะเริ่มตั้งแต่วันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๖๗ เป็นต้นไป อย่างไรก็ตามท่านประธานครับผมคิดว่าทางพรรค ๘ พรรคเอง แล้วก็โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางพรรคก้าวไกลเองนั้นเห็นว่ากรณีที่จะพิจารณาเงื่อนไขการประชุมนั้นควรจะต้องมีบนพื้นฐานอยู่สัก ๒-๓ ประการด้วยกันครับ

ประการที่ ๑ ก็คือว่าเราจำเป็นต้องมีวันเว้นวรรค วันที่เป็นช่วงเวลาการทำงานของคณะกรรมการสิทธิการที่จะเกิดขึ้นทั้งสามัญหรือวิสามัญ หลายครั้งเป็นเรื่องการลงพื้นที่รับฟังปัญหา หลายครั้งเป็นเรื่องของการศึกษาดูงานเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลต่าง ๆ หลายครั้งเป็นเรื่องของการประชุมในระดับระหว่างประเทศ ฉะนั้นหากจะมีการพักในระยะเวลาสั้นเกินไปนั้นก็อาจจะไม่ค่อยตอบโจทย์ดังกล่าว โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีของระยะเวลาที่สั้นซึ่งเกิดขึ้นในรูปแบบที่ ๑ ที่มีช่วงเวลาปิดสมัยประชุมอยู่เพียงแค่ ๓๑ วัน นั้นเป็นข้อพิจารณาที่ ๑ ที่เราอยากเห็นระยะเวลาการพัก Break นั้นเป็นอีกช่วงระยะเวลาหนึ่งครับ แต่อย่างไรก็ตามกรณีของการใช้ระยะเวลาการเว้นวรรคมากจนเกินไปในช่วงปิดสมัยประชุมนั้นก็จะมีผลกระทบที่ตามมา โดยเฉพาะอย่างยิ่งผลกระทบต่อการศึกษาเรื่องที่ค้างการพิจารณาอยู่ เช่นหากเป็นกรณีตามแบบที่ ๔ ที่จะต้องมีวันค้างการพิจารณาถึง ๗๐ กว่าวันนั้น ร่างกฎหมายหลายฉบับที่อาจจะมีการพิจารณาแล้วเสร็จ พิจารณาค้างอยู่ในวาระที่สองถึงมาตรานั้นมาตรานี้ก็จะถูกชะลอออกไปอีกเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๒ เดือน เราเองก็เกรงว่าตรงนั้นจะมีผลกระทบเช่นเดียวกันครับ ฉะนั้นผมคิดว่าหลักคตินั้นเป็นหลักคิดที่ต้องสมดุลกันในระหว่าง ๒ อย่าง ซึ่งเมื่อพิจารณาดูแล้วระยะเวลาที่กำหนดไว้ในแบบที่ ๑ กับแบบที่ ๒ นั้นเป็น

ระยะเวลาที่น่าสนใจครับ แต่สิ่งที่ประกอบการพิจารณาที่สำคัญก็คือว่าในแบบที่ ๑ นั้นก็จะไปติดในช่วงของวันสำคัญในช่วงต้นเดือนธันวาคมหลายวันด้วยกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในวันที่ ๕ ธันวาคมและวันที่ ๑๐ ธันวาคมซึ่งพวกเราเองก็ทราบกันดีว่าเป็นวันกำเนิดรัฐธรรมนูญฉบับถาวรฉบับแรกของประเทศไทยครับ อย่างไรก็ตามสำหรับกรณีระยะเวลาช่วงที่ ๒ แบบที่ ๒ ซึ่งจะเริ่มในวันที่ ๑๕ ธันวาคมและจะไปสิ้นสุด ๑๒ เมษายนนั้น ถึงแม้พวกเราจะทำงานกันทุกวัน สส. เราคงไม่เอาวันหยุดมาเป็นตัวอ้างอิงใด ๆ หลายครั้งที่มีการวันหยุดสำคัญหรือช่วงระยะเวลาที่คาบเกี่ยวเราก็มาประชุมกัน แต่ว่าช่วง ๑๒ เมษายนทุกท่านก็ทราบดีว่าจะเข้าสู่เทศกาลสงกรานต์ซึ่งเป็นเทศกาลที่พี่น้องประชาชนจะเดินทางกลับต่างจังหวัด แล้วก็ประเพณีสงกรานต์ของแต่ละพื้นที่ไม่เหมือนกัน ในภาคเหนือมันจะมีวันเนา วันอะไรต่าง ๆ วันปีใหม่เมืองต่าง ๆ ซึ่งระยะเวลาก็จะไม่ตรงกันกับระยะเวลาในภาคอื่น ๆ เช่นเดียวกันครับ ฉะนั้นผมคิดว่ามีความเป็นไปได้ว่าระยะเวลาที่ควรจะต้องเกิดขึ้นนั้นควรจะอยู่ในระหว่างแบบที่ ๑ กับแบบที่ ๒ ๑. ก็คือเพื่อหลบวันหยุดที่อาจจะเกิดขึ้นในช่วงต้นเดือนธันวาคม ๒. ก็คือให้ตอนท้ายในระยะเวลา ๑๒๐ วันไม่ไปชนกับช่วงเทศกาลสงกรานต์ซึ่งพี่น้องประชาชนจะเดินทางกลับต่างจังหวัดเป็นจำนวนมาก เป็นไปได้หรือไม่ที่ท่านประธานครับว่าผมขอเสนอให้เริ่มวันประชุมในสมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง เป็นวันที่ ๑๒ ธันวาคม ปี ๒๕๖๖ ถ้าเริ่ม ๑๒ ก็จะไปใกล้เคียงกับแบบที่ ๒ มากที่สุด ระยะเวลาพักก็จะเป็นระยะเวลาพอสมควร ระยะเวลาที่จะประชุมไป ๑๒๐ วัน ก็จะไม่ไปชนกับกรณีของเทศกาล เราก็จะทำงานกันได้อย่างมีประสิทธิภาพและเต็มที่ครับ ก็เลยขอเสนอเป็นช่วงเปิดสมัยประชุมสามัญประจำปีครั้งที่สอง เป็นวันที่ ๑๒ ธันวาคม ปี ๒๕๖๖ ขออนุญาตนำเรียนเพื่อให้ท่านประธานได้กรุณาพิจารณาครับ ขอขอบคุณครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอขอบคุณคุณณัฐวุฒิมากครับ ก็เสนอเอาแบบในตารางที่ ๒ แต่เปลี่ยนวันที่ ๑๕ เป็นวันที่ ๑๒ ตามเหตุผลที่อภิปรายไปแล้วครับ เชิญท่านอื่นครับ ถ้าไม่มีผู้ใดเสนอเป็นอย่างอื่น สมัยที่สองเราจะเริ่มตามกับผู้อภิปรายที่ผ่านมาก่อนคุณณัฐวุฒิ ก็เริ่มวันที่ ๑๒ ธันวาคม แล้วก็

ไปครบ ๑๒๐ วัน วันที่ ๙ เมษายน ตกลงว่าสมัยที่สองเราจะเริ่มวันที่ ๑๒ ธันวาคม กำหนดการประชุมก็เป็นไปตามนี้นะครับ ท่านสมาชิกทุก ๆ ท่านครับ วันนี้ถือว่าเป็นการประชุมในวันแรกของสภาผู้แทนราษฎรก็ได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดี อันนี้ก็ต้องขอขอบคุณครับ มีผู้ยกมือ เชิญครับ

นายจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ (เชียงใหม่) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม จุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเชียงใหม่ พรรคเพื่อไทย ท่านประธานครับ วันนี้ท่านประธานนัดหมายมาเพื่อกำหนดเรื่องของวันประชุมซึ่งเป็นประโยชน์แล้วเราก็ดำเนินการจบสิ้นแล้ว แต่เนื่องด้วยในสถานการณ์ปัจจุบันนี้มันมีเหตุการณ์ที่เกิดจำเพาะหน้า โดยเฉพาะเหตุการณ์สะพานถล่มที่พื้นที่เขตลาดกระบัง ซึ่งเพื่อนสมาชิกมีความเป็นห่วงแล้วก็เกรงว่าหากเราเน้นเข้าไปในเรื่องของการประชุมและในการนำเสนอเพื่อมาอภิปรายในสภาจะเป็นความล่าช้าที่จะเกิดผลกระทบในทางลบกับพี่น้องประชาชน จึงอยากจะใช้เวลาที่เราที่เหลืออยู่ในช่วงวันนี้ในการเสนอญัตติด้วยวาระ ใช้ข้อบังคับ ข้อ ๕๔ วรรคหนึ่งประกอบวรรคห้าเสนอต่อท่านประธาน โดยผู้เสนอคือท่านธีรรัตน์ สำเร็จวานิชย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร จากพรรคเพื่อไทย ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : มีผู้รับรองถูกต้องครับ ผมขอเวลานิดเดียวก็จะเข้าวาระเรื่องด่วน เพราะมีผู้รับรองที่ถูกต้องแล้วนะครับ ก็เป็นอย่างที่ท่านจุลพันธ์ได้เสนอ แต่วันนี้ผมขอพูดนิดหนึ่งก่อนปิดประชุมนะครับ เพราะว่าเราจะต้องใช้เวลาในการอภิปรายเรื่องนี้พอสมควร ก็ต้องขอบคุณครับ วันนี้เป็นการประชุมวันแรกเราประชุมเรื่องต่าง ๆ ๒-๓ เรื่อง แต่ที่ประชุมสามารถจะเข้าใจแล้วก็เห็นใกล้เคียงกันและตรงกันเป็นส่วนใหญ่ ก็ทำให้เราไม่ต้องเสียเวลาในการที่จะอภิปรายมากแล้วก็ลงคะแนนเสียง ผมต้องขอบคุณท่านสมาชิกมากจริง ๆ ครับ

ต่อไปเนื่องจากว่า คุณธีรรัตน์ สำเร็จวณิชย์ ซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เขตลาดกระบังในพื้นที่ที่เกิดเหตุที่ท่านอดีตรัฐมนตรีได้พูดตอนเช้า แล้วก็เสนอเป็นเรื่องด่วน มีผู้รับรองถูกต้อง ผมก็อนุญาตให้เป็นญัตติด่วนได้นะครับ เชิญครับ

นางสาวธีรรัตน์ สำเร็จวณิชย์ (กรุงเทพมหานคร) : ขอบพระคุณคะ ท่านประธาน ดิฉัน ธีรรัตน์ สำเร็จวณิชย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร พรรคเพื่อไทย ท่านประธานคะ ดิฉันจะไม่รบกวนเวลาของสภามาก แต่อยากที่จะนำเสนอในเรื่องที่มีความสำคัญและจำเป็นเร่งด่วนอยู่ในความสนใจของพี่น้องประชาชน ในขณะนี้คะ สืบเนื่องจากวันจันทร์ที่ ๑๐ กรกฎาคมที่ผ่านมา

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เดี่ยว ขอภัยนิดหนึ่ง คุณธีรรัตน์ครับ ต้องขอภัยนิดหนึ่ง บังเอิญว่ามีผู้ที่จะเสนอญัตติเดียวกัน ท่านสุรเชษฐ์ ประวีณวงศ์วุฒิ ขอเสนอเป็นญัตติด่วนเดียวกัน มีผู้รับรองถูกต้องใหม่ครับ จะได้อภิปรายด้วยกัน

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : มีผู้รับรองถูกต้อง ผมจึงขออนุญาตที่ประชุมว่าขอให้ญัตติด่วนนี้เป็นญัตติเดียวกันมารวมกันพิจารณา แล้วผมจะให้ผู้ที่ต้องการอภิปรายเรื่องนี้ลงชื่อ แล้วผมก็จะเรียกตามลำดับครับ เชิญ คุณธีรรัตน์ครับ

นางสาวธีรรัตน์ สำเร็จวณิชย์ (กรุงเทพมหานคร) : ด้วยความยินดีนะคะ ท่านประธาน ก็เป็นที่เห็นตรงกันว่าเรื่องที่ดิฉันกำลังจะอภิปรายแล้วก็ได้นำเสนอเป็นญัตติด่วนด้วยวาจาที่อยู่ในความสนใจของเพื่อนสมาชิกที่ไม่เพียงกระทบกับประชาชนในพื้นที่เขตลาดกระบังเท่านั้น แต่เนี่ยหมายถึงพี่น้องประชาชนทั้ง ๕๐ เขตของกรุงเทพมหานคร รวมถึงการที่เราจะสร้างความตระหนักถึงจุดที่มีการก่อสร้างในโครงการใหญ่ ๆ ทั่วประเทศด้วย ดังนั้นจึงเป็นที่มาของญัตติดิฉันที่ขอเสนอด้วยวาจา เรื่องสะพานยกระดับอ่อนนุช-ลาดกระบัง ถล่มเพื่อที่จะนำผลในการอภิปรายเนื้อหาสาระส่งให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการที่

ให้รัฐบาลที่รักษาการอยู่ในขณะนี้ได้ให้ความสำคัญในการที่จะระดมกำลังความช่วยเหลือลงไปสู่พื้นที่ ดิฉันทราบดีจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในพื้นที่ลาดกระบังนี้ทางกรุงเทพมหานคร โดยผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร คุณชัชชาติ สิทธิพันธุ์ ได้ลงไปในพื้นที่พร้อมกับดิฉันในคืนที่เกิดเหตุวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ที่ดิฉันได้รับเรื่องตั้งแต่เวลาประมาณ ๑๗.๕๐ นาฬิกา จากประชาชนที่อยู่อาคารพาณิชย์ในจุดที่เกิดเหตุเลยคะ เห็นต่อหน้าต่อตาที่เหตุการณ์ได้เกิดขึ้นแล้วก็ได้โทรมาแจ้งให้ดิฉันได้ทราบ ดิฉันได้ทำการประสานในส่วนของสำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร รวมถึงโรงพยาบาลใกล้เคียงที่จะรองรับกับผู้บาดเจ็บรวมถึงผู้เสียชีวิตได้ ฉะนั้นการทำงานเป็นไปอย่างต่อเนื่องนะคะ จนคืนนั้นเมื่อช่วงค่ำในวันที่ ๑๐ ทุกหน่วยงานได้ลงไปประจำในพื้นที่ ได้มีความกังวลใจกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เพราะในเหตุการณ์ครั้งนี้มีผู้เสียชีวิตเบื้องต้นรายงาน ๒ รายด้วยกัน และมีผู้บาดเจ็บมากกว่า ๑๐ กว่ราย ซึ่งก็ยังคงอาการอยู่มีทั้งประเภทสีแดง สีเขียว สีเหลืองปะปนกัน เราเองก็ต้องขอแสดงความเสียใจกับครอบครัวผู้เสียชีวิตทุก ๆ ท่านด้วยนะคะ รวมถึงเป็นกำลังใจให้กับผู้ที่บาดเจ็บให้มีอาการหายเป็นปกติโดยเร็วที่สุด กลับมาที่เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนะคะท่านประธาน ในขณะที่ผู้สื่อข่าวมีการรายงานอย่างหลากหลายมากมาย ในส่วนของสาเหตุที่เกิดขึ้น ยังไม่มีผลสรุปที่แน่ชัดว่าสาเหตุจริง ๆ เกิดจากอะไร แต่จากการคาดการณ์คะเราคาดว่าเนื่องจากตัวโครงสร้างอาคารที่มีการรับน้ำหนักไม่เพียงพอ จึงทำให้เกิดการถล่มขึ้นมา

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิด Presentation)

นางสาวธีรรัตน์ สำเร็จวาณิชย์ (กรุงเทพมหานคร) : ดิฉันขออนุญาตกลับไป Slide แรกก่อนนะคะ Slide แรกจะเป็นส่วนสีเขียว ป้ายสีเขียวที่จะเป็นรายละเอียดของโครงการ มีหลายท่านถกเถียงกันอยู่ใน Social ว่าโครงการนี้เกิดขึ้นในสมัยใด มีที่มาที่ไปอย่างไร ดิฉันก็จะขอใช้พื้นที่นี้ในการที่จะให้พี่น้องประชาชนได้เกิดความเข้าใจตรงกันว่าโครงการก่อสร้างทางยกระดับถนนอ่อนนุช-ลาดกระบังนี้เป็น การดูแล ของสำนักการโยธา กรุงเทพมหานคร มีการเริ่มสัญญาตั้งแต่วันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์

๒๕๖๔ แล้วก็มีการตัดสินคดีสัญญาในวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๖๖ ใช้งบประมาณในการก่อสร้างสูงถึง ๑.๖ พันล้านบาท ซึ่งถือว่าเป็นงบประมาณจำนวนก้อนใหญ่มาก ๆ ใช้เวลาในการก่อสร้างจากที่สัญญากำหนดไว้ ๙๐๐ วัน และเนื่องงานเป็นการสร้างทางยกระดับขนาด ๔ ช่องจราจรความยาวประมาณ ๓.๓ กิโลเมตร และปรับปรุงสะพานข้ามคลองหนองปรือ ซึ่งรายละเอียดอยู่ตามกระดานที่ดิฉันได้กล่าวไปแล้ว มีผู้รับจ้างใช้ชื่อว่า กิจการร่วมค้า ธาธาวิญ-นภา วิศวกรผู้รับจ้างชื่อ นายพลิชฐ์ เอี่ยมชินวุฒิ ดิฉันต้องขออนุญาตเอ่ยนามนะคะ เพราะว่าเป็นข้อมูลที่พี่น้องประชาชนให้ความสนใจเป็นจำนวนมากที่มาจากโครงการนี้เกิดขึ้นได้อย่างไร ดิฉันเองอยู่ในพื้นที่ลาดกระบังคะ ก่อนที่จะมีโครงการเกิดขึ้นมีการสำรวจความคิดเห็น ของพี่น้องประชาชนที่ต้องการแก้ไขปัญหาเรื่องรถติด แต่จากปัญหานี้ทำให้เกิดผลกระทบกับพี่น้องประชาชนที่อยู่ด้านรอบอาคารพาณิชย์ข้าง ๆ ถนนเส้นที่ทำการก่อสร้างนี้จะเป็นการใช้งบประมาณที่มากเกินไปและไม่คุ้มกับผลที่จะได้รับเพราะในความเป็นจริงแล้วการแก้ไขปัญหาจราจรยังมีวิธีอื่นที่สามารถแก้ไขได้ผลดีกว่าการใช้งบประมาณถึง ๑,๖๐๐ ล้านบาท และยังต้องทำให้เศรษฐกิจในพื้นที่นั้นสูญหายไปด้วย ในเบื้องต้นพี่น้องประชาชนที่ร้องเรียนมาทางดิฉันในช่วงก่อนการสร้างโครงการได้ทำการคัดค้านไปทางกรุงเทพมหานครหลายต่อหลายครั้งคะ แต่ไม่ประสบความสำเร็จ จนเกิดเหตุการณ์ในวันนี้ขึ้น ซึ่งเราเองไม่สบายใจว่ามันจะไม่เป็นเพียงโครงการสุดท้าย แต่จะมีเหตุการณ์ที่เป็นโศกนาฏกรรมเกิดขึ้นซ้ำ ๆ อีกหรือไม่ ดิฉันเองมีความกังวลใจจึงอยากที่จะให้ทุกหน่วยงานได้ร่วมมือกันทำงาน ไม่ว่าจะเป็นส่วนหนึ่งของกรุงเทพมหานครหรือสภาวิศวกรได้ร่วมกันเข้ามาระดมความคิดเห็นเพื่อที่จะหาสาเหตุและป้องกันไม่ให้เกิดขึ้นอีกคะ ในส่วนของผู้รับเหมาที่มีความกังวลใจเป็นอย่างมากว่าเป็นผู้รับเหมาที่มีความน่าเชื่อถือเพียงพอหรือไม่เพราะดิฉันก็ทราบจากข่าวว่าสาเหตุที่ทางผู้รับเหมาบริษัทนี้ได้รับการอนุมัติให้เป็นผู้รับผิดชอบโครงการเป็นเพียงเพราะเสนอราคาต่ำไป ๔๐๐,๐๐๐ บาทจากราคาที่กำหนดไว้ ตรงนี้คะ ท่านประธานคะ ดิฉันคิดว่านอกจากการที่ดูในเรื่องของหน้างานส่วนของวิศวกรรมต่าง ๆ ยังต้องไปดู

ในส่วนของขั้นตอนการได้มาซึ่งผู้รับเหมาด้วยว่าสิ่งที่เรากำลังทำกันอยู่ธรรมเนียมปฏิบัติต่าง ๆ มันควรที่จะยกเลิกไปหรือไม่ในการที่จะจัดสรรงบประมาณลงไปโครงการใหญ่ ๆ แต่ว่ามีการจำกัดในเรื่องของการที่จะให้ผู้รับเหมานั้นได้เข้ามาได้รับงานแต่ละชิ้น ๆ ไป ตรงนี้ต้องให้ทุกหน่วยงานมาร่วมมือกันทำงานอย่างบูรณาการ เพราะดิฉันว่าจุดสาเหตุของวันนี้มันมีมาตั้งแต่วันที่เริ่มต้นในการยื่นซองประกวดงานเลย เราต้องไปค้นหาความจริงกัน ฉะนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่าเพียงดูหน้างานเท่านั้น อย่าเพียงดูแค่ปัญหาที่ผิวเผินเท่านั้น แต่เราจะต้องลงลึกไปถึงต้นตอของปัญหาให้ได้อย่างแท้จริงค่ะท่านประธานคะ ทุกวันนี้พี่น้องประชาชนที่สัญจรผ่านไปมาไม่เฉพาะในพื้นที่ลาดกระบัง อย่างเหตุการณ์ที่เป็น โศกนาฏกรรมหลาย ๆ ครั้งที่เกิดขึ้นในกรุงเทพมหานครที่มีโครงการใหญ่ ๆ ดิฉันขออนุญาตยกตัวอย่างอย่างที่คุณทราบกันดีคือถนนเส้นพระราม ๒ ที่มีรถขับไปแล้วก็วันดีคืนดี ก็มีเศษวัสดุหล่นลงมา เศษวัสดุหล่นลงมาครั้งใหญ่มากนะคะ หล่นลงมาทั้งสะพานเลย ก็จะมีนี่คือ Video ที่มีประชาชนบันทึกภาพแล้วก็ Post ลงมาในสื่อสาร Online ช่องทางต่าง ๆ สร้างความตระหนกตกใจให้กับพี่น้องประชาชนเป็นอย่างมากค่ะ และผลที่ตามมาก็คือพี่น้องประชาชนขาดความเชื่อมั่นในการที่จะใช้เส้นทางสัญจรในพื้นที่ต่าง ๆ นี่ให้ได้อย่างปลอดภัยอีก หรือแม้แต่ประชาชนที่อยู่บริเวณรอบ ๆ พื้นที่ที่เกิดเหตุนี้ วันนี้ก็ยังอยู่กับความตระหนกตกใจว่าคนที่เห็นอยู่ ตั้ง ๆ อยู่จะล้มลงมาวันไหนอีก หรือเปล่า ซึ่งดิฉันคิดว่าตรงนี้ต้องมีเจ้าหน้าที่ลงไปพูดคุย แล้วก็ให้ความรู้ รวมถึงสร้างความเข้าใจในด้านจิตใจให้กับพี่น้องประชาชนที่ประสบปัญหาอยู่ในขณะนี้ ในจุดเกิดเหตุ มีตึกแถวอาคารพาณิชย์ได้รับความเสียหาย มีคนเหล็กหล่นไปพาดที่ตึกเอาไว้ คนในบ้าน อยู่กันมากกว่า ๑๐ กว่าคนวันนี้ก็ยังไม่เห็นแนวทางที่จะเข้าไปช่วยเหลือหรือเยียวยาเขา ดิฉันจึงขอให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ลงไปเยียวยาอย่างสมเหตุสมผลนะคะ อาการหนึ่งที่ไม่สบายใจคือบอกว่าเดี๋ยวจะให้ค่าเช่าบ้าน ๓,๕๐๐ บาท ให้ออกจากบ้านไปก่อน อันนี้ดิฉันไม่ทราบข้อเท็จจริงว่าจริงเท็จอย่างไร แต่ถ้าเป็นเงินจำนวนนี้ดิฉันว่าไม่สามารถที่จะชดเชยในสิ่งที่พี่น้องประชาชนสูญเสียไปได้ จาก Slide ที่โชว์อยู่ในขณะนี้ภาพแรกคือ

จุดที่เกิดเหตุ หลังคืนเกิดเหตุแล้วจะเห็นว่าตัวเสาที่ตั้งอยู่มีลักษณะเอียงแล้วก็พร้อมที่จะถล่มและล้มลงมาได้อีกครั้งหนึ่งนะคะ ตรงนี้เราเองทราบว่าเป็นเจ้าหน้าที่ได้กันผู้ที่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องออกจากพื้นที่แล้ว แต่ดิฉันไม่แน่ใจว่าในความปลอดภัยของประชาชนที่อาจจะไม่แน่ใจว่าจะเข้าไปเอาทรัพย์สินในบ้านที่อยู่ใกล้ ๆ กับจุดเกิดเหตุที่เป็นอาคารพาณิชย์นี้จะปลอดภัยเพียงพอหรือไม่ ก็ขอให้ได้ให้ความสำคัญกับส่วนที่จะดูแลพี่น้องประชาชนในส่วนนี้ด้วยนะคะ ที่ดิฉันกล่าวไปว่าทั้ง ๕๐ เขตตอนนี้มีโครงการใหญ่ ๆ เกิดขึ้นมากมาย ไม่ว่าจะเป็นการก่อสร้างอาคารที่เมื่อเดือนกุมภาพันธ์เราเองก็ได้ยินในเรื่องของตึกถล่มมีผู้เสียชีวิตจำนวนหลายราย ย้อนกลับไปเมื่อปลายปี ๒๕๖๕ ก็มีอาคารถล่มอีก เหตุการณ์เช่นนี้เกิดซ้ำ ๆ ซาก ๆ หลายครั้ง และแต่ละครั้งก็จะเป็นในรูปแบบของว้าวหายแล้วล้มคอก คือค่อยมาดูกันว่ามื่ออะไรที่ต้องไปทำ แต่ทำไมเราถึงไม่ป้องกันก่อนที่เหตุการณ์นั้นจะเกิดขึ้น ดิฉันไม่สบายใจกับคุณภาพชีวิตที่พี่น้องประชาชนจะต้องประสบอยู่ในขณะนี้ ก้าวเท้าออกจากบ้านจะเกิดอะไรขึ้นกับชีวิตบ้าง ลูก ๆ ไปอยู่ที่โรงเรียน อาคารที่โรงเรียนจะปลอดภัยหรือไม่ อาคารสูงส่วนต่าง ๆ แม้จะไม่ได้อยู่ในตึกนั้น แต่ถ้าถล่มลงมาพื้นที่โดยรอบก็ได้รับอันตรายและอาจจะถึงชีวิตได้ เราอย่าปล่อยให้เหตุการณ์อย่างนี้เกิดซ้ำ ๆ ซาก ๆ เลยค่ะ หยุดได้แล้วกับสิ่งที่พี่น้องประชาชนกังวลใจ ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของการคอร์รัปชันที่อาจจะเกี่ยวข้องในการที่ทำให้โครงการ ๆ ต่าง ๆ ไม่สามารถดำเนินได้อย่างมีประสิทธิภาพ ใช้งบประมาณได้อย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วยถึงมือพี่น้องประชาชนจริง ๆ หยุดได้แล้วกับการมีระบบใต้โต๊ะ มีระบบจ่ายเงินนอกรอบ มีระบบจ่ายเงินที่ไม่ได้ตรงไปตรงมา เราต้องเปลี่ยน แล้วไม่ให้เหตุการณ์เช่นนี้เกิดขึ้นอีกค่ะ

ท่านประธานคะ ก่อนที่ดิฉันจะจบในส่วนของการยื่นญัตติด่วนในครั้งนี้ค่ะ สิ่งที่จะเป็นข้อเสนอถึงหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างหนึ่งที่ดิฉันได้กล่าว ก็คือวันนี้ในส่วนโรงเรียนที่พี่น้องประชาชนส่งบุตรหลานไปโรงเรียนนั้นมันมีส่วนที่อยู่นอกเหนือการควบคุมไปจาก พ.ร.บ. ควบคุมอาคาร ทำให้อาจจะไม่ได้รับมาตรฐานที่ดีที่จะสร้างความปลอดภัย

ให้กับเด็ก ๆ นักเรียน ถ้าหากเป็นไปได้วันนี้เราตั้งคณะกรรมการชุดหนึ่งขึ้นมา ซึ่งดิฉันจะขอเรียนว่าวันนี้ทาง กทม. ที่สภากรุงเทพมหานคร โดย ส.ก. สุรจิตต์ พงษ์สิงห์วิทยา เป็น ส.ก. เขตลาดกระบัง ได้ยื่นญัตติในเรื่องนี้แล้วก็ขอให้ตั้งกรรมการขึ้นมาตรวจสอบในเรื่องของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็น Megaproject ต่าง ๆ ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของแนวทางการเยียวยาผู้ที่ได้รับผลกระทบ แล้วก็การตรวจสอบผู้รับเหมาที่จะเข้ามาทำงานกับทางกรุงเทพมหานคร แต่นอกเหนือไปจากนั้นที่ดิฉันขอนำเรียนในสภาผู้แทนราษฎรแห่งนี้ก็คือ นอกจากพื้นที่กรุงเทพมหานครแล้วเรายังต้องไปดูแลความปลอดภัยของอาคารเรียน ของนักเรียนทั่วประเทศ ต้องเข้าไปดู มีทีมงานที่เข้าไปตรวจสอบว่าอาคารเหล่านั้นมีความปลอดภัย ได้รับความไว้วางใจ การมั่นใจที่จะใช้อาคารเหล่านั้นจากผู้ปกครองและเด็กนักเรียน รวมถึงคณะอาจารย์หรือไม่ ดิฉันไม่แน่ใจว่าคณะทำงานที่มีอยู่ในขณะนี้จะมีประสิทธิภาพมากแค่ไหน แต่อยากจะทำให้เราได้มีใบที่ประกาศออกมาเลยว่าตึกนี้ได้รับการรับรองว่ามีความปลอดภัยในการใช้แน่นอนเหมือนกับที่เรามีมาตรฐาน มอก. มาตรฐานในเรื่องของอาหารต่าง ๆ เราก็ควรที่จะมีมาตรฐานในเรื่องของอาคารสูงที่มีอายุการใช้งานมาเป็นเวลานานแล้วว่ายังปลอดภัยสำหรับลูกหลานของเราอยู่หรือเปล่า อันนี้คือสิ่งที่ดิฉันได้นำเสนอ แล้วก็อยากที่จะฝากให้ทางผู้ที่เกี่ยวข้องได้ลองคิด แล้วก็ได้ตระหนักถึงปัญหาเหล่านี้ให้ได้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้นค่ะ ดิฉันได้รับการประสานจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดุสิต สุขสวัสดิ์ จาก สจล. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ว่าในส่วนที่ สจล. ได้ดำเนินการอยู่ในขณะนี้ก็ยังพบว่ายังมีอีกหลายอาคาร อีกหลายสถานที่ที่ยังรอการตรวจสอบอยู่ ยังไม่ได้มาตรฐาน รวมถึงยังไม่สามารถที่จะสร้างความมั่นใจให้กับพี่น้องประชาชนได้ วันนี้แม้แต่ตัวสะพานยกระดับตัวนี้ที่มีอุบัติเหตุ พี่น้องประชาชนก็ยังหวั่นใจว่าถ้าสร้างต่อหรือสร้างเสร็จแล้วเขาจะกล้าใช้กันไหม เขาจะสามารถใช้ได้อย่างปลอดภัยหรือเปล่า ตรงนี้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องสร้างความเชื่อมั่นให้กับประชาชนให้ได้นะคะ ไม่อย่างนั้นชีวิตพี่น้องประชาชนก็จะอยู่

ในคุณภาพที่ตกต่ำลงเรื่อย ๆ ทั้งทางด้านของจิตใจแล้วก็สภาพร่างกายทางกายภาพต่าง ๆ ที่จะต้องใช้ชีวิตในทุก ๆ วันค่ะ

สุดท้ายนี้ดิฉันขอให้เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในพื้นที่ลาดกระบังเป็นครั้งสุดท้ายที่จะสร้างความสูญเสียให้กับพี่น้องประชาชน ขอให้ทุกหน่วยงานได้เร่งให้ความสำคัญและทำงานกันอย่างเต็มกำลังก่อนที่จะมีเหตุการณ์ที่ไม่คาดฝันเช่นนี้เกิดขึ้นอีก และขอขอบคุณ พี่น้องสมาชิกทุกคนที่ได้กรุณารับรองและเล็งเห็นถึงความสำคัญของอุบัติเหตุในทุก ๆ วันที่เราต้องได้รับเพื่อที่จะให้หมดไปให้ได้ค่ะ ขอขอบคุณท่านประธานค่ะ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอขอบคุณคุณธีรรัตน์ สำเร็จวานิชย์ มากครับ ต่อไปขอเชิญคุณสุรเชษฐ์ ประวิณวงศ์วุฒิ ครับ

นายสุรเชษฐ์ ประวิณวงศ์วุฒิ (แบบบัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ผม สุรเชษฐ์ ประวิณวงศ์วุฒิ ผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อพรรคก้าวไกลวันนี้ผมขอร่วมเสนอญัตติด่วนในเรื่องคล้ายคลึงกันตามข้อบังคับ ข้อ ๕๔ ในญัตติด่วนด้วยวาจาเรื่องสาเหตุและแนวทางการแก้ไขปัญหาสะพานถล่ม กรณีสะพานยกระดับถนนอ่อนนุช-ลาดกระบัง เพื่อส่งให้รัฐบาลดำเนินการ ก็ก่อนอื่นเลยขอแสดงความเสียใจกับญาติผู้เสียชีวิตทั้ง ๒ ท่าน รวมทั้งมีผู้บาดเจ็บอีกจำนวนมากในกรณีนี้นะครับ อันนี้เป็นประเด็นสำคัญในวงการของวิศวกรรมโยธาถือว่าเป็นความผิดพลาดอย่างร้ายแรงที่ปล่อยให้มียุบัติเหตุเช่นนี้เกิดขึ้น ถ้าทุกอย่างทำตามหลักการ กระบวนการทางวิชาการมันจะไม่เกิดเรื่องแบบนี้แน่ ๆ ฉะนั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่เราจะต้องมาเร่งรัดดำเนินการให้เกิดการตรวจสอบข้อเท็จจริง แล้วก็ขยายผลเพื่อไปเป็นแนวทางแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับโครงการก่อสร้างในโครงการอื่น ๆ ด้วยนะครับ อย่างไรก็ตามด้วยเวลาที่จำกัด ผมจะพยายามอยู่ในประเด็นของโครงการนี้ที่กรณีของสะพานยกระดับอ่อนนุช-ลาดกระบัง มาดู Timeline กัน เมื่อวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๖๓ มีการประกวดราคาด้วยวิธี e-Bidding แต่ราคาก็สังเกตได้ว่าไม่ต่างจากราคากลางนักในโครงการก่อสร้างทางยกระดับถนนอ่อนนุช-ลาดกระบัง ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๖๓ ก็มีการประกาศผู้ชนะการประมูลก็คือ

กิจการร่วมค้า ธาราวิญ-นภา ราคาที่ชนะการประมูลจริง ๆ แล้วคือ ๑,๙๓๘,๓๐๐,๐๐๐ บาท โดยแบ่งเป็นงาน ๒ ส่วน งานใน Contract ของ กทม. ๑,๖๖๔,๕๕๐,๐๐๐ บาท ก็คือ พุดง่าย ๆ ประมาณ ๑,๖๐๐ ล้านบาท ในส่วนของ กทม. โดยสำนักการโยธา แล้วก็จะ มีงานอีกส่วนหนึ่งสำหรับการไฟฟ้านครหลวงอีกประมาณสัก ๒๗๓,๗๕๐,๐๐๐ บาท ลักษณะของงานโดยภาพรวมก็เป็นทางยกระดับก็คือพุดง่าย ๆ เป็นสะพานยาวประมาณ ๓.๕ กิโลเมตร ขนาด ๔ ช่องจราจร เป็นคอนกรีตเสริมเหล็ก แล้วก็มีส่วนอื่น ๆ อย่างเช่น งานปรับปรุงสะพานข้ามคลองหนองปรือ มีงานก่อสร้างระบบระบายน้ำ มีงานก่อสร้าง ระบบไฟฟ้าแล้วก็แสงสว่าง โดยมีเจ้าของโครงการก็คือทางสำนักการโยธา กรุงเทพมหานคร สัญญาที่เซ็นไปลงชื่อสัญญา สนย ๑๑/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ให้เวลา ๙๐๐ วัน เริ่มจากวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ปี ๒๕๖๔ ถึง ๑๑ สิงหาคม ปี ๒๕๖๖ วันนี้ วันที่เท่าไรแล้วครับท่านประธาน วันนี้วันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๖๖ นี้ครับถึงพยายามเร่ง แต่เดี๋ยวเรามาดูรายละเอียดกัน จริง ๆ ช่วงที่เร่งมันกลับไม่ควรเร่ง แต่มันเร่งช่วงที่มัน ไม่ควรเร่งคือในทางวิศวกรรมไปเร่งมากแล้วมันพัง เดี่ยวผมจะขยายความให้ฟังของการพัง ในกรณีนี้ ระยะเวลาสัญญาอย่างที่บอก ๙๐๐ วัน แต่ผมให้ข้อสังเกตอีกอย่างหนึ่งนะครับ มีการแก้ไขสัญญา ๒ ครั้ง ครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๖๕ ครั้งที่ ๒ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๖ โดยรวมแล้วมีความช้าอยู่ ช้ากว่าแผนงานปัจจุบัน ๑๐.๘ เปอร์เซ็นต์

ประเด็นต่อมาที่อยากให้ดูกันนะครับ คือโครงการนี้จริง ๆ ตั้งบไว้ตั้งแต่ ปี ๒๕๖๒ ถึงปี ๒๕๖๔ ๒๓๙ ล้านบาท งบประมาณปี ๒๕๖๕ ไม่ตั้งเลย คือมีปัญหาเริ่มไม่ได้ ยังมีปัญหาอะไรอยู่ จะมีการหา Subcontractor จะมีการเปลี่ยนแบบกลางอากาศ อะไรต่าง ๆ ก็มีข้อเท็จจริงปรากฏอยู่ที่จะต้องไปตรวจสอบกันนะครับ ปี ๒๕๖๖ ตั้งบไว้ ๕๐๐ ล้านบาท แล้วถึงปี ๒๕๖๗ ที่จะผูกพันไปอีก ๙๒๐ ล้านบาท ตอนนั้นเบิกเงินไปแล้ว ๙ ครั้ง คิดเป็นวงเงินทั้งสิ้นที่เบิกไปแล้ว ๓๓๗ ล้านบาท จากข้อเท็จจริงต่าง ๆ อย่างนั้น ผมเอามาวิเคราะห์ให้ฟังนะครับ แบ่งเป็น ๒ ส่วนด้วยกัน ส่วนหนึ่งคือเรื่องของการตรวจสอบ

เพื่อหาสาเหตุกับอีกส่วนหนึ่งคือส่วนข้อเสนอนะ ซึ่งผมจะมีด้วยกัน ๔ ประการ มาเริ่มกัน
จากเรื่องของสาเหตุก่อน รบกวนทางโสตเอาภาพขึ้นด้วยครับ

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิด Clip ภาพ)

นายสุรเชษฐ์ ประวีณวงศ์วุฒิ (แบบบัญชีรายชื่อ) : ตอนนี้อย่างเราติดตาม
ข่าวสารก็จะมีวิเคราะห์ถึงทฤษฎีการพังทลายหลาย ๆ แบบ อะไรพังก่อน เสาพังก่อน
อาคารพังก่อน Jack พังก่อน โนนี่นั่น แต่เอามาบอก ลบ คุณ ทหาร กันแล้วนี่ แล้วก็
ถามความเห็นจากผู้เชี่ยวชาญประกอบกับการวิเคราะห์ข้อเท็จจริงดูรูปต่าง ๆ นะครับ
แล้วก็ทีมงานไปที่ Site ก่อสร้าง แล้วก็มีการคลิป Video เป็นหลักฐาน ผมเชื่อในทฤษฎี
ที่เรียกว่า Wet Joint Wet Joint คืออะไรครับ Wet Joint คือสิ่งที่ปรากฏอยู่ในภาพ
นะครับ ภาพบนคือภาพตอนที่ยังไม่พัง ภาพล่างคือภาพที่มันพังแล้ว ส่วนสีแดง ๆ ที่เป็น
ก่อนสีแดง ๆ อันนี้เขาเรียกว่า Wet Joint การที่เราจะเข้าใจการพังทลาย ผมขออธิบายสั้น ๆ
ว่าจริง ๆ แล้วตัวสะพานถ้าย้อนกลับไปดูมันเป็นลักษณะที่เรียกว่า Box Girder เป็นการ
เอากล่องมาต่อ ๆ กัน วางพาดอยู่บนเสาคอนกรีตนะครับ ตัวสะพานนี้เป็นคานยาว
เขาเรียกว่า Continuous Span ซึ่งต่างจากพวกเวลาเราไปก่อสร้างรถไฟหรือทางด่วน
ซึ่งเป็น Simple Span ก็คือมี Span เดียวระหว่าง ๒ เสา แต่อันนี้มันยาว แล้วก็ในการ
ก่อสร้างเขาก็จะเอา Segment ที่หล่อจากโรงงานเอามาต่อ ๆ กัน เคลื่อนย้ายโดยรถบรรทุก
เอามาต่อ ๆ กันไว้ที่บนหัวเสาแล้วจากนั้นก็จะมีสิ่งที่เรียกว่า Launcher แล้วก็ดึงลวด
เพื่อให้มันรับน้ำหนักได้ แต่ระหว่างแต่ละ Span มันก็จะมีช่องว่าง ๆ ประมาณสัก
๑๕-๒๐ เซนติเมตรที่โชว์เป็นกล่องสีแดง ๆ ในภาพตรงนี้เขาเรียกว่า Wet Joint คำว่า
Wet Joint ก็คือหล่อเปียก เอามาหล่อในที่คราวนี้ถ้างานเร่งมาก ๆ แล้วปูนมันไม่ได้
แห้งเต็มที่ หมายความว่ามันอาจจะดูแห้งแล้ว แต่กำลังยังไม่ได้มันก็อาจจะเกิดการ
Failed ขึ้น อันนี้ก็ถือเป็นข้อสันนิษฐานหนึ่งในหลาย ๆ ทฤษฎี ซึ่งตรงนี้ผมอยากให้ดู
Clip กัน เปิด Clip ที่ ๑ ประมาณวินาทีที่ ๒๕ ข้ามไปตรงนั้นเลยก็ได้ จะได้เห็นเวลาแตก
นี่มันแตกจากตรง Wet Joint ครับ ข้ามไปที่ประมาณวินาทีที่ ๒๕ ดูด้านขวาบริเวณ

ทางยกระดับกำลังจะเริ่มพียงนะครับ ท่านเห็นไหมที่เริ่มพียงมันเริ่มพียงตรงนี้ สิ่งตรงนี้จะที่เขาเรียกว่า Wet Joint ซึ่ง Wet Joint ถ้ากำลังมันไม่ได้เต็มทีคอนกรีตตอนแรก ๆ มันยังไม่มีกำลัง มันต้องทิ้งไว้ใช่ไหมครับ เพราะฉะนั้นถ้าเกิดทิ้งไว้ในระยะเวลาที่ไม่เพียงพอ เพราะมันแต่ไปเร่ง ๆ มันจะเกิดการพียงอย่างนี้ขึ้น แต่ว่าโครงการนี้มันซ้ำจริง ๆ นะครับ แต่กระบวนการที่มันซ้ำเดี่ยวผมจะเล่าให้พียงเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลง แบบที่ก่อสร้างไม่ตรงปกกับที่ประมูลกัน ไปหา Subcontractor อะไรต่าง ๆ พวกนี้ทำให้ซ้ำ แต่ว่าเวลาเขาเริ่มสร้างแล้วไปเร่ง ๆ นี่มันก็พียงได้นะครับ เพราะฉะนั้นอันนี้เป็นทฤษฎีที่เรียกว่าพียงจาก Wet Joint รูปภาพที่ ๒ พอ Wet Joint พียงนี้ตำแหน่งอื่นมันก็จะพียงไปรวมถึงส่วนที่เป็น Box Girder แล้วก็ตัว Launcher ที่เป็นโครง Truss ก็หล่นตามลงมาเดี่ยวขอเปิดคลิ๊ปที่ ๒ ให้ดูนะครับ หลังจาก Wet Joint พียงแล้วว่าการพียงหลายมันหน้าตาประมาณไหน อันนี้เรากำลังวิ่งมา ท่านเห็นการพียงใช่ไหมครับ อันนี้เขาก็หยุดดูการพียงหลายแล้วเดี่ยวรถคันนี้ก็จะขับไปข้างหน้า การพียงหลายแบบนี้ก็คืออันนี้มองย้อนกลับไปจากจุดที่ Wet Joint พียง แล้วเราก็จะเห็นว่ามันมีการพียงหลายของส่วนที่เรียกว่า Box Girder แล้วก็ตัว Launcher ถล่มตามลงมา ฉะนั้นการที่ Wet Joint มันพียงนะครับ มันพียงเพราะว่าแรงอัดจากลวดสปริงเวลาดึง เพราะว่าตัว Wet Joint ยังไม่แข็งแรงเพียงพอ เพราะว่าภายหลังการหล่อคอนกรีตกำลังวัสดุก็จะเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ พอผ่านไปหลาย ๆ วันกำลังถึงจะสูงเพียงพอที่จะรับตัวดึงลวดความดันสูงเข้าไปได้ ฉะนั้นคำถามที่สำคัญนะครับ คำถามที่สำคัญก็คือทำไมผู้รับเหมาจึงดำเนินการดึงลวด Sling โดยที่ Wet Joint ยังไม่แข็งแรงเพียงพอ คือถ้าการพียงอย่างนี้มันสามารถสรุปได้ว่า Wet Joint ไม่แข็งแรงเพียงพอ ก็จะมองกลับไปได้ว่าอาจจะมีการประมาทเกิดขึ้น หรือมีการผิดพลาดเกิดขึ้น หรือมีการเร่งการทำงานนะครับ เรื่องนี้จะต้องไปสอบสวนกันโดยข้อเท็จจริงต่อไปว่า มันเกิดอะไรขึ้น แต่ไม่ว่าข้อสันนิษฐาน Wet Joint จะถูกต้องหรือไม่ เรื่องนี้ก็ต้องไปพิสูจน์กัน แล้วก็หาเหตุผลที่แท้จริงแล้วป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาคล้าย ๆ กันอีกในอนาคตนะครับ นอกจากในส่วนของ Wet Joint แล้ว อีกคำถามที่สำคัญก็คือแล้ววิศวกรคุมงาน

ซึ่งงานนี้วิศวกรคุมงานก็คือทางสำนักการโยธา กรุงเทพมหานคร ได้ทำหน้าที่ควบคุมแล้ว ก็ตรวจสอบผู้รับเหมาดีพอหรือยัง ทำตามขั้นตอนหรือไม่ อันนี้ก็ต้องไปตรวจสอบกัน นะครับ เพราะว่า การสอบสวนเป็นเรื่องที่สำคัญที่เราจะเรียนรู้จากความผิดพลาดในอดีต เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดเหตุการณ์ขึ้นอีกในอนาคต อันนี้ก็ฝากไว้เลยนะครับ ฉะนั้นอันนี้ เราจะต้องไปดูกันว่าข้อสันนิษฐานถ้ามันเป็นในลักษณะ Wet Joint มันก็จะเป็นอย่างที่ผม พยายามอธิบายไป แต่ถ้าไม่เป็นแบบ Wet Joint เป็นเพราะเหตุผลอื่น ก็จะมีผลไม่ได้ว่า สาเหตุการพังทลายที่แท้จริง เราต้องไปตามเอาหลักฐานมาตรวจสอบกันนะครับ ไม่ว่าจะ เป็นเขาเรียกว่า Method Statement for Guarder Elections นะครับ คือปกติ ผู้รับเหมาจะต้องเอาเอกสารมาแสดงว่าขั้นตอนในการก่อสร้างเป็นอย่างไร ปูนเท่าไร ถึงจะตึงลวดได้ ต้องไปดูรายการคำนวณว่าเขาคำนวณถูกต้องหรือไม่ ไม่ใช่ไปหยิบ แบบจากเจ้าหนึ่งมา แล้วเอามาเปลี่ยนแปลงหน้างานอีกเปลี่ยนแปลงขั้นตอนก่อสร้าง เดิมจะวิ่งคานจากซ้ายไปขวา เปลี่ยนมาวิ่งจากขวาไปซ้าย แต่ทำอะไรรายการคำนวณ ถูกต้องหรือยัง รวมถึงต้องไปดูบันทึกการทดสอบลูกปูน คือลูกปูนก้อนที่เทวันนั้นเขาก็ จะมีการเก็บ Sample ไว้ ถ้าไม่มีก็คือการตรวจสอบถือว่ามีปัญหาอย่างยิ่งนะครับ เพราะในงานก่อสร้างผู้รับเหมาจะต้องมีการเสนอวิธีการติดตั้งคานสะพานแล้วก็แสดง ขั้นตอนอย่างละเอียด รวมถึงต้องนำส่งรายงานการคำนวณเพื่อพิสูจน์ว่าการก่อสร้าง มีความปลอดภัยเพียงพอ ในที่นี้ก็คือคำนวณหาตัวที่เขาเรียกว่า Straight ที่เกิดขึ้นกับ บริเวณ Wet Joint แล้วก็หาว่า Wet Joint จะต้องมีการทำอะไรจึงสามารถตึงลวดได้ ต้องรอครับ พุดง่าย ๆ ต้องรอให้มันหาย Wet ก่อน รอปูนให้มันหายเป็ยกก่อน ให้มี กำลังเพียงพอ ไม่ใช่จะไปเร่ง ๆ แล้วไปตึงมันก็จะพังอันนี้ก็ต้องไปดูกัน แต่ความจริง ที่เกิดขึ้นแล้วก็คือความสูญเสียครับ ความสูญเสียต่อชีวิตแล้วก็ทรัพย์สินของประชาชน ฉะนั้นการที่สะพานถล่มครั้งนี้เกิดขึ้นเพราะว่าเกิดความผิดพลาด ไม่ได้ดำเนินการ อย่างถูกต้องตามหลัก วิศวกรรมแน่ ๆ ไม่ใช่เป็นอุบัติเหตุแบบว่ามันเกิดขึ้นได้เสมอ มันไม่มีใครผิด ไม่ใช่ครับ เรื่องนี้ต้องมีคนผิด ต้องมีคนรับผิดชอบ และเราต้องเรียนรู้

จากมันเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดขึ้นอีกในอนาคต จากสาเหตุที่พูดไปนะครับ การตรวจสอบข้อเท็จจริงก็ต้องเดินไป ข้อเสนอแนะที่เป็นรูปธรรมที่จะฝากไว้ในสภาแห่งนี้ส่งไปให้รัฐบาลดำเนินการ

ข้อเสนอแนะที่ ๑ ก็คือให้ กทม. แล้วก็หน่วยงานที่เกี่ยวข้องรีบไปเก็บรวบรวมหลักฐาน ไปถ่ายรูป เก็บตัวอย่าง เก็บก้อนปูน เก็บเอกสารก่อนที่หน้างานจะเกิด Big Cleaning Day อันนี้สำคัญนะครับ ถ้ามี Big Cleaning Day เอกสารหลักฐานอะไรต่าง ๆ ไม่รู้มันจะหายไปไหน Sample ปูนจะเอาไปอย่างไร ตกอะไร ทับอยู่อะไร ต้องรีบไปเก็บเลย แล้วก็ทำการพิสูจน์ให้มันรู้ข้อเท็จจริง เพราะฉะนั้นตอนนี้ต้องไปเก็บก่อน เพราะว่าถ้าเกิดไม่เก็บแล้วเราจะไปพิสูจน์ทราบในภายหลังมันทำได้ยากยิ่ง แล้วมันก็จะไม่มีหลักฐานที่เป็นรูปธรรม แล้วสุดท้ายก็จะมีใครผิด เรื่องนี้สำคัญนะครับ ฝากไว้เลยนะครับ ก่อนที่จะทำ Big Cleaning Day ไปเก็บรวบรวมหลักฐานให้เรียบร้อยเสียก่อน

ข้อเสนอแนะที่ ๒ ให้ กทม. ไปตรวจสอบเรื่องการจ้าง Subcontractor พูดเป็นภาษาบ้าน ๆ ง่าย ๆ คือผู้รับเหมาไม่ตรงปก เวลาประมาณงานเจ้าหนึ่งไปประมูล เขาก็จะมี Qualification ว่าคนที่เข้ามาประมูลได้ต้องมีผลงานอย่างนั้นอย่างนี้ ต้องมีความน่าเชื่อถือพอ ต้องมีฝีมือพอ ต้องมีวิศวกรพอ ต้องมีทุนทรัพย์พอ แล้วผมไม่เชื่อว่าสัญญาฉบับไหนจะเขียนบอกว่าไป Sub Sub ต่อเป็นทอดได้ โดยให้คนที่ได้งานมาก่อนก็กินหัวคิวแล้วก็ Sub ไปให้เจ้าต่อ ๆ ไปทำ อันนี้ต้องไปดูเลยนะครับ เพราะว่าไม่อย่างนั้นเราก็จะได้ผู้รับเหมาไม่ตรงปก ได้ผู้ที่มีคุณสมบัติไม่เพียงพอมาทำงานก่อสร้าง ซึ่งก็แน่นอนพอเกิดการตัดหัวคิวได้คนไม่มีคุณสมบัติมาทำงานคุณภาพก็จะลดลง โอกาสทางพังทลายก็จะสูงขึ้น นั่นคือข้อเสนอแนะที่ ๒ นะครับ

ข้อเสนอแนะที่ ๓ ให้ กทม. ชี้แจงเรื่องการเปลี่ยนแปลงหลังการประมูล พูดง่าย ๆ มีการก่อสร้างไม่ตรงปก เรื่องนี้มีการเปลี่ยนแปลงจากเดิม ตอนเอาไปประมูลกันเป็นคอนกรีตแบบหล่อในที่ แต่ตอนนี้ที่สร้างกันก็คือหล่อจากโรงงานแล้วยกมาติดตั้งแล้วมีการดึงลวดกันหน้างานแล้วเกิดการพังทลาย ผมไม่ได้บอกว่าวิธีนี้ไม่ดีนะครับ

แต่เมื่อมันดี คุณบอกว่ามันดีทำไมคุณไม่ออกแบบไว้อย่างนั้น ทำไมตอนประมูลไม่ใช้วิธีนั้น ทำไมประมูลวิธีหนึ่ง แบบเป็นแบบหนึ่งแล้วก็ไปประมูล เสร็จแล้วถึงเวลาจริง ๆ ไม่ใช่มาเปลี่ยนหน้างาน มาเปลี่ยนในภายหลัง อันนี้ต้องไปดูเลยว่ามีการก่อสร้างไม่ตรงปก คือแบบที่ใช้ในการก่อสร้างจริงหน้างานทุกวันนี้ที่เกิดการพังทลายมาไม่ใช่แบบที่ใช้ประมูลกันเมื่อวันก่อนโน้น แต่เป็นการถูกขออนุมัติใหม่เพื่อแก้ไขหน้างาน

ประเด็นสุดท้าย ประเด็นที่ ๔ ที่อยากฝากไว้ นะครับ ก็จะต้องให้ทาง กทม. ชี้แจงเรื่องของความเข้มงวดในการควบคุมงานก่อสร้าง อย่างเมื่อสักครู่นี้ผมเล่ามัน ต้องมีการเก็บ Sample ปูน มันจะต้องมี Method Statement ว่าขั้นตอนการก่อสร้าง อะไรต่าง ๆ นี้เป็นอย่างไร แล้วก็มีคนไปควบคุมว่าผู้รับเหมาทำตามสิ่งที่เขาเสนอไว้หรือไม่ ไม่ใช่ว่าหน้างานก็ลุยไปมันก็จะพังอย่างนี้ เพราะฉะนั้นถ้ามันเป็นอย่างที่ผมบอกให้ไปตรวจสอบ ถ้ามันมีการใช้ผู้รับเหมาไม่ตรงปก ถ้ามันมีการก่อสร้างไม่ตรงปก ถ้ามันไม่มีการควบคุมหน้างานที่ดีมันก็จะเกิดการพังทลายเช่นนี้ ในทางวิศวกรรมยอมไม่ได้ นะครับ อันนี้อันตรายกับชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน และที่สำคัญนอกจากข้อเสนอ ๔ ข้อแล้ว เราต้องรู้ว่าโครงการที่เราพูดถึงนี้ ไม่ใช่อุบัติเหตุครั้งแรกนะครับ แล้วในช่วงปีที่ผ่านมา มีอุบัติเหตุจากงานก่อสร้างใหญ่ ๆ เกิดขึ้นหลายครั้งมาก ๆ เอาครั้งหลัก ๆ ที่เป็นข่าวดัง ๆ อย่างเช่นกรณีพระราม ๒ กรณีโนนนี่นั่น ฟัน้องก็คงคุ้นหูว่ารอบปีที่ผ่านมา มีอุบัติเหตุใหญ่ ๆ ที่มันสูญเสียชีวิตประชาชน แล้วประชาชนนี่คือช่วยขับรถมาตี ๆ เจอคนหล่นใส่อย่างนี้ มันเกิดอะไรขึ้นกับวงการก่อสร้างไทยครับ ฉะนั้นพรรคก้าวไกล เราจะร่วมหาข้อเท็จจริงแล้วก็จะลดโอกาสการสูญเสียชีวิตที่เกิดขึ้นได้อีกเสมอ ๆ ในอนาคต ถ้าไม่มาร่วมมือกันแก้ไขปัญหอย่างจริงจัง ขอบคุณครับท่านประธาน

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายปดิพัทธ์ สันติภาดา รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่ประธานในที่ประชุม)

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ขอบคุณครับ สำหรับผู้เสนอญัตติทั้ง ๒ ท่านก็ได้เสนอแล้วนะครับ แล้วก็ตอนนี้มีผู้เข้าชื่อ

อภิปรายทั้งหมด ๕ ท่าน เนื่องจากเราไม่ได้กำหนดเวลาการประชุมว่าเราจะเลิกในช่วงเย็น เพราะฉะนั้นผมขอกำหนดการให้ผู้อภิปรายได้อภิปรายท่านละ ๗ นาที ส่วนสมาชิกที่อยากจะอภิปรายเพิ่มเติมก็ขอเชิญเข้าชื่อที่หน้าบัลลังก์นะคะ ขอเชิญท่านที่ ๑ ท่าน วิโรจน์ ลักขณาอดิศร แล้วก็ต่อด้วยท่านเท่าพิภพ ลิมจิตรกร ครับ

นายวิโรจน์ ลักขณาอดิศร (แบบบัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม วิโรจน์ ลักขณาอดิศร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคก้าวไกลครับ ในวันที่เกิดเหตุท่านประธานครับผมได้เข้าไปเยี่ยมให้กำลังใจกับประชาชนรวมกันกับคุณชุมพล หลักคำ ก็เป็นทีมงานของพรรคก้าวไกลแล้วก็เป็นที่ดีดีผู้สมัคร สส. ของเราที่เขตลาดกระบัง สิ่งหนึ่งที่ผมคิดว่าตอนนี้คงมีหลายท่านแล้วพูดถึงเรื่องของการสืบสวนสอบสวนข้อเท็จจริงทางวิศวกรรม แล้วก็ผมเข้าใจว่าทางสำนักการโยธาของกรุงเทพมหานครก็มีการร่วมมือกันกับทางวิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย รวมทั้งสภาวิศวกรในการตรวจสอบข้อเท็จจริงในเรื่องนี้ ผมเห็นด้วยกับทางท่านสุรเชษฐ์ ประวีณวงศ์วุฒิ ว่าจะต้องมีการเก็บรวบรวมหลักฐานเอาไว้ก่อนที่จะมีการ Clear พื้นที่ ซึ่งเข้าใจว่าจะมีคำสั่งในการ Clear พื้นที่ให้เสร็จภายใน ๓ วันนี้ ซึ่งผมก็เข้าใจอีกว่าก็คงมีความจำเป็นต้องมีการตรวจสอบพื้นที่ แล้วก็ต้องดำเนินการก่อสร้างต่อเพราะมีฉะนั้นพื้นที่ตรงนั้นก็จะมีปัญหาเรื่องการจราจรติดขัดแต่อย่างไรการเก็บหลักฐานเพื่อสืบสวนข้อเท็จจริงก็มีความจำเป็นอย่างมากนะคะ แต่สิ่งที่ผมอยากจะใช้เวลาสั้น ๆ ในการอภิปรายไม่เกิน ๗ นาทีก็คือเรื่องของการชดเชยเยียวยาผู้เสียชีวิตทั้ง ๒ ท่าน แล้วก็ผู้บาดเจ็บอีก ๑๐ กว่าท่าน เบื้องต้นทราบว่า ๑๒-๑๓ ท่าน คืออย่างนี้ครับ ตอนนี้การเยียวยาผมติดตามข่าวและติดตามสถานการณ์เข้าใจว่าทางผู้รับเหมามีการทำประกันเอาไว้โดยมีวงเงินอยู่ที่ ๕๐ ล้านบาท ก็มีบริษัทที่รับประกันอยู่ ๒ ราย คือกรุงเทพประกันภัยรับไป ๖๐ เปอร์เซ็นต์ แล้วก็ทิพยประกันภัยในอีก ๔๐ เปอร์เซ็นต์ ผมเข้าใจดีในการชดเชยเยียวยาคงจะต้องมีกระบวนการในการรวบรวมเอกสารแล้วก็เก็บรายละเอียดต่าง ๆ แต่ท่านประธานครับการเยียวยาชดเชยที่ล่าช้าก็ยังคงมีความไม่เป็นธรรมให้กับผู้สูญเสียเช่นกัน ดังนั้นผมจึงขอใช้สภาผู้แทนราษฎรแห่งนี้

ส่งความคิดเห็นเชิงบวกไปยังกรุงเทพมหานครในการเร่งรัดกับบริษัทประกันภัยแล้วก็ผู้รับเหมาในการเร่งจ่ายเงินชดเชยเยียวยา ผมรู้ดีว่าเงินเท่าไรก็ไม่สามารถที่จะชดเชยกับชีวิตที่เสียไปได้ แต่อย่างไรก็ตามก็ดีกว่าการที่ปล่อยให้เวลาว่างเลยไป แล้วก็ตัวเงิน ณ ที่ควรจะเป็นเงินเยียวยากลับตกไม่ถึงมือผู้สูญเสียเสียทีแล้วจนต้องมีการฟ้องร้องดำเนินคดีกัน

เรื่องต่อมา เป็นเรื่องที่ทางกรุงเทพมหานครจะต้องเข้าไปรับผิดชอบตรง ๆ ก็คือว่าโดยปกติแล้วการก่อสร้างจะมีการจ้างผู้รับเหมา แล้วก็จ้างวิศวกรผู้ควบคุมงานในกรณีนี้ครับ ท่านประธานครับ เข้าใจว่าผู้ควบคุมงานนี้เป็นการควบคุมงานโดยสำนักการโยธา กรุงเทพมหานครเอง ไม่ได้มีการจัดจ้างผู้ควบคุมงาน ดังนั้นสำนักการโยธากรุงเทพมหานครจึงต้องเป็นผู้ให้คำตอบว่าการควบคุมงานนั้นเป็นอย่างไร และมีความปลอดภัย มั่นคงเพียงพอหรือไม่ จึงอนุญาตให้มีการก่อสร้างในลักษณะนี้

เรื่องที่ ๓ ผมคิดว่าตอนนี้ประชาชนก็มีความตื่นตระหนกอยู่พอสมควร เนื่องจากทราบข้อมูลว่ามีการขอให้เปลี่ยนวิธีการก่อสร้างจากเดิมเป็นการก่อสร้างแบบหล่อคอนกรีตแล้วก็เทในพื้นที่ Site งานเลย แล้วก็มีการขอให้เปลี่ยนนะครับ ทางผู้รับเหมาขอเปลี่ยนให้เป็นระบบแบบที่เรียกว่าหล่อเสร็จจากโรงงานแล้วก็เอามาติดตั้งโดยใช้ตัวแขวนคาน แล้วก็วางตัวสะพานที่หล่อเสร็จจากโรงงานมาติดตั้ง ซึ่งจริง ๆ แล้วการเปลี่ยนแบบตรงนี้ทั้ง ๒ แบบนี้มีความปลอดภัยทั้งสิ้นถ้าดำเนินการตามหลักวิศวกรรม ดังนั้นไม่ได้หมายความว่าแบบ ๒ หรือแบบ ๑ อะไรปลอดภัยกว่ากัน คือมันปลอดภัยทั้งคู่ ถ้าดำเนินการตามหลักวิศวกรรม ดังนั้นแต่อยู่ดี ๆ ครับ ท่านประธานครับ ผมไม่ชอบคำนี้ คำว่าอยู่ดี ๆ มันก็ร่วงลงมา อยู่ดี ๆ มันก็หล่นลงมา ถ้าอยู่ดี ๆ มันไม่หล่นลงมาละครับ มันต้องมีเหตุที่ทำให้มันต้องหล่นลงมา แต่อย่างไรก็ตามเรื่องนี้ผมคงต้องพูดในสภาว่าทั้ง ๒ แบบมีความปลอดภัย แต่ต้องมีการกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดที่ผิดหลักวิศวกรรมจนทำให้ระบบที่หล่อคอนกรีตที่เสร็จจากโรงงานแล้วเอามาติดตั้งที่ Site งานมีปัญหาแบบนี้

ซึ่งก็คงต้องตรวจสอบนะครับ แต่อย่างไรก็ตามทั้ง ๒ แบบก็มีความปลอดภัยทั้งสิ้น ถ้าทำอย่างถูกต้อง

เรื่องสุดท้ายครับ ในเวลาอีก ๒ นาที จากเหตุการณ์พระราม ๒ ก็ดี จนมาถึงที่ลาดกระบังก็ดี เรารู้สึกใหม่ว่าการก่อสร้างที่มีปัญหาที่ประชาชนได้รับผลกระทบ ได้ประสบอุบัติเหตุ แล้วก็เกิดความหวาดหวั่นว่าการก่อสร้างจะมีความปลอดภัยหรือไม่ ทั้งหมด ทั้งหมดมาจากการเร่งรัดการก่อสร้างหลังจากสถานการณ์การระบาดของ COVID-19 ทั้งสิ้นผมว่าการขยายสัญญาให้มีการยืดอายุสัญญาออกไปเป็นเรื่องที่เข้าใจได้ เพราะระหว่างที่โควิดระบาด Site ก่อสร้างต่าง ๆ ที่อาจจะเชื่อว่าเป็นแหล่งการระบาดของ COVID-19 ก็ถูกปิดไป หลาย Site หยุด หลาย Site ชะลอการก่อสร้าง ก็เป็นเหตุที่เข้าใจได้ที่ต้องมีการยืดอายุสัญญาออกไป แต่หลังจากที่การระบาดสิ้นสุดหรืออยู่ในสถานะที่ควบคุมได้แล้วการก่อสร้างกลับมาก่อสร้างใหม่ ซึ่งการก่อสร้างในลักษณะนี้มีทั่วประเทศนะครับ ไม่ใช่จำเพาะเจาะจงเฉพาะแค่ในพื้นที่กรุงเทพมหานครเท่านั้น ก็ต้องถามว่าทั้งกรุงเทพมหานครก็ตี ทั้งจังหวัดต่าง ๆ ก็ดี กรมทางหลวงก็ดี กระทรวงมหาดไทยก็ดี หน่วยงานต่าง ๆ ที่รับผิดชอบในเรื่องของการก่อสร้างก็ดี ได้มีการออกหนังสือกำชับให้ผู้รับเหมาแล้วก็ผู้ควบคุมงาน ได้ตรวจสอบความพร้อมที่จะก่อสร้างต่อหรือไม่ มีการตรวจสอบมาตรการหรือมาตรฐาน ในการดำเนินการให้มีความปลอดภัยในการก่อสร้างต่อเรียบร้อย รอบคอบดีพอหรือยัง หรืออยู่ดี ๆ โรคระบาดหมดปีก็ก่อสร้างต่อเลย มันเป็นอย่างไรก็ก่อกันไปอย่างนั้น มันเป็นอย่างไรก็สร้างต่อกันไปอย่างนั้น ถ้ายังไม่มีการมาตรการในการกำชับ Site ก่อสร้างต่าง ๆ ทั่วประเทศให้ตรวจสอบความพร้อม ให้ดำเนินการตามมาตรฐานความปลอดภัยอย่างรัดกุม ผมก็กังวลว่าความเสียหายในลักษณะนี้ที่ประชาชนต้องมาหวาดหวั่นและได้รับผลกระทบ ก็จะเกิดขึ้นอีก และนี่น่าจะไม่ใช่ครั้งสุดท้าย จึงเรียนผ่านทางท่านประธานไปยังรัฐบาล แล้วก็หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งหมดว่ากรุณาเถอะครับ ตรวจสอบกำชับเพื่อให้การก่อสร้าง ต่อมีความรอบคอบรัดกุม แล้วก็มีความปลอดภัยสำหรับพี่น้องประชาชน ขอบพระคุณครับ

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
 ขอขอบคุณครับ เชิญท่านเท่าพิภพ ลឹ้มจิตรกร ครับ

นายอัครเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์ (ราชบุรี) : ท่านประธานครับ ขออนุญาต
 ท่านประธาน ผม อัครเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์ สส. ราชบุรี พรรครวมไทยสร้างชาติ ปกติ
 โดยข้อบังคับจะต้องมีการอภิปรายกันวัน ตอนนี้อย่างไรท่านประธานมีการแบ่งอย่างนี้ครับ
 ฝ่ายรัฐบาลกับฝ่ายค้าน เลยขออนุญาตหรือท่านประธานครับ เพราะว่าเมื่อสักครู่นี้
 ไปลงชื่อมีผมคนเดียวอยู่ฝั่งนี้ครับ

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ตอนนี้
 มีทั้งหมด ๓ พรรคที่ลงชื่อเข้ามานะครับ มีท่านอัครเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์ จากพรรค
 รวมไทยสร้างชาติ นะครับ แล้วก็ยังมีท่านร่มธรรม ขำนุรักษ์ จากพรรคประชาธิปไตย
 แต่ด้วยความเคารพนะครับท่าน เราก็ยังไม่รู้ว่าใครจะอยู่ฝ่ายค้าน ฝ่ายรัฐบาล ผมก็เลย
 คิดว่าสุดท้ายวันนี้เอาเป็นการเรียงลำดับการลงชื่อดีกว่าครับ

นายอัครเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์ (ราชบุรี) : ได้ครับ ขอขอบคุณท่านประธานครับ

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
 ขอขอบคุณครับ เชิญท่านเท่าพิภพครับ

นายเท่าพิภพ ลឹ้มจิตรกร (กรุงเทพมหานคร) : ขอขอบคุณท่านประธานครับ
 กระผม นายเท่าพิภพ ลឹ้มจิตรกร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบแบ่งเขต กรุงเทพมหานคร
 เขต ๒๔ ธนบุรี คลองสาน บางปะกอก พรรคก้าวไกลครับ วันนี้ก็ขออนุญาตอภิปราย
 เพื่อเสนอแนวทางให้กับรัฐบาลไม่ว่าพรุ่งนี้จะเป็นรัฐบาลใหม่หรือไม่ นะครับ แล้วก็
 ขอเน้นย้ำอีกครั้งเพราะเรื่องนี้ผมก็เคยพูดในสภาไปแล้ว เคยตั้งกระทู้ถามรัฐบาลที่จะ
 หมดวาระในพรุ่งนี้ไปแล้วนะครับว่ามันมีปัญหาในข้อของกฎหมายการบังคับต่าง ๆ
 แต่ก่อนอื่นเลยครับท่านประธาน ในฐานะผู้แทนราษฎรต้องขอบ่นหน่อยครับ เดือนก่อน
 ชาวบ้านก็มาบอกว่า สส. เท่ามาเอาถังดับเพลิงจากที่บ้านไปหน่อย ผมก็เอามาไว้บ้านตัวเอง
 นะครับ สัปดาห์ก่อนไปที่ห้างใหญ่ในเขตคลองสานของผม ไปเจอชาวบ้านเขาก็บอกว่า

สส. เท่าช่วยจับจูงมือผมโดยการขึ้นบันไดเลื่อนหน่อย ล่าสุดครับท่านประธาน ก่อนที่ผมจะมาสถานีผมก็ไปร่วมงานในเขตมาก่อนจะมาสภา ไปเจอชาวบ้านในตลาดบริเวณที่มีการสร้างรถใต้ดินอยู่บอกว่า สส. เท่าช่วยขุดดินมาถมรถไฟฟ้าให้หน่อย ผมก็บอกว่ายอันนี้มันก็จะเกินไป ซึ่งอันนี้ก็แสดงให้เห็น สะท้อนให้เห็นว่าความกังวลของชาวบ้านและประชาชนคนไทยในความไม่มั่นคงในชีวิตและทรัพย์สินมีอยู่มาก สิ่งที่เป็นสนทนาได้พูดไปหลายท่านแล้วเรื่องเกี่ยวกับโครงสร้างต่าง ๆ ผมไม่ขอจะพูดในเรื่องของทางวิศวกรรมเพราะไม่ได้จบวิศวกรรมมา แต่ผมจะพูดในฐานะนักกฎหมายที่ได้ตามประเด็นเกี่ยวกับประกาศของกรมบัญชีกลาง เรื่อง ระเบียบว่าด้วยการเลื่อนขั้นของผู้รับเหมาก่อสร้างโครงการของรัฐ หรือถ้าผมเรียกเป็นภาษาชาวบ้านง่าย ๆ ก็คือตัวก่อสร้างรับเหมานั้นเอง ซึ่งจะมีหลักเกณฑ์ครับท่านประธาน ตั้งแต่ขั้น ๖ ๕ ๔ ๓ ๒ ๑ ไปจนถึงขั้นพิเศษเลย ซึ่งอันนี้ครับ ถามว่าจะขึ้นขั้นอย่างไร เหมือนเล่นเกม ROV เหมือนเล่น Ragnarok เลย ก็คือค่อย ๆ เก็บ Level ไปเรื่อย ๆ อย่างเช่น ขั้น ๖ รับงานได้ไม่เกิน ๑๐ ล้านบาท จะรับงานขั้น ๕ จะเลื่อนเป็นขั้น ๕ ก็ต้องทำงาน ๕ ล้านบาทก่อนก็คือครึ่งหนึ่งของมูลค่างานสูงสุดที่รับได้ ดังนั้นครับ ไปอย่างนี้ไปเรื่อย ๆ จนถึงขั้นที่ ๑ พอขั้นที่ ๑ มีความไม่ชอบมาพากลอย่างยิ่งครับ ขั้นที่ ๑ ผู้รับเหมาขั้นที่ ๑ เขาทำงานได้สูงสุด ๕๐๐ ล้านบาท แต่การจะขึ้นเป็นขั้นพิเศษได้ ต้องทำงานมูลค่า ๔๕๐ ล้านบาทครับ ท่านประธาน ซึ่งถามว่ามันก็ได้นี้ รับได้ ๕๐๐ ล้านบาท ทำงาน ๔๕๐ ล้านบาท แต่อันนี้เป็น ๙๐ เปอร์เซ็นต์เลยนะครับ ถึงจะขึ้นขั้นพิเศษที่รับงานไม่จำกัดได้ และที่นี้ความไม่ชอบมาพากลนี้ผมไปดูสถิติการประมูลงานย้อนหลังมาพบว่าการประมูลงานของขั้น ๑ ที่มีผู้เล่นหลายรายมาก ๆ มีการประมูลแล้วพบว่าราคาลดต่ำกว่าราคากลางประมาณ ๑๕ เปอร์เซ็นต์ อันนี้ดูสถิติเฉลี่ยมา ๕ ปีย้อนหลังนะครับ แล้วก็พบว่าปีล่าสุดที่เราตั้งรัฐบาลเก่าอันใหม่นี้ครับ กลับกลายเป็นว่างานของขั้น ๑ นี้มีน้อยมากเหมือนบอกว่าจะไม่มีงานที่มีมูลค่า ๔๕๐ ล้านบาท หรือ ๕๐๐ ล้านบาท ให้ได้ประมูลเพื่อขั้น ๑ จะได้ขั้นขั้นไม่ได้ด้วยเหตุผลนี้ครับ ในประเทศนี้ผู้รับเหมาขั้นพิเศษที่รับงานตั้งแต่ ๕๐๐ ล้านบาทขึ้นไปได้

อย่างไม่จำกัดมีนับสิบลายได้ เป็นหลักสิบครึ่ง ดังนั้นเกิดการฮั้วประมูลกันอย่างหนักครับ ถ้าผมดูสถิติเทียบว่าชั้น ๑ ลดลง ๑๕ เปอร์เซ็นต์แล้ว ชั้นพิเศษไปดูครับ อย่างงานล่าสุด ผมเอาง่าย ๆ เลย ๑,๙๐๐ กว่าล้านบาท ท่านประธานรู้ไหมครับประมูลก่อสร้างเองอย่างเดียว ไม่พอนะครับ บริษัท ๒ บริษัทนี้ ประมูลเองด้วยงาน ๑,๙๐๐ เกือบ ๒,๐๐๐ ล้านบาท ประมูลต่ำกว่าราคากลาง ๕๐๐,๐๐๐ บาท ๕๐๐,๐๐๐ บาท เก่งเหลือเกิน ดังนั้นถ้ามาดูสถิติ การประมูลจากผู้รับเหมาชั้นพิเศษที่มีหลักสิบในประเทศนี้กลายเป็นว่าทำให้ตัวเลขจากราคากลางลดลงคิดเป็น ๐.๐๐๑ เปอร์เซ็นต์เท่านั้นเอง ผมคิดว่าถ้าเราแก้ระเบียบตรงนี้ ถ้ารัฐบาลใหม่แก้ระเบียบตรงนี้ได้เปิดให้มีการแข่งขันมากขึ้น เปิดให้มีงาน มีการขยับขึ้นมากขึ้น ๑. รัฐบาลจะสามารถประหยัดภาษีได้ไม่ต่ำกว่าปีละ ๕,๐๐๐ ล้านบาท ซึ่งเทียบเท่ากับงบประมาณกระทรวงสาธารณสุข งบ ๓๐ บาท บัตรทองที่ถูกตัดไปของ กทม. ที่ชาวบ้านชอบมาบ่นกับผมว่าโดนย้ายโรงพยาบาลบ้าง โรงพยาบาลไม่รับบัตรทองบ้าง แทนที่จะเข้าไปสู่กระเป๋าของผู้รับเหมาชั้นพิเศษ ซึ่งผมขอเปลี่ยนชื่อเป็นชั้นอภิสิทธิ์ ไม่ใช่ชื่อบุคคลนะครับ แต่เป็นอภิสิทธิ์ชน ซึ่งหลาย ๆ คน ก็อาจจะอยู่ในนี้ก็ได้ ซ่อนตัวอยู่ในพวกเรา มีอาชีพหนึ่ง หน้าที่หนึ่งเป็นนักการเมือง มีอาชีพหนึ่งก็อาจจะเป็นผู้รับเหมาก่อสร้างก็ได้ กฎเลยออกมาเป็นอย่างนี้เพื่อเอื้อประโยชน์ให้พวกฟ้องของตัวเอง เพื่อนำเงินสกปรกเหล่านี้ที่มาจากความสูญเสียไม่รู้กี่ชีวิตแล้วจากการรับเหมาที่ฮั้วประมูลกันแล้วก็ตัดขอยให้ผู้รับเหมาชั้นหนึ่ง เป็นเศษขนมปัง โดนบีบให้ทำงานไม่มีคุณภาพ โดนบีบให้เร่งเวลาแล้วเก็บหัวคิวอย่างที่ ท่าน สส. สุรเชษฐ์ ประวีณวงศ์วุฒิ ได้บอก สุดท้ายครับ มันคือการทุจริตเชิงนโยบาย ที่ไม่รู้ว่าเกิดขึ้นมานานแค่ไหนแล้ว ก็ต้องฝากนะครับ รัฐบาลใหม่เรามาหยุดวงจรนี้ ให้ถาวรด้วยกันและสภาแห่งนี้ช่วยตรวจสอบจับตาดูการฮั้วประมูลและประกาศต่าง ๆ ที่ทางราชการต่าง ๆ ได้ออกมาในระยะเวลา ๙ ปีนี้ด้วยนะครับ ขอขอบคุณมากครับ

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
 เชิญท่านณัฐชา บุญไชยอินสวัสดิ์ ครับ ท่านณัฐชาอยู่ไหมครับ ถ้าอย่างนั้นผมไปที่
 ท่านไชยामพวาน มันเพียรจิตต์ ครับ

นายไชยามพวาน มั่นเพียรจิตต์ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธาน ขออภัย สส. ป้ายแดงมือใหม่ครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ผม ปูอัด ไชยามพวาน มั่นเพียรจิตต์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเขตจอมทอง ยกเว้นแขวงขุนเทียน และเขต บางขุนเทียนเฉพาะแขวงท่าข้าม ท่านประธานที่เคารพครับ จากเหตุการณ์สะพานถล่ม ที่ลาดกระบังนั้นปฏิเสธไม่ได้ว่าท้ายที่สุดแล้วผมคงจะขอมาพูดถึงเรื่องของการเยียวยาครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ถ้าเราโยงไปเมื่อปีที่แล้วเหตุการณ์นี้คล้ายคลึงกันมากเกิดขึ้น กับคนจอมทองที่มีเกือบหมื่นคน พี่น้องประชาชนถ้าเราโยงไปดูข่าวจะทราบกันดี เมื่อ ๑ สิงหาคมปีที่แล้วมีเหตุการณ์เกือบหมื่นคนและคนที่เสียชีวิตนั้นคือประชาชน ในเขตจอมทองของผม ท่านประธานครับ เมื่อปีที่แล้วนั้นผมยังไม่ได้เป็นสมาชิกสภา ผู้แทนราษฎร แต่ผมพยายามสุดความสามารถที่จะพยายามหาความยุติธรรมเท่าที่จะทำได้ ใ้กับพี่น้องประชาชนในเขตผมนี้ ผมเลยอยากจะมาพูดถึง Detail จากประสบการณ์โดยตรง ว่ากระบวนการต่าง ๆ เหล่านี้ในการที่จะขอความเยี่ยวนั้นมันเกิดความผิดพลาด หลาย ๆ อย่าง และประชาชนก็ไม่ได้มีองค์ความรู้ต่าง ๆ เหล่านี้ ท่านประธานที่เคารพครับ ปีที่แล้วหลังจากวันสุดท้ายในงานศพเสร็จ พอวันเผาเสร็จปุ๊บกระบวนการจากภาครัฐ ที่มาแสดงความเสียใจกับพี่น้องประชาชนที่เสียชีวิตนั้น เมื่อผ่านจากเหตุการณ์วันเผานั้นก็ กลับตาลปัตรครับ การที่พี่น้องประชาชนนั้นพยายามจะทวงถามสิทธิในการเยี่ยวนั้น เริ่มยากขึ้น สิ่งที่ผมพบเจอที่เป็นปัญหาคือครับ

อย่างที่ ๑ คือประชาชนเขาไม่ทราบว่ากระบวนการต่อไปต้องทำอะไรบ้าง

อย่างที่ ๒ คือปฏิเสธไม่ได้ ท่านประธานครับ ไม่ใช่ประชาชนทุกคนที่เขา จะรู้ในข้อกฎหมาย

อย่างที่ ๓ คือกระบวนการระยะเวลาการรอคอยในการเยี่ยวนั้น ใครที่เป็น คนให้คำปรึกษากับพวกเขา สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้คือ Detail ที่เกิดขึ้นจริงกับมนุษย์และครอบครัว ของคน ๆ นี้ที่เสียชีวิตไปเขาไม่ทราบสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เลยครับ สิ่งที่ผมได้รับกลับมาก็คือ เขามอบอกว่า ปูอัด นี่คือนี่ที่ภาครัฐมอบความยุติธรรมให้กับพวกเขาหรือ นี่คือนี่ที่ผม

จำได้ติดใจเลยวันนั้นจนมาถึงวันนี้ว่าเหตุการณ์ที่ลาดกระบังครั้งนี้ควรจะสร้างโครงสร้างที่ดีขึ้นมาในอนาคตในการเยียวยา ท่านประธานที่เคารพครับ ผมจะยกตัวอย่างให้ดูว่าการเยียวยา มันมีปัญหาอย่างไรบ้าง ในถนนพระราม ๒ เมื่อวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๖๖ เกิดเหตุการณ์ที่ศาลเจ้าแม่จุก ถนนพระราม ๒ ผังขาออก แขวงสามยุค เขตบางขุนเทียน เกิดเหตุการณ์คานปูนตกทับคนงานเสียชีวิต เกิดเหตุอยู่บริเวณเกาะกลางถนนเป็นโครงการทางด่วนถนนพระราม ๒ บ้านแพ้ว คานปูนขนาดกว้าง ๓ เมตร ยาว ๑๐ เมตร ตกลงมาทับร่างนายวรวิทย์ ขอไม่เอ่ยนามสกุลนะครับ อายุ ๕๔ ปี เป็นคนหนองบัวลำภู ซึ่งเป็นคนงานเสียชีวิต แต่การเยียวยาก็เยียวยาตามระเบียบราชการ คนที่ใช้รถก็ถูกฟ้องในศาลแพ่งเรียกค่าเสียหาย ๕๐๐,๐๐๐ บาท แต่ท่านประธานเชื่อไหมครับว่ากระบวนการเยียวยานั้นคือเอาค่าเสียหายคำนวณรายได้บวกกับอายุขัย ถ้าท่านคำนวณดี ๆ บาง Case ที่เกิดภัยพิบัติจากภาครัฐนี้ประชาชนผู้เสียหายในประเทศนี้อาจมีค่าไม่ถึงล้าน อันนี้คือเรื่องจริงที่เกิดขึ้นมาแล้ว แล้วเป็นโครงสร้างที่เรายังไม่เคยถูกการแก้ไขมาก่อน เพราะฉะนั้นท่านประธานครับนี่เป็นแค่ข้อมูลเบื้องต้นที่ผมมาพูดกับท่านประธานว่ามีเหตุการณ์แบบนี้เกิดขึ้นจริง ๆ และเกิดขึ้น กับคนจอมทอง และคาบเกี่ยวเดียวกันกับพี่น้องลาดกระบังที่เกิดเหตุการณ์สะพานถล่มตรงนี้ ผมหมายมั่นว่าต่อไปนี่พวกเราในฐานะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพวกเราจะร่วมกันสร้างโครงสร้าง ที่ส่งต่อความยุติธรรม และความเป็นธรรมให้กับพี่น้องประชาชนผู้เสียชีวิตอย่างสุดความสามารถและภัยพิบัติที่เกิดขึ้นจากภาครัฐหรือภัยพิบัติที่เกิดขึ้นจากธรรมชาติในอนาคตพวกเขาควรจะได้ความยุติธรรมและสะดวกสบายมากกว่านี้ครับ

ท้ายที่สุดท่านประธานครับ ผมขอฝากท่านประธานส่งต่อไปยังกรุงเทพมหานคร ในการให้ความยุติธรรม และความเป็นธรรม และอำนวยความสะดวกทุกทางให้แก่ผู้เสียชีวิตจากเหตุการณ์สะพานถล่มลาดกระบังในครั้งนี้ ขอแสดงความเสียใจและขอบคุณท่านประธานมากครับ ขอขอบคุณมากครับ

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
 ขอขอบคุณครับ เชิญท่านสุภณัฐ มินชัยนันท์ ครับ

นายสุภณัฐ มินชัยนันท์ (กรุงเทพมหานคร) : เรียนท่านประธานสภาที่เคารพ
 กระผม นายสุภณัฐ มินชัยนันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร เขต ๙ บางเขน
 จตุจักร หลักสี่ จากพรรคก้าวไกล จากเหตุการณ์สะพานถล่มของโครงการสะพานยกระดับ
 อ่อนนุช-ลาดกระบัง ผมขออธิบาย Background ของโครงการนี้คร่าว ๆ เพื่อประโยชน์
 ของเพื่อนสมาชิกและพี่น้องประชาชนทางบ้าน สำหรับท่านที่อาจจะยังเข้าใจไม่ครบถ้วน
 นะครับ โครงการสะพานยกระดับอ่อนนุช-ลาดกระบัง เจ้าของโครงการคือกรุงเทพมหานคร
 เป็นสะพานรูปแบบ Segmental Box Girder Box Girder คืออะไรครับ คือรูปแบบ
 Design แบบกล่อง Segmental แปลว่ามาจากชิ้น ๆ เป็นช่วง ๆ มันคือสะพานคอนกรีต
 ที่เป็นช่วง ๆ รูปแบบกล่องนำมาอัดรวมกันร้อยด้วยลวด รูปแบบนี้เป็นโครงการรูปแบบ
 ที่สร้างอย่างสากลทั่วไปในการสร้างสะพานที่เราจะเห็นอยู่ตามกรุงเทพมหานครทั่วไป
 ทั้งสะพานข้ามแยกต่าง ๆ หรือแม้กระทั่งรถไฟฟ้าก็ใช้กลุ่มเทคโนโลยี วิธีการสร้าง
 คล้ายคลึงกันมาก ส่วนของสะพานมี ๒ ส่วนครับ เสากับคาน ง่าย ๆ ครับ เสาแนวตั้ง
 คานแนวนอน วิธีการสร้างมีหลายท่านอาจจะพูดถึงว่าเป็นสาเหตุของปัญหาหรือเปล่า จาก
 TOR เดิมของกรุงเทพมหานครกำหนดไว้ว่าวิธีการก่อสร้างแบบนี้ให้ใช้วิธีการเทหล่อ
 กับที่ซึ่งเป็นวิธีดั้งเดิม วิธีนี้ก็คือเราต้องตั้งนั่งร้านที่พื้นขึ้นไปแล้วก็หล่อสะพานไปเรื่อย ๆ
 ซึ่งเป็นวิธีที่ช้า ซึ่งอาจจะเหมาะกับการทำถนนที่ตัดใหม่โดยที่ไม่มีพี่น้องประชาชนสัญจร
 แต่บริเวณดังกล่าวมีการจราจรติดขัดเกิดความล่าช้า แล้วก็ต้องมาเช่าจากโควิดด้วย
 จึงทำให้มีการเปลี่ยนรูปแบบเป็นรูปแบบ Segmental Box Girder โดยการใช้ Launching
 Truss หรือบางท่านอาจจะเรียกว่า Girder Launcher Girder Launcher คืออะไรครับคือ
 โครงเหล็กที่ตั้งลอยอยู่บนเหนือสะพาน ถ้าพูดง่าย ๆ มันก็คือนั่งร้านลอยฟ้านี้เองครับ
 Concept ของเขาคือการดึงช่วงสะพานกับตัว Box Girder ที่เป็นกล่อง ๆ ขึ้นไปที่ละชั้น ๆ
 แล้วร้อยด้วยลวด เมื่อร้อยเสร็จปั๊บเราก็จะอัดแรงทำให้แต่ละชั้นชิดกันแล้วอยู่เป็น

สะพานได้ วิธีการนี้ก็ต้องบอกว่าใช้กันทั่วโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับพื้นที่ถนนที่มีพื้นที่น้อยจำเป็นต้องปิดถนนได้น้อยที่สุด แล้วก็โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิธีการข้ามแยกต่าง ๆ ข้ามสะพานต่าง ๆ ซึ่งผมคิดว่าการแก้ไขวิธีการก่อสร้างอาจจะไม่ใช่ปัญหาหลัก แต่ต้องสังเกตว่าทำไม TOR ออกมาประมูลอย่างหนึ่ง แล้วต้องมาแก้แบบอีกแบบหนึ่ง ทั้งที่วิธีนี้เป็นวิธีการที่ใช้กันทั่วกรุงเทพมหานครอยู่แล้ว วิธีใหม่แบบใช้ Launching Truss ตัวนี้เป็นวิธีการที่สร้างอยู่แล้ว และทางกรุงเทพมหานครผู้ออกแบบเองก็ควรต้องทราบอยู่แล้ว แต่กลับให้มีการประมูลโดยใช้วิธีแบบเทหล่อกับที่ หมายความว่าอาจจะจะมีเรื่องของมูลค่าของโครงการที่แตกต่างกันหรือไม่ หรืออาจจะมีความง่ายสำหรับการที่เราจะสามารถจ้าง Sub ไปตัดงานบางส่วนกินเปอร์เซ็นต์แล้วจบงานกัน ที่นี้ถ้าเกิดมามองเรื่องของสาเหตุว่าน่าจะเกิดจากอะไร ปกติแล้วสาเหตุการถล่มของการก่อสร้างแยกง่าย ๆ มีอยู่ ๓ ประเภท ๑. ก็คือระหว่างการก่อสร้าง ๒. คือมาจากเครื่องจักร ๓. คือมาจากสิ่งแวดล้อมภายนอก อาทิแผ่นดินไหวหรือน้ำท่วม ซึ่งตรงนี้ผมคิดว่าเราควรตัดทิ้งนะครับ ถ้าเกิดมองในส่วนของการก่อสร้างอาจจะแยกได้ ๒ ส่วน ๑. มาจากช่วงเสา ก็คือแนวตั้ง หรือว่า ๒. มาจากระหว่างการสร้างคานคือแนวนอน ระหว่างช่วงการที่สร้างเสานี้ผมคิดว่าเราน่าจะตัดทฤษฎีนี้ออกจากภาพ Video ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นตามหน้าข่าว คิดว่าไม่น่าจะเป็นเรื่องของการสร้างเสา แต่อาจจะเป็นเรื่องของระหว่างการสร้างคานด้วยตัว Launching Truss นี้เอง จาก Video เราจะเห็นว่าคานร่วงลงมาเกือบทั้ง Slab แปลว่าต้องอยู่ในขั้นตอนที่เตรียมใกล้จะเสร็จแล้ว เนื่องจากว่าต้องมีลวดอยู่ภายใน เพราะฉะนั้นอาจจะเป็นไปได้ตามที่ สส. สุรเชษฐ์กล่าวไว้คือด้วยทฤษฎี Wet Joint นั่นเอง อีกส่วนหนึ่งที่ผมคิดว่ายังไม่มีใครพูดถึงคือเรื่องของปัญหาที่มาจากอุปกรณ์ ก็คือตัวเครื่องจักรมีการตรวจสอบหรือไม่ เครื่องจักรเก่าหรือไม่ ตัว Launching Truss มีการตัดแปลงหรือไม่ มีการตรวจ Check สภาพหรือเปล่า ทั้ง ๓ Scenario นี้ผู้รับเหมาต้องเป็นผู้รับผิดชอบแน่นอน แต่เหตุการณ์แบบนี้ไม่มีใครอยากให้เกิดขึ้น ไม่ควรที่จะปล่อยให้เป็นการวิเวกหล่มคอกนะครับ ผมอยากเสนอท่านว่าสภาแห่งนี้เราควรมาสร้างมาตรฐานระหว่างการก่อสร้างกัน

ให้มากและปลอดภัยยิ่งขึ้น โดยที่ว่าหนึ่งในนั้นก็คือการ Update ขั้นตอนการก่อสร้าง Online ทุกเดือน และมีเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ มีประสบการณ์มากพอ มี Qualification ที่ชัดเจนในการที่จะเข้าควบคุมงานอย่างตลอดเวลา ในส่วนของอุปกรณ์เราต้องมีกฎหมาย และมาตรการในการตรวจสอบคุณภาพที่ชัดเจนและดีกว่านี้ และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ต้องตรวจสอบว่าอุปกรณ์นี้มีการดัดแปลงมาแล้วหรือไม่

สำหรับพี่น้องผู้เสียหายและญาติผู้เสียชีวิตเราควรขดเชยอย่างเร่งด่วน และมีมูลค่าที่เหมาะสม และสำหรับพี่น้องผู้ใช้แรงงานท่านจะสังเกตได้ตามหน้าข่าวว่า ทุกคนไม่มีใครที่จะใส่ Safety เลย ไม่มี Safety Helmet ไม่มีเสื้อ ไม่มีถุงมือ ไม่มีรองเท้านี่ต้องเป็นสิ่งที่ต้องถูกบังคับลงไปตามกฎหมายเพื่อความปลอดภัยและเป็นสากลของผู้ใช้แรงงาน ของเจ้าหน้าที่ที่เข้าร่วมของโครงการก่อสร้าง

ท้ายนี้ผมอยากเรียกร้องไปยังกรุงเทพมหานคร สำนักงานโยธา วิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย ให้รีบตรวจสอบสาเหตุของปัญหาเหล่านี้และวางมาตรการในการป้องกันการแก้ไขปัญหาเหล่านี้ในอนาคต เพื่อสวัสดิการของประชาชนและสวัสดิภาพของผู้ใช้แรงงานในโครงการก่อสร้างครับ ขอขอบคุณครับ

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอขอบคุณครับ ต่อไปเชิญท่านอัครเดช วงศ์พิทักษ์โรจน์ นะครับ แล้วก็ต่อยด้วยท่านสิริลภัส กองตระการ ครับ

นายอัครเดช วงศ์พิทักษ์โรจน์ (ราชบุรี) : กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ กระผม นายอัครเดช วงศ์พิทักษ์โรจน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดราชบุรี เขต ๔ พรรครวมไทยสร้างชาติ ก่อนอื่นต้องขอแสดงความยินดีกับท่านประธานที่ได้รับการโปรดเกล้าฯ ให้ดำรงตำแหน่งรองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง ก็ขอแสดงความยินดีกับท่านด้วยนะครับ ผมขออภิปรายในญัตติในส่วนที่มีผู้ยื่นญัตติด่วนเรื่องของเหตุการณ์สะพานถล่มที่ลาดกระบัง ซึ่งผมเองในนามของพรรครวมไทยสร้างชาติก็ต้องขอแสดงความเสียใจกับผู้เสียชีวิต แล้วก็ผู้บาดเจ็บ แล้วก็

ขอแสดงความห่วงใยกับผู้ปฏิบัติหน้าที่อยู่ในขณะนี้ในการที่จะกอบกู้สถานการณ์ แล้วก็ขอให้ผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบได้เร่งไปดูแลพี่น้องประชาชนที่ได้รับการบาดเจ็บ แล้วก็ไปเยียวยาสมาชิกครอบครัวผู้สูญเสียชีวิตด้วย อันนี้ก็คือสิ่งที่พรรคกรรมไทยสร้างชาติเป็นห่วงนะครับ

ประเด็นที่ ๒ ครับท่านประธาน ก็ขอให้ผู้ว่า กทม. ได้เร่งตรวจสอบหาสาเหตุที่เกิดเหตุการณ์นี้ ในขณะที่สะพานได้มีการพังหลายเกิดขึ้นในระหว่างการก่อสร้าง ก็ขอให้ท่านผู้ว่า กทม. ได้มีการขยายผลการตรวจสอบไปยังสะพานอื่น ๆ ด้วยในกรุงเทพมหานครที่มีการก่อสร้าง แล้วก็หลาย ๆ สะพานมีอายุการใช้งานที่ยาวนาน เพื่อป้องกันเหตุสะพานพังถล่ม อันนี้คือสิ่งที่อยากจะให้ทางท่านประธานได้ส่งเรื่องไปให้ทางผู้ว่า กทม. ได้เร่งดำเนินการ

ประเด็นที่ ๓ เมื่อเร่งหาสาเหตุได้แล้วว่าสะพานที่พังถล่มลงมานี้มีสาเหตุมาจากอะไร ก็ขอให้สรุปสาเหตุนี้ แล้วก็มาขยายผลไปให้รัฐบาลได้เร่งดำเนินการส่งหาสาเหตุนี้ไปให้หน่วยงานที่มีการก่อสร้างสะพานไปยังพื้นที่อื่น ๆ ทั่วประเทศที่มีหลายหน่วยงาน ท่านประธานก็จะเห็นว่าหน่วยงานที่ใช้ในการก่อสร้างไม่ใช่มีเฉพาะกระทรวงคมนาคมที่ดูแลกรมทางหลวงหรือกรมทางหลวงชนบทอย่างเดียว เราเองในฐานะผู้แทนเวลาไปลงพื้นที่เราก็ทราบว่า การก่อสร้างสะพานเป็นภารกิจหลายหน่วยงาน นอกจากจะเป็นกรมทางหลวง กรมทางหลวงชนบทอย่างที่เรียนท่านประธานแล้ว ก็มีกรมโยธาธิการและผังเมือง นอกจากนี้ยังมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เมื่อ กทม. ได้สาเหตุแล้วก็อยากให้ทางรัฐบาลได้ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นกระทรวงมหาดไทย กระทรวงคมนาคมที่มีหน่วยงานในการสร้างสะพานเอาสาเหตุนั้นมาสรุปแล้วก็บูรณาการในการแก้ไขปัญหา ในการป้องกันไม่ให้เกิดปัญหานี้กับพี่น้องประชาชน ซึ่งจะสร้างความสูญเสียในชีวิตและทรัพย์สินต่อพี่น้องประชาชน ซึ่งจะเกิดแบบนี้อีกไม่ได้ ในเมื่อเราเกิดเหตุนี้แล้วก็ขอให้ใช้เหตุการณ์นี้มาเป็นบทเรียน แล้วหามาตรการป้องกัน

ประเด็นที่ ๔ พื้นที่ที่ผมได้ดูแลพี่น้องประชาชนก็คือที่อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี ครับท่านประธาน ตอนนี้ก็มีความเป็นห่วงเหมือนกัน เพราะว่าผมเองเมื่อเป็น สส. สมัยที่แล้วก็ได้มีการผลักดันโครงการหนึ่งก็คือโครงการก่อสร้างสะพานข้ามแม่น้ำแม่กลอง ขยายช่องจราจรจาก ๒ ช่องจราจร เป็น ๔ ช่องจราจร เพราะว่าถนนเส้นนี้เป็นถนนเส้นที่มีการจราจรแออัด ก็ได้ใช้กลไกสภา ไม่ว่าจะป็นข้อหารือ ไม่ว่าจะป็นกระทู้ในการผลักดันให้เกิดโครงการนี้ในการขยายถนน ๔ Lane ในการข้ามสะพานข้ามแม่น้ำแม่กลองที่สี่แยกไฟแดงที่อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี แล้วก็ขยายถนนจากตำบลเบิกไพร ไปจนถึงตำบลหนองปลาหมอ ซึ่งเส้นนี้การจราจรมาก ท่านประธานปัญหามันเป็นอย่างนี้ครับ เมื่อมีการขยายสะพานถ้าเราทุบสะพานเดิมนี้พี่น้องประชาชนก็จะไม่มีสะพานใช้ ที่ผ่านมาก็ได้มีการประชุมหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ผมเองก็ได้ส่งตัวแทนเข้าไปประชุมด้วยเนื่องจากติดประชุมสภา ก็เลยได้ข้อสรุปว่าเราจะทำสะพานไปด้วยแล้วก็ใช้สะพานเก่าไปด้วย หลังจากที่เรารื้อเสร็จเราก็จะทุบสะพานเก่าไป สิ่งที่น่าเป็นห่วงก็คืออะไร ท่านประธานครับ ที่ผมยกมาอภิปรายในวันนี้ก็คือการก่อสร้างไปด้วยแล้วก็ใช้ไปด้วย ขณะที่ลาดกระบังนี้เราสร้างอย่างเดียวยังมีอุบัติเหตุเกิดขึ้น แต่ที่อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรีของผมกำลังสร้างสะพานอยู่ที่นี่สร้างไปด้วยใช้ไปด้วย เพราะถ้าทุบแล้วสร้างอย่างเดียวพี่น้องประชาชนต้องไปใช้สะพานข้างเคียงซึ่งก็จะเกิดความไม่สะดวก ฉะนั้นอันนี้ก็ขอให้ทางรัฐบาลได้ลงไปกำกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไปดูเพื่อไม่ให้เกิดเหตุการณ์อย่างนี้กับพี่น้องประชาชนอีกนะครับ ก็เลยขออนุญาตใช้เวทีนี้ได้เสนอมาตรการเพื่อให้ท่านประธานได้ส่งให้ทางรัฐบาลได้กำกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไปดำเนินการ แล้วก็ขอแสดงความเสียใจและความห่วงใยมาถึงพี่น้องประชาชนที่ได้รับผลกระทบในครั้งนี้อย่างนี้ครับ ขอขอบคุณท่านประธานครับ

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ขอบคุณครับ เชิญท่านสิริภัส กองตระการ แล้วก็อีกท่านหนึ่งที่ลงชื่อเป็นท่านสุดท้ายคือ

ท่านรัฐมนตรี ข่านูร์กีซ มีท่านใดต้องการอภิปรายอีกไหมครับ ผมขอเป็นท่านสุดท้ายนะคะ
มีท่านสุเทพ อุ๋อัน อีกท่านหนึ่งนะคะ แล้วก็ท่านณัฐชา

นายณัฐชา บุญไชยอินสวัสดิ์ (กรุงเทพมหานคร) : เมื่อสักครู่นี้ผม
ได้แจ้งความประสงค์ที่หน้าบัลลังก์ไปแล้วครับ ท่านประธานครับ

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เชิญท่านสิริลภัส กองตระการ แล้วก็ท่านรัฐมนตรี ข่านูร์กีซ แล้วก็ท่านที่เหลือก็ลงชื่อ
ตามนี้เลยนะคะ ขอบขอบคุณครับ

นางสาวสิริลภัส กองตระการ (กรุงเทพมหานคร) : สวัสดีค่ะ ท่านประธาน
ที่เคารพคะ ดิฉัน สิริลภัส กองตระการ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร
เขต ๑๔ จากพรรคก้าวไกล มีเพื่อน ๆ สมาชิกหลายท่านที่ได้อภิปรายในเรื่องของ
ปัญหาการศึกษาหาข้อเท็จจริงไปแล้ว แต่แล้วยังมีอีกประเด็นหนึ่งที่ดิฉันอยากจะใช้พื้นที่
และเวลาเล็ก ๆ นี้นี้ แต่ขอให้เป็นพื้นที่และเวลานี้เป็นพลังที่ยิ่งใหญ่ในการส่งเสียงและ
เป็นกระบอกเสียงในเรื่องของการเยียวยาเรื่องของสุขภาพจิตของคนที่ประสบภัย
ในเหตุการณ์สะพานถล่มในครั้งนี้ค่ะ หลาย ๆ ท่านได้พูดไปแล้วเรื่องของการเยียวยา
ในด้านต่าง ๆ แต่ว่าดิฉัน คิดว่ายังมีอีกส่วนหนึ่งที่หลายหน่วยงาน หลายฝ่าย หรือว่า
สังคมไทยยังมองข้ามไปนั่นก็คือเรื่องของสุขภาพจิต ยังไม่ได้มีการตั้งคำถามเลยว่า
ครอบครัวผู้สูญเสียได้มีภาวะเครียด ภาวะซึมเศร้าหรือไม่ หรือคนที่อยู่ในเหตุการณ์
สะพานถล่มวันนั้นจะมีภาวะเสี่ยงในการเป็นโรค PTSD หรือไม่ PTSD ก็คือโรค Post-
Traumatic Stress Disorder หรือว่าโรคเครียดภายหลังเผชิญเหตุการณ์สะเทือนขวัญ
ซึ่งโรคนี้หลาย ๆ คนถ้าเผชิญกับภาวะนี้ไม่สามารถที่จะใช้ชีวิตได้อย่างปกติอีกต่อไป
ดิฉันเลยอยากจะขอใช้เวลาเล็ก ๆ และพื้นที่เล็ก ๆ นี้นี้ในพื้นที่สภานี้ในการที่จะเป็น
กระบอกเสียงให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ลงมาเยียวยา นอกเหนือจากเรื่องของการ
เยียวยาในด้านเงินหรือด้านต่าง ๆ แล้ว การเยียวยาเรื่องสุขภาพจิตก็เป็นเรื่องที่สำคัญ
อันนี้คือเรื่องของระยะสั้น ในเรื่องของระยะกลางและระยะยาวก็อยากจะผลักดันให้

สุขภาพกายกับสุขภาพใจได้รับการเข้าถึงและการรักษาไม่แพ้กัน ก็อยากจะฝากพื้นที่
ตรงนี้ในการ Raise ประเด็น Awareness ตรงนี้ไว้ให้ด้วยค่ะ ขอขอบคุณท่านประธานค่ะ

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เชิญท่านร่มธรรม ขำนุรักษ์ ครับ

นายร่มธรรม ขำนุรักษ์ (พัทลุง) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ
กระผม ร่มธรรม ขำนุรักษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดพัทลุง พรรคประชาธิปัตย์

ลำดับแรก ผมขอแสดงความเสียใจกับครอบครัวของผู้เสียชีวิตนะครับ
เบื้องต้น ๒ รายคือนายอรรฐ สัจจรักษ์ และนายฉัตรชัย ประเสริฐ ผู้เสียชีวิตจาก
เหตุการณ์สะพานถล่มลาดกระบัง ในวันที่ ๑๐ กรกฎาคมที่ผ่านมาหนึ่งในผู้เสียชีวิต
นายฉัตรชัย ประเสริฐ เป็นวิศวกรโครงการก่อสร้างสะพานทางยกระดับอ่อนนุช-ลาดกระบัง
ท่านนี้เป็นคนพัทลุง เป็นคนบ้านเดียวกับผม และคนพัทลุงอีกหลาย ๆ คนได้เข้ามา
ทำงานรับราชการ มาอยู่อาศัย มาทำงานในกรุงเทพมหานครเป็นจำนวนมากครับ
การจากบ้านมาเพื่อทำงานดูแลครอบครัวและรับใช้สังคม การสูญเสียในครั้งนี้จึงเป็น
การสูญเสียของวิศวกรมือดีในแวดวงก่อสร้าง เป็นการสูญเสียบุคคลที่เป็นเสาหลักของ
ครอบครัวที่ต้องรับผิดชอบทั้งลูก ภรรยา และครอบครัว ในนามของตัวแทนของคน
จังหวัดพัทลุงผมขอแสดงความเสียใจต่อการสูญเสียครั้งนี้ครับ และนอกจากนี้ผม
ขอแสดงความเห็นใจไปถึงผู้ได้รับบาดเจ็บและได้รับความเสียหายต่อทรัพย์สินจาก
เหตุการณ์ในครั้งนี้ ท่านประธานครับ เหตุการณ์ในครั้งนี้สะท้อนความสำคัญของมาตรฐาน
ความปลอดภัยต่อประชาชนจากการก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐานในกรุงเทพมหานครและ
อีกหลาย ๆ แห่งทั่วประเทศไทย ในรอบ ๑ ปีที่ผ่านมา ท่านประธานครับ เกิดอุบัติเหตุ
การก่อสร้างเป็นข่าวใหญ่ ๆ แล้วอย่างน้อย ๕ ครั้ง เหตุหลัก ๆ ที่เป็นข่าวดัง ๆ ส่วนใหญ่
อยู่ในถนนพระราม ๒ นอกจากเหตุที่ลาดกระบังแล้วก่อนหน้านี้ เมื่อวันที่ ๗ พฤษภาคม
๒๕๖๖ เกิดเหตุจุดสร้างทางด่วนตรงข้ามศาลเจ้าแม่เงา ถนนพระราม ๒ เขตบางขุนเทียน
เกิดเหตุคานปูนตกทับคนงานเสียชีวิต เมื่อวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๖๕ เกิดเหตุแผ่นปูน

สะพานกลับรถที่อยู่ระหว่างปิดซ่อมบำรุงหล่นลงมาทับรถยนต์หลายคันบนถนนพระราม ๒ ฝั่งมุ่งหน้าเข้ากรุงเทพฯ หน้าโรงพยาบาลวิภาวธรรม ทำให้มีผู้เสียชีวิตในเหตุการณ์ ๑ ราย และอีกหลาย ๆ ราย เหตุการณ์ ท่านประธานครับ จากกรณีนี้ผมขออนุญาตอ้างอิง ข้อมูลของท่านดอกเตอร์สุชัชวีร์ สุวรรณสวัสดิ์ ซึ่งท่านเป็นอดีตนายกสภาวิศวกร และ อดีตนายกวิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ ท่านได้ตั้งคำถามและ เสนอแนะผ่านช่องทาง Social Media และช่องทางสื่อถึงการวิบัติของโครงการก่อสร้าง ทางยกระดับอ่อนนุช-ลาดกระบัง โดยตั้งคำถามในการหาสาเหตุที่แน่ชัดว่าต้องพิสูจน์ ด้วยหลักวิศวกรรม อย่างแรกคือต้องหาสาเหตุว่าคานร่วงหล่นมาได้อย่างไร อาจจะ เกิดจากอุปกรณ์ หรือกระบวนการทำงานที่ผิดพลาดหรือไม่ ด้านที่ ๒ ทำไมเสาตอม่อ ถึงขาดสะบั้น อาจจะเกิดจากเหล็กเสริมเพียงพอหรือไม่ หรือคอนกรีตรับน้ำหนักกำลังได้ หรือไม่ ๓. เสาเข็มทรุดตัวหรือไม่ อาจจะเกิดจากเสาเข็มมีความบกพร่องรับน้ำหนักได้ ตามที่ออกแบบหรือไม่ และก่อนหน้านี้นะครับ คุณสุชัชวีร์ก็ได้แสดงความเห็น ความห่วงใย จากโครงสร้างโครงการสร้างสะพานข้ามถนนอ่อนนุช เขตลาดกระบัง ซึ่งก่อนหน้านี้ได้ เห็นหลายปัญหาชัดเจนจากโครงการนี้นะครับ ๑. ก็คือมีเครื่องจักรขนาดใหญ่ทำงาน ในพื้นที่ อาจจะไม่มีแนวป้องกันที่เพียงพอที่ทำให้เกิดความเสียดต่อบุติเหตุของหล่น ทำให้ประชาชนเดือดร้อนถึงชีวิต ๒. อาจจะเห็นปัญหาของถนนยุบจากการก่อสร้าง เสียดต่อบุติเหตุ โดยเฉพาะรถจักรยานยนต์ของเด็กนักเรียน ๓. เป็นปัญหาที่ทำให้รถติดสาหัส เพราะการก่อสร้างในพื้นที่บางช่วงก่อสร้างเสร็จแล้วก็ต้องคืนพื้นที่ให้ประชาชนผู้สัญจรได้ นอกจากนี้คุณสุชัชวีร์จากที่ลงพื้นที่ตรวจสอบการวิบัติของหลาย ๆ โครงสร้างสะพาน ก็มักจะเกิดอุบัติเหตุขณะทำงานกรณีดังนี้ครับ ๑. นั่งร้านคนงานพัง เนื่องจากทั้งดินอ่อน รับน้ำหนักนั่งร้านไม่ได้ หรือไม่ได้ค้ำยันกับโครงสร้างที่มั่นคงแข็งแรง ทำให้คนงานบาดเจ็บ และเสียชีวิตบ่อยครั้ง ๒. ไม้แบบรองรับการเทคอนกรีตเสาและคานพังเพราะรับน้ำหนัก ขณะเทคอนกรีตไม่ได้ หรือเทผิดจังหวะทำให้ไม้แบบเอียงพังหรือเสา ค้ำยันไม้แบบ วางบนดินอ่อนเกินไปก็สามารถพังลงมาได้ ๓. คานหล่น อาจจะเกิดเหตุคานหล่นขณะติดตั้ง

เนื่องจาก Crane ยกหรือหล่นขณะวางพาดบนเสาหลายครั้งหล่นลงมาใส่รถที่สัญจรอยู่ข้างล่าง ๔. Crane ล้ม อาจเกิดบางกรณีที่ใช้ Crane ไม่ถูกขนาด เล็กเกินไปที่จะยกโครงสร้างน้ำหนักมาก บ่อยครั้งพลิกคว่ำเป็นอันตรายทั้งคนขับ Crane และคนงานในพื้นที่ ท่านประธานครับ เพราะอุบัติเหตุจากการก่อสร้างสะพานเกิดขึ้นบ่อยครั้งหลายครั้งมีผู้เสียชีวิต มีทรัพย์สินเสียหาย ผมจึงมีข้อเสนอแนะ ๓ ข้อเสนอแนะครับ

อันดับแรก ผมขอให้ภาคส่วนที่เกี่ยวข้องได้รับฟังข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของท่านดอกเตอร์สุชัชวีร์ สุวรรณสวัสดิ์ ซึ่งท่านเป็นอดีตนายกสภาวิศวกร และอดีตนายกวิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ เกี่ยวกับปฏิบัติการของโครงสร้างทางยกระดับอ่อนนุชและลาดกระบังในครั้งนี้

๒. ผมขอให้รัฐบาลและกรุงเทพมหานครคำนึงว่าในการทำงานก่อสร้างสะพานต้องคำนึงถึงความปลอดภัย ต้องทำงานตามมาตรฐานและความปลอดภัยที่เคร่งครัด และต้องระมัดระวังอยู่ตลอดเวลา ไม่ใช่เรื่องยากนะครับ ที่เราจะต้องป้องกันอุบัติเหตุก่อนที่มันจะเกิดขึ้นนะครับดีกว่ามาแก้ทีหลัง หลายอย่างไม่สามารถทดแทนได้ โดยเฉพาะเรื่องชีวิตของประชาชน รวมไปถึงอุบัติเหตุอื่น ๆ ที่เกิดขึ้นในช่วงที่ผ่านมาั้นะครับ ขออนุญาตท่านประธานอีกนิดเดียวครับใกล้เสร็จแล้วนะครับ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของโครงสร้างถนนพัง ถัดไปเพลิงระเบิด ทางเลื่อนที่ชำรุด และอุบัติเหตุสะพานล่มในครั้งนี้

๓. ผมขอให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ดูแลครอบครัวผู้เสียชีวิตที่ได้รับบาดเจ็บผู้เสียหายในทรัพย์สินอย่างเต็มที่ ทราบว่านายฉัตรชัย ประเสริฐ เป็นวิศวกรของโครงการเป็นคนพัทลุงและเป็นเสาหลักของครอบครัวที่มีบุตรชาย ๒ คน วัย ๖ ปี และ ๑๓ ปี ผมขอแสดงความเสียใจกับครอบครัวผู้เสียชีวิตอีกครั้งหนึ่ง และขอให้เหตุการณ์ครั้งนี้เป็นครั้งสุดท้ายครับ ขอขอบคุณครับ

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ครับ เชิญท่านสุเทพ อุ๋อัน แล้วก็ตามด้วยท่านณัฐชา บุญไชยอินสวัสดิ์ ครับ

นายสุเทพ อุ๋อัน (แบบบัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ
 กระผม นายสุเทพ อุ๋อัน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคก้าวไกล คนใช้แรงงาน
 ท่านประธานครับ หลายครั้งหลายหนที่เกิดปัญหาอุบัติเหตุที่ทำให้คนใช้แรงงานต้อง
 รับผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการผิดพลาดจากกระบวนการต่าง ๆ ชัดเจนครับแต่ทุกครั้งที่เกิดขึ้น
 คนที่รับผิดชอบความเสียหายก็คือคนใช้แรงงาน คนใช้แรงงานไม่ว่าระดับวิศวกร ระดับคนงาน
 เขาก็มีครอบครัวที่จะต้องดูแล ดังนั้นครั้งนี้ครับ ท่านประธาน อยากจะให้เป็นครั้งสุดท้าย
 ของการเกิดอุบัติเหตุและไม่มีระบบในการรองรับดูแล เมื่อประมาณหลายสิบปีที่แล้ว
 ได้เกิดเพลิงไหม้ที่โรงงานตุ๊กตาเคเดอร์ ขบวนการแรงงานออกมาผลักดันให้มีกฎหมาย
 ด้านความปลอดภัยก็ได้มีกฎหมายเกิดขึ้น แต่กฎหมายนั้นที่ผ่านมาในขณะนั้นไม่ได้ถูกบังคับใช้
 อย่างจริงจังจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เกิดเหตุที่ก็ส่งเจ้าหน้าที่ไปดู ไปตรวจสอบ ไปหาข้อมูล
 ร้ายสุดก็เกิดขึ้นซ้ำแล้วซ้ำเล่า ผมเองเป็นคนใช้แรงงานพยายามผลักดันเรื่องนี้โดยตลอด
 ดังนั้นการที่เกิดเหตุครั้งนี้ผมเองต้องออกมาอภิปรายและอยากจะทำให้เกิดการแก้ไข
 อย่างจริงจังจากการนำเสนอท่านประธานในครั้งนี้อย่างเฉพาะความเดือดร้อนที่เกิดขึ้น
 หลายท่านพูดถึงครอบครัว มีสามี ภรรยา บุตร โดยเฉพาะบุตรที่จะต้องอยู่ในช่วงของ
 การเรียนรู้ศึกษา เพราะว่าที่ผ่านมาระบบการเยียวยาน้อยและน้อยมากจึงทำให้
 เกิดปัญหาสำหรับครอบครัวที่ต้องวางรากฐานชีวิตในการดูแล มีมุมต่างกันเลยนะครับ
 ถ้าเกิดเป็นข้าราชการบางหน่วยงานเสียชีวิตในการประกอบอาชีพหรือเรียกว่าเสียชีวิต
 ในหน้าที่การงานได้รับการปูนบำเหน็จอย่างทำให้ครอบครัวนั้นมีความมั่นคงได้ ดังนั้น
 ผมเองอยากเห็นการเปลี่ยนแปลงในเรื่องของ

๑. โดยเฉพาะเมื่อเกิดอุบัติเหตุ ผู้ที่ต้องรับผิดชอบ นั่นก็คือผู้ที่ถือกฎหมาย
 ดูแลเรื่องความปลอดภัยจะต้องรับผิดชอบด้วย หลายครั้งที่ผ่านมามีเคยเห็นหน่วยงานราชการ
 หรือคนที่ถือกฎหมายอยู่ในมือต้องรับผิดชอบอะไรเลย ลอยตัวกันทั้งหมด

๒. เมื่อเกิดอุบัติเหตุ บริษัท สถานประกอบการจะต้องมีการปรับเปลี่ยน
 ถ้าไม่พร้อมไม่ควรที่จะมาประกอบกิจการต่อไป เพราะท้ายสุดการสูญเสียครั้งนี้คือ

คนใช้แรงงานอย่างพวกผม นี่คือสิ่งที่อยากสะท้อนผ่านไปยังสภาผู้แทนราษฎรในครั้งนี ผ่านไปยังท่านประธานว่า พี่น้องประชาชนฝากมาว่าถ้าเรื่องเหล่านี้เกิดขึ้นยังมีซ้ำแล้วซ้ำเล่า อีกประชาชนจะไปพึ่งใครได้

ท้ายที่สุดเรื่องของเงินเยียวยาอยากจะทำให้มีการปรับเปลี่ยนเรื่องของเงินเยียวยาที่สามารถจะทำให้ครอบครัวนั้นมีความมั่นคง โดยเฉพาะเมื่อสักครู่ยกตัวอย่าง วิศวกรมีบุตรอยู่ ๒ คน ต่อไปเมื่อขาดผู้นำครอบครัวจะอยู่อย่างไร เงินเยียวยาเพียงเล็กน้อย ที่มีปัจจุบันจะได้หรือไม่ เดียวผมจะต้องไปตามดู แต่ได้มาก็ยังถือว่าน้อย เพราะว่าเรื่องของการเรียนการศึกษาแต่ละคนมีต้นทุนที่สูงอยู่แล้ว ดังนั้นเรื่องนี้ควรจะต้องมีโทษหรือข้อกำหนดที่รุนแรงและเอาจริงเอาจัง มิฉะนั้นก็จะเกิดเหตุอย่างนี้ต่อไป ๆ ต่อเนื่อง ซึ่งเรื่องเหล่านี้หลายท่านได้อภิปรายมาก่อนข้างดี แต่สิ่งที่ดีต่อจากนั้นไปคือการนำไปสู่การปฏิบัติบังคับและบังคับใช้ ผมจึงขอวิงวอนท่านประธานและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทุกท่านว่าเรื่องนี้ควรเป็นครั้งสุดท้ายของการเกิดการสูญเสียและขาดระบบการดูแล ขอขอบคุณมากครับ

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ขอขอบคุณครับ เชิญท่านณัฐชา แล้วก็ต่อด้วยท่านสะถิระ เผือกประพันธุ์ นะครับ

นายณัฐชา บุญไชยอินสวัสดิ์ (กรุงเทพมหานคร) : เรียนท่านประธาน ปดิพัทธ์ สันติภาดา ที่เคารพ ผม ณัฐชา บุญไชยอินสวัสดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคก้าวไกล จากพี่น้องชาวบางขุนเทียน บางบอน สถานการณ์ที่เกิดขึ้นเพื่อนสมาชิกหลาย ๆ ท่านได้อภิปรายไปพอสมควรแล้วนะครับ ซึ่งเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นบ่อยครั้ง ผู้เสนอญัตติท่านสุรเชษฐ์ ประวีณวงศ์วุฒิ ได้บอกถึงสาเหตุที่เกิดขึ้นในเหตุการณ์ครั้งนี้และแน่นอนเมื่อเหตุการณ์สะท้อนขวัญสังคมก็ตั้งคำถาม แล้วก็มีกรหีบยกมาพูดคุยกันในสภาแห่งนี้

ท่านประธานครับ ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่ยังดำเนินกิจการที่มีการก่อสร้างโครงการในหน่วยงานทางภาครัฐต่าง ๆ

ผมเองเป็นผู้แทนพระราม ๒ ครีบ ถนนพระราม ๒ ชื่อจริงถนนเจ็ดชั่วโคตร ชื่อเล่น ถนนพระราม ๒ ชื่อรอง ธนบุรี-ปากท่อ มีหลายชื่อมาก แต่ชื่อที่พี่น้องประชาชนจดจำ นั้นก็คือถนนเจ็ดชั่วโคตร ที่มีเหตุการณ์ซ้ำแล้วซ้ำเล่าไม่ถ้วนครีบ เมื่อสักครู่ท่านผู้แทน ร่วมธรรมได้ขึ้นมาหยิบยกตัวอย่างอุบัติเหตุหลาย ๆ ครั้งที่เกิดขึ้นบนถนนพระราม ๒ และ ครั้งนี้ไปเกิดขึ้นในเขตลาดกระบัง พี่น้องประชาชนหลาย ๆ ท่านเมื่อพบเจอประสบพบเหตุ ก็แน่นอนตื่นเต้นตกใจหยิบยกประเด็นต่าง ๆ ขึ้นมาพูดคุย แต่สุดท้ายเรื่องก็เงียบหายไป การเยียวยาช่วยเหลือตั้งแต่เหตุพระราม ๒ จนมาถึงเหตุปัจจุบัน ผู้แทนหลาย ๆ ท่าน บอกว่าต้องไปติดตามเรื่องของเงินเยียวยาบ้างละ เรื่องของการช่วยเหลือบ้างละ เรื่องของมาตรการบ้างละ ผมอยากจะถามไปถึงหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจริง ๆ ว่าเรา ต้องมาตั้งคำถามในสภาแห่งนี้อีกกี่ครั้ง กี่หน เหตุการณ์มันต้องตั้งระดับไหนมันต้อง รุนแรงขนาดไหน ท่านถึงจะเข้าไปช่วยเหลือเยียวยาเหตุการณ์ครั้งนี้เป็นโอกาสที่ดีที่ได้ หยิบยกเรื่องราวต่าง ๆ ขึ้นมาพูดคุย มันยังมีอีกหลาย ๆ เหตุการณ์ครับท่านประธาน เรื่องของเหล็กหล่นบางชิ้น เรื่องของสีหล่น เรื่องของเทปูนแล้วสะเก็ดปูนหล่นสู่อุถ ที่สัญจรผ่านไปผ่านมาด้านล่าง เรื่องราวเหล่านี้ไม่ได้เป็นข่าวครับ เรื่องราวเหล่านี้ไม่ได้ เป็นเหตุให้หยิบยกมาอภิปรายในสภาแห่งนี้ แต่เรื่องราวเหล่านี้เกิดขึ้นกับพี่น้อง ประชาชนคนไทยที่สัญจรผ่านไปผ่านมาภายใต้โครงการการก่อสร้างของหน่วยงาน ทางภาครัฐที่ใช้เงินภาษีของพี่น้องประชาชนไปดำเนินโครงการต่าง ๆ สุดท้ายเงินของ ประชาชนสร้างโครงการของประชาชน และประชาชนต้องรับความเสี่ยงโดยไม่รู้เลยว่า ถ้าเกิดเหตุขึ้นแล้วจะหันไปทางไหน หน่วยงานที่รับผิดชอบก็ปกป้องหน่วยงานตัวเอง ไล่ Timeline มาว่าตัวเองนั้นถูกต้องอย่างไร ผู้ที่ควบคุมงานก็ไล่ลำดับเหตุการณ์ว่า ทำอย่างไรลำดับเหตุการณ์ตนเองถึงจะไม่ผิด แล้วถามว่าประชาชนล่ะครับ ผมคิดว่า เรื่องราวเหล่านี้ควรที่จะแก้ไขเต็มรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของมาตรการการก่อสร้าง ท่านประธานครับ ผมเองอยู่ในวงการการก่อสร้าง เพื่อนสมาชิก สส. กทม. หลาย ๆ ท่าน อยู่ในวงการการก่อสร้างก่อนมาเป็นผู้แทน ถ้าหน่วยงานเอกชนมาตรฐานทางงาน Safety

มีมาตรฐานกว่านี้ พี่น้องประชาชนขับรถผ่านไปผ่านมาหน่วยงานทางภาครัฐก่อสร้างอะไรต่าง ๆ เห็นคนงานปีนป่ายกัน Safety belt อะไรก็ได้ใส่ ร่วงมาที่เป็นชาวที่ ร่วงมาที่ท่าขนส่งพลุกขึ้นพูดเรื่องแรงงานที่หนึ่ง แต่ถามว่าทำไมเราไม่ไปวางกรอบกติกาของโครงการทางภาครัฐว่าต้องมีมาตรฐาน ไม่ว่าจะเรื่องของผู้ที่เกี่ยวข้องคือบุคคลที่สามที่อาจจะประสบเหตุจากเหตุการณ์การก่อสร้างของคุณ หรือบุคคลที่หนึ่งคือผู้ที่กำลังก่อสร้างงาน ผู้ที่ปฏิบัติงาน มีมาตรฐานอย่างไร รัฐควรจะไปมีกรอบกติกาตรงนั้น แล้วเมื่อมีกรอบกติกา ปีบอยู่ มาตรฐานการก่อสร้างได้คุณภาพ มันมีขั้นตอน Timeline ที่ชัดเจนว่าทำอย่างไร ถึงจะปลอดภัย ทำอย่างไรถึงจะไม่ปลอดภัย อย่างนี้พี่น้องประชาชนถึงจะมั่นใจครับ ผมเชื่อว่าวันนี้เหตุการณ์ไล่เรียงจากพระราม ๒ ถึงลาดกระบัง มีพี่น้องประชาชนคนไทยหลายคนไม่กล้าขับรถได้สะพานที่กำลังก่อสร้าง ท่านประธาน แล้วอย่างนี้จะทำอย่างไรครับ เป็นปัญหาอื่น ๆ ตามมาเลย เพราะว่าจะต้องไปวิ่งกันตามตรอก ซอก ซอยกันหมดเลย เพราะว่ามันก่อสร้างกันเยอะมาก บ้านเรากำลังพัฒนา เพราะฉะนั้นผมอยากให้ท่านประธาน ช่วยมองภาพที่ใหญ่ขึ้นแล้วนำเสนอไปถึงหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างจริงจัง จะได้ไม่มีการหยิบยก Case นั้น Case นี้ขึ้นมาพูดในสภาแห่งนี้ แนนอนครับพูดเป็นสิ่งที่ดี หยิบยกมาอภิปรายในสภาแห่งนี้เพื่อให้หน่วยงานนั้นรับไปในสิ่งที่ดี แต่สิ่งที่ดีกว่าควรแก้ไขและไม่ให้เกิดเรื่องราวเหล่านี้ขึ้นอีก นี่คือสิ่งที่จำเป็นที่สุดที่ผมต้องลุกขึ้นมาพูดวันนี้ เพราะเหตุการณ์มันเกิดซ้ำแล้วซ้ำเล่าจนต้องทำให้พี่น้องประชาชนนั้นคุ้นชินไปเองหรือว่าอย่างไร เพราะฉะนั้น ท่านประธานครับ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็นกรุงเทพมหานครเองก็ดี หรือถนนหนทางที่อยู่ภายใต้กระทรวงคมนาคม หรือกรมทางหลวงเองก็ดี ควรวางรูปแบบใหม่ แล้ว Set มาตรฐานงานก่อสร้างของหน่วยงานภาครัฐใหม่ให้มีระบบความปลอดภัยขั้นสูง เพราะคุณกำลังทำงานให้กับพี่น้องประชาชน และพี่น้องประชาชนต้องอยู่ร่วมในโครงการ การก่อสร้างของคุณ ไม่ว่าจะเหตุการณ์ที่จะผิดพลาดเล็ก ผิดพลาดน้อย ผิดพลาดในขั้นตอนใด ก็แล้วแต่ ความสูญเสียนั้นรุนแรงและประเมินมูลค่าไม่ได้ ท่านประธานครับ ขอบพระคุณครับ

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ขอขอบคุณครับ เชิญท่านเสถียรครับ

นายเสถียร เผือกประพันธ์ (ชลบุรี) : กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ ผม เสถียร เผือกประพันธ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เขตอำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี พรรคพลังประชารัฐ ท่านประธานครับ วันนี้ก่อนอื่นที่ผมจะได้อภิปรายเกี่ยวกับเรื่องของโศกนาฏกรรมสะพานอ่อนนุช-ลาดกระบัง ก็ขอแสดงความเสียใจกับพี่น้องประชาชนและครอบครัว รวมถึงผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในโศกนาฏกรรมครั้งนี้ ท่านประธานครับ ทำไมผมถึงต้องลุกขึ้นมาพูดในโศกนาฏกรรมครั้งนี้ มันไม่ใช่แค่ที่กรุงเทพมหานครที่เดียว ท่านประธานครับ อำเภอสัตหีบของผม จังหวัดชลบุรี หรือแม้กระทั่งจังหวัดชลบุรีทั้งจังหวัด ยกตัวอย่างเช่นขณะนี้อำเภอสัตหีบของผมมีการก่อสร้างสะพานใหญ่ ๆ อยู่ ๓ สะพาน อาจจะเรียกว่าสะพานแยก กม. ๑๐ สะพานแยกเจ หรือว่าสะพานแยกเกษมพล แล้วยังมีสะพานบก สะพานกลับรถอีกประมาณ ๒๐ กว่าสะพานครับ ท่านประธาน ขณะนี้กำลังก่อสร้างอยู่ ท่านประธานครับ นี่คือนี่ที่ผมต้องลุกขึ้นมาพูดเพื่อป้องกันไม่ให้เหตุการณ์เช่นนี้เกิดขึ้นกับพี่น้องประชาชนอำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรีของผมอีกเช่นกัน คำถามมีอยู่ว่าเพื่อนสมาชิกทุกท่านพูดถึงเรื่องความปลอดภัย ท่านประธานครับ เรื่องสะพานถล่มมันเป็นเหตุการณ์ที่เราไม่อยากจะให้เกิดขึ้น มันเป็นเรื่องที่ใหญ่ แต่ท่านประธานครับ เชื้อไหมครับ ที่สัตหีบบ้านผมแค่เรื่องฝุ่นเรื่องเดียวก็ทำให้พี่น้องประชาชนอำเภอสัตหีบผมเสียชีวิตได้จากการก่อสร้างสะพานนี้ละครับ ท่านประธานครับ แค่เรื่องฝุ่นนะครับ ถ้ามองว่าเพราะอะไร การก่อสร้างสะพานหน้าหนาว ฝุ่นเยอะไหมครับ ท่านประธานครับ หน้าฝนที่ระบายน้ำไม่ไหล และที่สำคัญที่ทำให้พี่น้องประชาชนอำเภอสัตหีบของผมเสียชีวิต ๕ ราย ไม่เกิน ๑๐ ราย คือ Barrier ในเวลากลางคืนไม่มีสัญญาณไฟส่องสว่าง ไม่มีสัญญาณจราจร อันนี้คือสิ่งที่ผมจะบอกท่านประธานว่าอย่าว่าแต่สะพานถล่มเลย อยากให้หน่วยงานของรัฐที่มีมาตรการต่าง ๆ ในการก่อสร้างสะพาน ก่อสร้างถนนให้คำนึงแม้กระทั่งเรื่องฝุ่นและ Barrier หรือแม้กระทั่ง

ไฟส่องสว่าง อันนี้คือจุดเล็ก ๆ ที่ทำให้พี่น้องประชาชนเสียชีวิตนะครับ ท่านประธาน อันนี้คือเรื่องแรกที่ผมจะนำเรียนท่านประธานเกี่ยวกับเรื่องของความปลอดภัย เพราะขณะนี้อำเภอสตึกหีบผมแม้กระทั่งเสาที่ก่อสร้างยังมีเสาเหล็กประมาณพัน ๆ โผล่ขึ้นมา ทำให้พี่น้องประชาชนถ้ามอเตอร์ไซค์ล้มไปนี้ใครจะรับผิดชอบ ที่นี้พูดถึงใครจะรับผิดชอบ พูดถึงการเยียวยาครับท่านประธาน ผมถามว่าใครเยียวยา ผู้รับเหมาหรือภาครัฐ รัฐจำเป็นไหมที่จะต้องไปเสียภาษีกับพี่น้องประชาชนตอบแทนเยียวยาของรัฐ ควรจะต้องเป็นผู้รับเหมาหรือเปล่า ท่านประธานครับ คำถามมีอยู่ว่าผู้รับเหมาไปเยียวยาพี่น้องประชาชนและครอบครัวอย่างไร พี่น้องประชาชนเองไหมที่จะต้องไปฟ้องร้องหรือรัฐ จะต้องควรฟ้องร้องแทนให้พี่น้องประชาชน เพราะความลำบากมันตกอยู่กับพี่น้องประชาชนนะครับท่านประธาน ตรงนี้ฝากท่านประธานไปถึงหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้วย ท่านประธานครับ เพราะว่า เป็นสิ่งที่ผมประสบปัญหาโดยตลอดในอำเภอสตึกของเรา โดยเฉพาะเรื่องของเยียวยา เพราะผมดูมา พ.ร.บ. การเยียวยาหรือการทศรพระราชการ ค่ารักษาพยาบาลแค่ ๕๐,๐๐๐ บาท โดยรัฐนะครับ นี่ไม่รวมของผู้รับเหมา ผู้รับเหมาที่ ถ้าประชาชนต้องไปฟ้องร้องกับผู้รับเหมาเองมันใช้เรื่องที่ประชาชนจะต้องไปฟ้องร้องไหม ท่านประธานครับ อันนี้ฝากท่านประธานผ่านไปถึงทางหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องด้วย และที่สำคัญ ท่านประธานครับ ในการก่อสร้างสะพานแต่ละที่ การก่อสร้างถนนแต่ละที่ มันไม่ใช่มีแค่งบประมาณก่อสร้างนะครับ มันมีงบประมาณออกแบบตามหลักวิศวกรรมด้วย ตรงนี้ก็คือภาษีของประชาชนนะครับท่านประธาน และผมก็เชื่อว่าไม่ต่ำกว่าหลัก ๑๐ ล้านบาท แน่แน่นอนสำหรับการจ้างที่ปรึกษาออกแบบหลักวิศวกรรมตรงนี้ท่าน ออกแบบอย่างไร ท่านออกแบบคำนึงความปลอดภัยหรือไม่ อย่างไร แล้วหลังจาก ออกแบบเสร็จมีอย่างนี้ท่านประธานครับ การทำประชาพิจารณ์ ผมเชื่อว่าพี่น้องที่อยู่ อ่อนนุชหรือลาดกระบังต้องผ่านเรื่องการทำประชาพิจารณ์ว่าตรงนี้ควรสร้างอย่างไร แบบไหน ตามความเห็นของพี่น้องประชาชน ที่สตั๊กก็ยังมีครับ แต่การทำประชาพิจารณ์ ของหน่วยงานของรัฐนี้ พี่น้องประชาชนไม่ทราบ ประชากรมี ๑๗๐,๐๐๐ ทราบไม่ถึง

๑,๐๐๐ ตรงนี้ฝากท่านประธานไปถึงหน่วยงานที่เกี่ยวข้องครับ ทั้งนี้ทั้งนั้นผมฝากท่านประธานไปถึงเรื่องความปลอดภัย อย่างคำนึงถึงเรื่องใหญ่ ๆ แม้กระทั่งเรื่องฝุ่น ผู้รับเหมาหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องก็ต้องคำนึงแล้วครับ ผม ดอกเตอร์สะถิระ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอำเภอสัตหีบ ขอบขอบคุณครับ

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอบขอบคุณมากนะครับ สมาชิกที่ลงชื่ออภิปรายก็ได้อภิปรายจนครบถ้วนแล้วนะครับ ตามข้อบังคับ ข้อ ๗๕ ผู้เสนอญัตติมีสิทธิในการอภิปรายสรุปอีกครั้งนะครับ ใช้สิทธิไหมครับ ก็ท่านธีรรัตน์นะครับ แล้วก็ท่านสุรเชษฐ์อยู่ไหมครับ เนื่องจากเป็นการอภิปรายสรุป ผมขอไม่เกินท่านละ ๕ นาทีนะครับ เชิญท่านธีรรัตน์ก่อนครับ

นางสาวธีรรัตน์ สำเร็จวานิชย์ (กรุงเทพมหานคร) : ดิฉัน ธีรรัตน์ สำเร็จวานิชย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร พรรคเพื่อไทย ดิฉันขออนุญาตใช้เวลาที่มีอยู่สรุปญัตติส่วนตัวดิฉันได้เสนอไปในเรื่องของการเร่งหาสาเหตุและเยียวยาผู้ที่ได้รับผลกระทบ ในกรณีสะพานยกระดับอ่อนนุช-ลาดกระบังถล่มที่พี่น้องสมาชิกได้อภิปรายกันอย่างหลากหลาย ดิฉันถือว่าเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของการเร่งที่จะค้นหาสาเหตุณะคะ การที่จะต้องประเมินถึงคุณภาพของผู้รับเหมา และรวมถึงขั้นตอน วิธีการในการที่จะได้เป็นผู้รับผิดชอบในงานที่มีมูลค่ามหาศาล แล้วก็เกี่ยวข้องกับพี่น้องประชาชนในเรื่องของการดำเนินชีวิตการเป็นอยู่ ซึ่งดิฉันเห็นว่าทุกส่วนทุกประเด็นมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งที่เราต้องรวบรวมและนำมาพิจารณาร่วมกัน วันนี้ถ้าหากว่าพี่น้องรวมถึงท่านประชาชนทางบ้านได้ฟังอยู่จะเห็นว่าเรื่องของการเยียวยา ดิฉันต้องขอเพิ่มเติมหนึ่งค๊ะ เมื่อสักครู่มีโทรศัพท์เข้ามาบอกว่ารถยนต์ของเขาได้รับผลกระทบก็คือเสียหายจากที่มีตัว Crane ตัวคานเหล็ก ตัวปูนถล่มลงมา แต่ว่าโทรไปทางเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องยังไม่ได้รับเรื่อง บอกว่าเดี๋ยวต้องรอ รอ ซึ่งประชาชนก็หวังใจว่ารอถึงเมื่อไรแล้วจะมีใครติดต่อกลับมาไหม ดิฉันก็บอกอย่างนั้นเดี๋ยวดิฉันขออนุญาตประสานงานเบื้องต้น ซึ่งดิฉันทราบจากทางกรุงเทพมหานครรวมถึงสำนักงานเขตลาดกระบัง

บอกว่าตอนนี้ถ้าใครได้รับผลกระทบโทรเข้ามาได้ที่สายด่วน ๑๙๙ เพื่อที่จะแจ้งถึงปัญหาที่เกิดขึ้นที่เราไม่รู้เลยว่าวันนี้แต่ละท่านที่ผ่านไปตรงนั้นพอดี แล้วกลับไปบ้านแล้วแล้วมันเกิดเหตุการณ์อะไรตามขึ้นมาหรือเปล่า สามารถที่จะโทรเข้ามาหาเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องได้ ในส่วนของภาพรวมทั้งหมดค่ะ นอกจากในพื้นที่ของกรุงเทพมหานคร ทั้งประเทศที่มีหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ที่เมื่อสักครู່เพื่อนสมาชิกอภิปรายว่ามีของกระทรวงคมนาคมที่ก่อสร้างสะพานโครงการ Megaproject ขนาดใหญ่ เราก็กต้องไปดูว่าตรวจสอบให้ถูกต้องไหม และที่ดิฉันได้ฝากไปในส่วนของการเยียวยาทั้งเรื่องของจิตใจ เรื่องของร่างกาย สภาพความเป็นอยู่ คุณภาพชีวิตของพวกเขาต้องจัดเจ้าหน้าที่ลงไปให้ได้ อย่างเร็วที่สุด และที่ดิฉันฝากนิดหนึ่งเพิ่มเติมเข้าไปก็คือส่วนของอาคารสถานที่ที่กำลังก่อสร้างในขณะนี้ด้วยต้องให้ได้มาตรฐาน ต้องปลอดภัยทั้งผู้ที่อยู่ในหน่วยงาน รวมถึงพี่น้องประชาชนที่อยู่บริเวณโดยรอบและในอนาคตค่ะ ในส่วนของอาคารบ้านเรือนต่าง ๆ ที่มีอายุการใช้งานมานานแล้วก็ต้องมีหน่วยงานที่ลงไปตรวจสอบถึงความปลอดภัยในเรื่องของโครงสร้าง เพื่อที่จะไม่ให้ปัญหาเกิดขึ้นในอนาคต ดิฉันต้องขอบคุณเพื่อนสมาชิกทุกท่านที่ได้ร่วมกันแสดงความคิดเห็นอย่างหลากหลายในประเด็นที่สะพานยกระดับถนนอ่อนนุช-ลาดกระบัง บริเวณหลวงแพ่งได้ถล่มลงมา แล้วก็ขอให้เจ้าหน้าที่เร่งทำงานอย่างรวดเร็ว โดยคำนึงถึงความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติหน้างานด้วย รวมถึงความเป็นอยู่ของพี่น้องประชาชนที่อยู่โดยรอบด้วย แล้วก็ได้สรุปสาเหตุที่เป็นข้อเท็จจริงมากที่สุด ไม่ใช่เกิดจากการคาดการณ์ของแต่ละฝ่ายให้พี่น้องประชาชนได้รับทราบค่ะ ขอขอบคุณท่านประธานค่ะ

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ขอบคุณครับ ต่อไปเชิญท่านสุรเชษฐ์ ประวีณวงศ์วุฒิ ครับ

นายสุรเชษฐ์ ประวีณวงศ์วุฒิ (แบบบัญชีรายชื่อ) : กราบเรียน
ท่านประธานสภาที่เคารพ ผม สุรเชษฐ์ ประวีณวงศ์วุฒิ ผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคก้าวไกล ก็ขอขอบคุณท่านประธานแล้วก็เพื่อนสมาชิกทุกท่านที่ได้อภิปรายนะครับ

เท่าที่ผมได้นั่งฟังแล้วก็คิดว่าทุกคนก็น่าจะไม่ปฏิเสธว่าเรื่องนี้ควรจะให้ความสนใจ แล้วก็เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องควรจะไปสอบสวนหาสาเหตุแล้วก็หาแนวทางการแก้ไขปัญหา เพราะเราไม่อยากให้ปัญหาแบบนี้มันเกิดขึ้นไม่ว่าที่ไหนก็ตาม โดยสรุปอย่างที่ผมได้อธิบายไปนะครับ ผมว่าอันนี้คือความผิดพลาด ความล้มเหลวในเชิงวิศวกรรม ที่ก่อให้เกิดปัญหาคนตายครั้งนี้ มันเป็นความผิดพลาดที่เกิดขึ้นจากขั้นตอนการก่อสร้าง โดยสาเหตุเมื่อประมวลถึงแนวทางต่าง ๆ เรายังเชื่อว่าน่าจะเป็นเกิดจาก Wet Joint Failure ส่วนจะวิเคราะห์หาสาเหตุอื่น ๆ ไม่ได้มีปัญหาอะไร ก็ต้องมีกระบวนการตามกระบวนการที่เขาไปสืบสวนโดยผู้เชี่ยวชาญอะไรต่าง ๆ มาร่วมกันวิเคราะห์หาสาเหตุที่แท้จริง อย่างไรก็ตามข้อเสนอแนะไม่ว่าสาเหตุจำเป็นอะไร จะเป็น ๑ ๒ ๓ ๔ จะเป็น Wet Joint Failure หรือว่าจะเป็นตัว Launcher มันพังลงมาก่อน หรือว่าจะเป็นตัว Girder พังลงมาก่อน มันเป็นแค่รายละเอียดที่จะต้องไปตรวจสอบกันก็คือกระบวนการขั้นตอน ๑ ๒ ๓ ๔ ทำถูกต้องไหม อย่าให้เกิดการทำลายหลักฐาน โดยอย่างที่ผมบอกเรื่องของพนักงานในวันนี้ ลูกป้อนที่ใช้เป็นการเก็บตัวอย่างที่เกิดขึ้นวันนั้นอย่าให้มันหายไป อย่าให้มันเกิดการ Big Cleaning ก่อนโดยที่ถึงเวลาไปสอบสวนแล้วสุดท้ายมันไม่มีใครผิดแล้วเราก็ไม่ได้เรียนรู้ แล้วมันก็เกิดอุบัติเหตุซ้ำซากอย่างนี้ในหลาย ๆ ที่ เพราะฉะนั้นในส่วนของสาเหตุก็อย่างที่ผมได้เรียนไปก็ต้องไปสืบสวนหาข้อเท็จจริงกัน ไปเรียนรู้จากความผิดพลาดนั้นไป ส่วนในข้อเสนอแนะก็คือโดยสรุปผมให้ข้อเสนอแนะเป็น ๔ ข้อ

ข้อเสนอแนะที่ ๑ ก็คือให้ทาง กทม. แล้วก็หน่วยงานที่เกี่ยวข้องรีบเก็บรวบรวมหลักฐานก่อนที่พนักงานจะเกิด Big Cleaning Day จนทำให้การพิสูจน์ภายหลังทำได้ยากยิ่ง

ข้อเสนอแนะที่ ๒ ก็คือให้ทาง กทม. ตรวจสอบเรื่องของการใช้ Sub-Contractor ที่ผมเรียกว่าเป็นปัญหาผู้รับเหมาไม่ตรงปก เจ้าหน้าที่ประมุขกับเจ้าหน้าที่ทำจริงคนละเจ้ากัน

ข้อเสนอแนะที่ ๓ ก็คือให้ กทม. ชี้แจงเรื่องของการเปลี่ยนแบบหลังการประมูลคือวันที่ประมูลใช้แบบแบบหนึ่งเป็นการก่อสร้างในที่ แล้วเวลาไปก่อสร้างจริงก็เป็นอีกแบบหนึ่งแต่ก็ผ่านการอนุมัติ แต่วามันไม่ตรงปกกับสิ่งที่ประมูล เพราะฉะนั้นผมไม่ได้บอกว่าที่เขาทำมันเป็นแบบที่ไม่ดี อาจจะเป็นแบบที่ดีกว่าก็ได้ แต่ว่าทำไมไม่เอาแบบนั้นไปใช้การประมูลกัน

ส่วนข้อเสนอแนะสุดท้าย ก็ให้ทาง กทม. ชี้แจงเรื่องของความเข้มงวดในการคุมงานก่อสร้าง ซึ่งในกรณีนี้ก็ทำโดยเจ้าหน้าที่ของสำนักงานโยธา ก็ขอขอบคุณเพื่อนสมาชิกทุกท่านที่ได้ร่วมกันอภิปราย แล้วก็หวังว่าทุกท่านจะใส่ใจกับงานก่อสร้าง โดยเฉพาะโครงการโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ที่ก่อให้เกิดความเสียหายในชีวิตและทรัพย์สินประชาชน แล้วเราก็เห็นอยู่เสมอ ๆ ในรอบปีที่ผ่านมา ขอขอบคุณครับ ท่านประธาน

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอขอบคุณนะครับ ผู้เสนอญัตติก็ได้อภิปรายสรุปครบถ้วนตามระเบียบข้อบังคับเรียบร้อย ก็ขอขอบคุณเพื่อนสมาชิกที่เสนอญัตตินี้ทั้ง ๒ ท่าน แล้วก็ผู้ที่อภิปรายที่เราได้ความเห็นที่มีประโยชน์แล้วก็ข้อเสนอแนะที่เป็นรูปธรรมส่งให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จากที่มีการอภิปรายแล้วก็เห็นชอบไปในทางเดียวกันและไม่มีผู้คัดค้านนะครับ เพราะฉะนั้นผมขออาศัยอำนาจตามข้อบังคับ ข้อ ๘๘ แล้วก็ถามมติว่าจะส่งญัตติด่วนทั้ง ๒ เรื่องไปให้รัฐบาลพิจารณา ท่านสมาชิกเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่ครับ เห็นไปในทางเดียวกันอย่างนั้นขอเป็นมตินะครับ ท่านสมาชิกครับ วันนี้ระเบียบวาระมีเพียงเท่านี้ ผมอยากจะขอขอบพระคุณสำหรับการประชุมครั้งแรกที่เราประชุมกันได้เป็นอย่างดี เจ้าหน้าที่ทุกท่านที่เตรียมการกันอย่างหนัก สื่อมวลชนแล้วก็ล่ามภาษามือด้วย สำหรับวันนี้มีเพียงเท่านี้ครับ ขอปิดการประชุมขอบคุณครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๓.๐๒ นาฬิกา

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๑
ครั้งที่ ๒
(สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง)
วันพุธที่ ๑๒ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๖

คณะกรรมการกิจการสภาผู้แทนราษฎร

๑) นายประเสริฐ บุญเรือง	ประธานคณะกรรมการ
๒) นายฉลาด ขามช่วง	รองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
๓) นายศุภปกรณ์ กิตยาธิคุณ	รองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง
๔) นายพลพีร์ สุวรรณฉวี	รองประธานคณะกรรมการ คนที่สาม
๕) นายนิติพล ผิวเหมาะ	รองประธานคณะกรรมการ คนที่สี่
๖) นายชูการ์โน มะทา	รองประธานคณะกรรมการ คนที่ห้า
๗) นายอดิศร เพียงเกษ	กรรมการและที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๘) นายสนอง เทพอักษรณรงค์	กรรมการและที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๙) นางวันเพ็ญ พร้อมพัฒน์	กรรมการและที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๑๐) นายไชยวัฒนา ดิณรัตน์	กรรมการและที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๑๑) นางสาวภคมน หนูนอนันต์	โฆษกคณะกรรมการ
๑๒) นายภาณุ พรวัฒนา	โฆษกคณะกรรมการ
๑๓) นางสาวทิสรัตน์ เลาหพล	โฆษกคณะกรรมการ
๑๔) นางสาวกุลวลี นพอมรบดี	โฆษกคณะกรรมการ
๑๕) นายสมมุติ เบ็ญจลักษณ์	เลขานุการคณะกรรมการ

คณะกรรมการตรวจแล้ว เมื่อวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๖๖

(นายประเสริฐ บุญเรือง)

ประธานคณะกรรมการกิจการสภาผู้แทนราษฎร

ภาคผนวก
 รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๑
 ครั้งที่ ๒
 (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง)
 วันพุธที่ ๑๒ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๖
 โดยคณะอนุกรรมการตรวจรายงานการประชุมและติดตามผลการปฏิบัติตามมติของสภาผู้แทนราษฎร
 ในคณะกรรมการกิจการสภาผู้แทนราษฎร

อักษรย่อ/คำย่อ	ความหมาย	แหล่งที่มา/อ้างอิง
พ.ร.ก.	พระราชกำหนด	
ส.ก.	สมาชิกสภากรุงเทพมหานคร	
สจล.	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง	https://www.kmitl.io/th
PTSD	Post-Traumatic Stress Disorder คือ สภาวะป่วยทางจิตใจเมื่อเผชิญกับเหตุการณ์ที่กระทบกระเทือนจิตใจอย่างร้ายแรง ส่งผลให้เกิดความเครียดอย่างมาก	https://www.rama.mahidol.ac.th

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ด้วยที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๘ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๖๗ ได้รับรองรายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๑ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) จำนวน ๙ ครั้ง ดังนี้

- ครั้งที่ ๑ วันอังคารที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๖๖
- ครั้งที่ ๒ วันพุธที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๖๖
- ครั้งที่ ๓ วันพฤหัสบดีที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๖๖
- ครั้งที่ ๔ เป็นพิเศษ วันพฤหัสบดีที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๖๖
- ครั้งที่ ๕ วันพุธที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๖๖
- ครั้งที่ ๖ วันพฤหัสบดีที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๖๖
- ครั้งที่ ๗ วันพุธที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๖๖
- ครั้งที่ ๘ วันพฤหัสบดีที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๖
- ครั้งที่ ๙ วันพุธที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๖๖

จึงขอลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๓๕ วรรคหนึ่ง

(นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา)
ประธานสภาผู้แทนราษฎร

รายนามคณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา	นางสาวกัลยรัชต์ ขาวสำอางค์ นางสาวสิริธร ลิมปพยอม	รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ผู้อำนวยการสำนักกรรณการ การประชุมและชวเลข
------------------	---	--

ผู้ตรวจทานรายงานการประชุม

นางเพทหาย เรือนเรือง นางจิรนุช มานะกอบการ	ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานชวเลข ๔ เจ้าพนักงานชวเลขอาวุโส
--	---

ผู้จัดและจัดทำรายงานการประชุม

นางสาววิชชุดา ธรรมรักษ์ นางวันทนา วงษ์ชมภู นางจิรนุช มานะกอบการ นางสาวนิษา สิริจารุชัย นางสาววัชรี อนุเจียร นางสาวกุลนิษฐ์ พัฒนประเสริฐ นางสาวกรณกัญจน์ น้อยเชี่ยวชาญ	นายณัฐวัฒน์ ศิระชัยพงศ์ นางสาวณัฐธรรณ โอภาสพินิจ นางสาวกมลทิพย์ เอี่ยมจำรัส นางสาวรัชนิพร มณีนิล นางสาวกมณฑมาศ ทังสุภฤติ ศิริสัมพันธ์ นางสาวสายชล ไทยรวมมิตร นางสาวดวงใจ แก้วโกฏิชนทรัพย์
---	---

ผู้ควบคุมระบบถอดความเสียงด้วยเทคโนโลยีการรู้จำเสียงพูด

นางสาวนฤมล ส่งาศรีวรกุล	นางสาวจันทร์ยุคล มั่นใจ
-------------------------	-------------------------

